

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

التَّحْقِيقُ وَالْإِيضَاحُ لِكَثِيرٍ مِنْ مَسَائِلِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَالزِّيَارَةِ عَلَى ضَوْءِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

កាសាខ្មែរ

خميري

ការស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់ និងការពន្យល់ លម្អិតអំពីបញ្ហាជាច្រើននៃហាជ្ជី អុំរ៉ោះ និងហ្ស៊ីយ៉ារ៉ោះ(ការទស្សនកិច្ច) យោង តាមគម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណ

របស់អ្នកប្រាជ្ញឥស្លាម ស្តេខ អាល់ឡើម៉ាស់
អាប័ទុលអាហ្ស៊ីស កូន អាប័ទុលឡោះ ពិន ហ្គាហ្ស

التَّحْقِيقُ وَالْإِيضَاحُ
لِكَثِيرٍ مِنْ مَسَائِلِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَالرَّيَّارَةِ
عَلَى ضَوْءِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

**ការស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់
និងការពន្យល់លម្អិតអំពីបញ្ហាជាច្រើននៃហា
ជ្ជី អំណុំ និងហ្សីយ៉ាណ៉ា (ការទស្សនកិច្ច)
យោងតាមគម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណ**

سَمَاحَةُ الشَّيْخِ

عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

របស់អ្នកប្រាជ្ញឥស្លាម ស្តេច អាល់ឡើម៉ាស់
អាប៌ទុលអាហ្សីស កូន អាប៌ទុលឡោះ ពិន ហ្គាហ្ស

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ការស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់

និងការពន្យល់លម្អិតអំពីបញ្ហាជាច្រើននៃហានិ

អុំរ៉ោះ និងហ្សឺយ៉ាវ៉ោះ(ការទស្សនកិច្ច)

យោងតាមគម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណៈ

របស់អ្នកប្រាជ្ញឥស្លាម ស្តេច អាល់ឡើម៉ាស់
អាប់ទុលអាហ្សឺស កូន អាប់ទុលឡោះ ពិន ហ្គាហ្ស

អារម្ភកថា អ្នកនិពន្ធ

រាល់ការសរសើរតម្កើង

សម្រាប់អល់ឡោះជាម្ចាស់នៃពិភពទាំងអស់

ហើយទីបញ្ចប់ដ៏ល្អគឺសម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលកោតខ្លាច

អល់ឡោះ: សូមទ្រង់ប្រទានពរជ័យ

និងសុខសន្តិភាពពេញលេញដល់ខ្ញុំបម្រើ

និងវិស្វល(អ្នកនាំសារ)របស់ទ្រង់ គឺមូហាំម៉ាត់

ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ

ហើយនិងសហការី(សហប្តាត់)របស់លោកទាំងអស់

គ្នា។

បន្ទាប់មកទៀត:

នេះគឺជាសារសង្ខេបអំពីហានិ

និងការបកស្រាយអំពីភាពប្រសើរ

និងសុដីរធម៌របស់វា

ក៏ដូចជាអ្វីដែលអ្នកដែលមានបំណងធ្វើដំណើរទៅបំ

ពេញវាគួរតែដឹង

ព្រមទាំងការបកស្រាយអំពីបញ្ហាសំខាន់ៗជាច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងហាដ្ឋី អំរ៉ោះ និងការទស្សនកិច្ចដោយសង្ខេបនិងច្បាស់លាស់ដែលនៅក្នុងនោះខ្ញុំបានខិតខំស្រាវជ្រាវយ៉ាងហ្មត់ចត់នូវអ្វីដែលត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញនៅក្នុងគម្ពីររបស់អល់ឡោះ និងសុណ្ណៈរបស់រ៉សូល ៖

ហើយខ្ញុំបានចងក្រងវាឡើងដើម្បីជាការដាស់តឿនសម្រាប់បណ្តាមូស្លីម និងដើម្បីអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

ហើយចូរអ្នកដាស់រំលឹកគ្នាចុះ៖
 ព្រោះការដាស់រំលឹកគ្នានោះ
 ពិតជាផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ។ [គម្ពីរគួរអាន ៥១:៥៥]
 ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា៖

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُ لَهُ...﴾

ហើយ(ចូរចងចាំ)នៅពេលដែលអល់ឡោះបានយកកិច្ចសន្យាពីពួកដែលគេបានផ្តល់គម្ពីរឱ្យ(យ៉ាហ្វិទី និងណាសរ៉នី) ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកបំភ្លឺវាដល់មនុស្សលោកហើយកុំឱ្យពួកអ្នកលាក់បាំងវា..... [គម្ពីរគួរអាន ៣:១៨៧] ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា៖

﴿...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى...﴾

...ហើយចូរពួកអ្នកសហការគ្នាក្នុងការធ្វើអំពើល្អ
និងកោតខ្លាចអល់ឡោះ... [គម្ពីរគួរអាន ៥:២]

ហើយនៅក្នុងហាទីស្ត សហើស របស់ព្យាការី
មូហាំម៉ាត់ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«الدِّينُ التَّصِيحَةُ، تَلَاثًا، قِيلَ: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ».

“សាសនា គឺជាការអប់រំទូន្មានទៅកាន់អ្នកដទៃ”
(ចំនួនបីដង)។ មានគេសួរថា៖ ឱវិស្វិលុលឡោះ!
តើការទូន្មាននោះសម្រាប់អ្នកណា?

លោកបានឆ្លើយថា៖ “សម្រាប់អល់ឡោះ
សម្រាប់គម្ពីររបស់ទ្រង់ សម្រាប់វិស្វលរបស់ទ្រង់
សម្រាប់អ្នកដឹកនាំ(អ៊ីម៉ា) របស់បណ្តាមូស្លីម
និងសម្រាប់មហាជនទូទៅរបស់ពួកគេ”¹

អាត់-តប់រីនី បានរាយការណ៍អំពី ហ្វិហ្ស្យូហ្វៈ
ថា៖ពិតណាស់ ព្យាការីមូហាំម៉ាត់
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ لَمْ يَهْتَمَّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ، وَمَنْ لَمْ يُصَيِّحْ وَيُنْمِسِ نَاصِحًا لِلَّهِ
وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَإِلِمَامِهِ وَلِعَامَّةِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ».

“«ជនណាដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកិច្ចការ
របស់បណ្តាអ្នកមូស្លីម
នោះរូបគេមិនមែនជាក្រុមរបស់ពួកគេឡើយ,

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្លីម៖៥៥

ហើយជនណាដែលមិនមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះអល់
ឡោះ, ចំពោះវិស្វលរបស់ទ្រង់, ចំពោះគម្ពីររបស់ទ្រង់,
ចំពោះមេដឹកនាំរបស់ខ្លួន
និងចំពោះបណ្តាមូស្លីមទូទៅ
នោះរូបគេមិនមែនជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងក្រុមរបស់ពួក
គេដែរ»¹⁴”

យើងសូមបួងសួងពីអល់ឡោះជាម្ចាស់
សូមទ្រង់មេត្តាផ្តល់ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំបាន
និងបណ្តាជនមូស្លីមតាមរយៈកិច្ចការនេះ
និងសូមទ្រង់ធ្វើឱ្យការខិតខំប្រឹងប្រែងនេះមានភាព
បរិសុទ្ធជ្រះថ្លាសម្រាប់ទ្រង់
ហើយជាមូលហេតុនៃការទទួលបានជោគជ័យនៅចំ
ពោះទ្រង់ក្នុងឋានសួគ៌ណាអ៊ីម។ ពិតប្រាកដណាស់
ទ្រង់មហាពូ ជាអ្នកទទួលយកការបួងសួង
ហើយទ្រង់គឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់យើង
ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកចាត់ចែងដ៏ប្រសើរបំផុត។

ជំពូក

ភស្តុតាងនានានៃការដាក់កាតព្វធ្វើកិច្ចហាជ្ជី

និងអីរ៉ោះ

និងការរួសរាន់ក្នុងការបំពេញអ៊ីហ្គាទាត់ទាំងពីរនេះ

១

នៅពេលដែលបានជ្រាបរឿងនេះហើយ

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់តប័រវ៉េនីក្លុងសៀរកៅ អាល់អៅសត់៧៤៦៩

សូមពួកអ្នកដឹងថា -

សូមអល់ឡោះជាម្ចាស់ប្រទានការចង្អុលបង្ហាញដល់ខ្ញុំ
និងពួកអ្នក

ដើម្បីឱ្យស្គាល់សច្ចៈធម៌និងប្រតិបត្តិតាមវា -
ពិតប្រាកដណាស់

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានដាក់កាតព្វកិច្ចឱ្យខ្ញុំបម្រើ
បស់ទ្រង់ធ្វើហានិជ្ជាទៅកាន់ពេតុលហារមរបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានចាត់ទុកវាជាសសរគ្រឹះមួយនៃសាសនា
ឥស្លាម។ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា ៖

﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
عَنِّي وَعَنْ عَالَمِينَ﴾

ហើយអល់ឡោះជាម្ចាស់បានដាក់កាតព្វកិច្ចទៅលើម
នុស្សឱ្យធ្វើធម្មយាត្រាហានិជ្ជានៅឯពេតុលឡោះចំពោះជ
នណាដែលមានលទ្ធភាពទៅដល់ទីនោះ។

ហើយជនណាដែលប្រឆាំងនោះ ពិតប្រាកដណាស់
អល់ឡោះជាម្ចាស់មហាមានលើសលប់មិនត្រូវការអ្វីម
ួយពីពិភពទាំងអស់ឡើយ។ [គម្ពីរគួរអាន ៣:៩៧]

នៅក្នុងសហេសទាំងពីរ អំពី អ៊ីបនូអ៊ីមើរ رضي الله
عنهما ពិតណាស់ ព្យាករិមូហាំម៉ាត់
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«بُئِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ
الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ».

“គេបានស្តាប់នាគស្តាមលើមូលដ្ឋានគ្រឹះប្រាំយ៉ាងគឺ៖
 ការធ្វើសាក្សីថា
 គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដ
 លើកលែងតែអល់ឡោះ ហើយម្នាក់ម៉ាក់
 គឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ ប្រតិបត្តិសឡាត
 បរិច្ចាគហ្សាកាត់ ឬសខែរម៉ាទន
 និងធ្វើធម្មយាត្រាហាជ្ជិនៅពែតុលហារម(ម៉ាក្លុះ)”¹⁴

ហើយសារមុនៗបានរាយការណ៍នៅក្នុងស្និទ្ធិណាន់របស់គាត់ថា, អំពី អ៊ូមើរ ពិន អាល់ខត្តប رضي الله عنه ថាគាត់បាននិយាយថា៖ “ពិតណាស់ ខ្ញុំមានបំណងថា នឹងបញ្ជូនបុរសមួយចំនួនទៅកាន់ទីក្រុងទាំងនេះ(តំបន់ផ្សេងៗនៅក្នុងរដ្ឋឥស្លាម) ដើម្បីឲ្យពួកគេពិនិត្យមើលគ្រប់អ្នកដែលមានលទ្ធភាព (សេដ្ឋកិច្ច រទេះ និងលុយសម្រាប់ធ្វើដំណើរ)តែមិនបានធ្វើហាជ្ជិទេ ដើម្បីដាក់ជិសយៈ ទៅលើពួកគេ។ ពួកគេមិនមែនជាជនមូស្លីមឡើយ, ពួកគេមិនមែនជាជនមូស្លីមឡើយ”¹⁵

គេបានរាយការណ៍អំពី អាលី رضي الله عنه ថា លោកបាននិយាយថា៖¹⁶

“ជនណាដែលមានសមត្ថភាពធ្វើធម្មយាត្រាហាជ្ជិ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរីដ, និងមូស្លីម៖១៦
 2 បានបញ្ជាក់ប្រភពនៅក្នុងសៀវភៅ ហ្គាមីអ៊ុលអាហាទីស្តៈ៣១២២១ ថារាយកចេញពីសៀវភៅ ស្និទ្ធិណាន់ សារីត កូន ម៉ាន់ស្ត្រី ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានរកឃើញវានៅក្នុងច្បាប់ដែលខ្ញុំមានឡើយ។
 3 ពោលគឺ ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។

ប៉ុន្តែគេបានបោះបង់វាចោល(មិនទៅធ្វើ)
នោះគ្មានអ្វីដែលត្រូវខ្វល់ខ្វាយឡើយថាគេនឹងស្លាប់
ទៅក្នុងសភាពជាជនជាតិយូដា ឬជាក្រិស្ដាន"14

វាជិប(កាតព្វកិច្ចចាំបាច់)លើអ្នកដែលមិនទាន់បានធ្វើហានិជ្ជិ ទាំងដែលរូបគេមានលទ្ធភាពត្រូវរួសរាន់ទៅធ្វើវា

ដោយយោងតាមអ្វីដែលត្រូវបានរាយការណ៍ពីលោកអ៊ីបនូ អាប័ហ្គាស់ រَضِيَ اللهُ عَنْهُ ថា ព្យាការី មូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«تَعَجَّلُوا إِلَى الْحَجِّ - يَغْنِي الْفَرِيضَةَ - فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا يُعْرَضُ لَهُ».

“ចូរពួកអ្នករួសរាន់ទៅធ្វើហានិជ្ជិ ព្រោះម្នាក់ៗនៃពួកអ្នកមិនដឹងថាអ្វីនឹងកើតឡើងចំពោះគេនោះឡើយ”12

ដោយសារតែការធ្វើហានិជ្ជិគឺជាកាតព្វកិច្ចដែលត្រូវតែប្រតិបត្តិជាបន្ទាន់ចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាពដោយផ្អែកលើជាក់ស្តែកស្តុកស្តាននៃបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ថា៖

﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْ عَالَمِينَ﴾

ហើយអល់ឡោះជាម្ចាស់បានដាក់កាតព្វកិច្ចលើមនុស្ស

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់តៀរមីហ្ស៊ី៖៨១២

2 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គ្រីវូទ៖១៧៣២

ស្សលោកឱ្យធ្វើបុណ្យហាជ្ជិនៅផ្ទះរបស់អល់ឡោះ(ម៉ាក្កុះ)
ចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាពទៅដល់ទីនោះ។

ហើយជនណាដែលប្រឆាំងនោះ ពិតប្រាកដណាស់
អល់ឡោះជាម្ចាស់មហាមានលើសលប់មិនត្រូវការអ្វីម្តង
យពីពិភពទាំងអស់ឡើយ។ [គម្ពីរគួរអាន ៣:៩៧]

ព្យាករិម្មហាំម៉ាត់

លោកបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុងសុន្តរកថា(យុតហ្គុះ)
របស់លោកថា:

«أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا».

«ឱមនុស្សលោក! ពិតណាស់
អល់ឡោះជាម្ចាស់បានដាក់កាតព្វកិច្ចហាជ្ជិលើពួកអ្នក
ហើយ ដូច្នោះ ចូរពួកអ្នកធ្វើហាជ្ជិចុះ»។¹

មានហាទិសជាច្រើនដែលបញ្ជាក់អំពីកាតព្វកិច្ច
នៃការធ្វើអ៊ុំរ៉ោះផងដែរ ក្នុងនោះមាន:

ប្រសាសន៍របស់ព្យាករិម្មហាំម៉ាត់
នៅក្នុងចម្លើយរបស់លោកទៅកាន់ជីព្រីល
នៅពេលដែលគាត់បានសាកសួរលោកអំពីឥស្លាម,
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«الإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ
الزَّكَاةَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ وَتَعْتَمِرَ، وَتَغْتَسِلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، وَتُتِمَّ الْوُضُوءَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ».

«ឥស្លាមគឺ ការដែលអ្នកធ្វើសាក្សីថា
គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្ស៊ីម (1337)។

លើកលែងតែអល់ឡោះម្នាក់គត់ ហើយម្យ៉ាងម៉ាត់
 គឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ, បញ្ឈរសទ្ធាត,
 បរិច្ចាគហ្សាកាត់, ធ្វើធម្មយាត្រាហាដ្ឋិ និងធ្វើអ៊ីរ៉ោះ,
 ដូតទឹកដូនូប, បំពេញរូប្យឲ្យបានពេញលេញ
 និងបួសខែរ៉ម៉ាទន»¹ រាយការណ៍ដោយ
 អ៊ុបនូយូហ្សែម៖ និង អាត់ទើរ្យកុតនី ពីហាទីស្តរបស់
 អ៊ុមើរ កូន អាល់ខត្តប رضى الله عنه, ហើយលោក
 អាត់ទើរ្យកុតនី បានមានប្រសាសន៍ថា៖
 នេះគឺជាអ៊ុសណាទ(បណ្តាញរាយការណ៍) ដែលរឹងមាំ
 និងសហើស។

ហើយនិង សេចក្តីរាយការណ៍អំពី អាអ៊ីស្ត: رضى الله
 عنها ពិតណាស់ គាត់បាននិយាយថា៖

«يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ عَلَى النَّسَاءِ مِنْ جِهَادٍ؟ قَالَ: عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ: الْحُجُّ
 وَالْعُمْرَةُ».

«ឱវិស្វីលុលឡោះ!
 តើសម្រាប់ស្ត្រីមានការតស៊ូ(ជីហាន)ដែរឬទេ?»
 លោកបានឆ្លើយថា៖
 «សម្រាប់ពួកនាងមានការតស៊ូ(ជីហាន)ដែលគ្មានការ
 ប្រយុទ្ធនៅក្នុងនោះ គឺការធ្វើហាដ្ឋិ
 និងការធ្វើអ៊ុរ៉ោះ»² រាយការណ៍ដោយ អះម៉ាត់
 និងអ៊ុបនូម៉ាហ្គ: ដោយបណ្តាញរាយការណ៍សហើស។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ុបនូយូហ្សែម៖ :១
 2 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖១៥២០

ហើយកាតព្វកិច្ចហាជ្ជិនិងអ៊ុមរ៉ោះគឺតម្រូវឲ្យធ្វើតែ
១ដងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយជីវិត
យោងតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការីម្នាក់ម៉ាក់ ❸
នៅក្នុងហាទីស្តដែលត្រឹមត្រូវថា៖

«الحجُّ مَرَّةً، فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ».

«ការធ្វើហាជ្ជិគឺមានតែម្តងគត់(ដែលជាកាតព្វកិច្ច),
ដូច្នោះ អ្នកណាដែលធ្វើលើសពីនេះ
នោះគឺជាទង្វើស្ម័គ្រចិត្តប៉ុណ្ណោះ»¹

ហើយវាជាប្រការស្និទ្ធស្នាលក្នុងបង្កើនការធ្វើហាជ្ជិ
និងអ៊ុមរ៉ោះឲ្យបានច្រើន
នរយោងតាមអ្វីដែលបានបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៅ
ក្នុងសៀវភៅសហ៊ីសទាំងពីរ, អាពូហ្វិរីយរ៉ោះ رضي الله عنه
ថា រស្មីលុលឡោះ ❹ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«العُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْحِنَّةُ».

(ពីអ៊ុរ៉ោះមួយ ទៅអ៊ុរ៉ោះមួយទៀត
គឺជាការលុបចោលនូវបាបកម្មដែលបានកើតឡើងរ
វាងអ៊ុរ៉ោះទាំងពីរនោះ។

ហើយចំពោះហាជ្ជិដែលអស់ឡោះទទួលយក
គ្មានអ្វីតបស្នងចំពោះវាក្រៅពីឋានសួគ៌ឡើយ)²

1 រាយការណ៍ដោយ អាន់ណាសាអ៊ី៖២៦២០]
2 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖១៧៧៣, មូស្លីម៖១៣៤៩

ជំពូក

កាតព្វកិច្ចត្រូវសារភាពកំហុសពីអំពើ

និងបាបទាំងឡាយ

និងការដោះស្រាយរាល់អំពើអយុត្តិធម៌ដែលបានប្រ

ព្រឹត្តលើអ្នកដទៃ

នៅពេលដែលមូស្លីមប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើដំណើរទៅធ្វើហា
ដឺ ឬអ៊ីរ៉ោះ គប្បីឱ្យគាត់ផ្តោតផ្តាំក្រុមគ្រួសារ
និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ឱ្យមានការកោតខ្លាចចំពោះអ
ល់ឡោះ

ដែលវាគឺជាការប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់
និងការចៀសវាងពីបម្រាមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។

ហើយគេគប្បីកត់ត្រានូវអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួ
ន និងបំណុលដែលខ្លួនជំពាក់

ហើយមានសាក្សីដឹងឮលើរឿងនោះ

ហើយតម្រូវឱ្យគេរួសរាន់សារភាពកំហុស(តារហ្គាត់)ឱ្យ
បានត្រឹមត្រូវពីអំពើបាបទាំងអស់

ព្រោះអល់ឡោះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

ហើយចូរពួកអ្នកសារភាពកំហុសចំពោះអល់ឡោះទាំង
អស់គ្នាចុះ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿទាំងឡាយ
សង្ឃឹមថាពួកអ្នកនឹងទទួលបានជោគជ័យ។

[គម្ពីរគួរអាន ២៤:៣១]

ខ្លឹមសារពិតនៃការសារភាពកំហុសគឺ៖
 ការលះបង់ចោលនូវអំពើបាប,
 សោកស្តាយចំពោះអ្វីដែលបានសាង,
 និងប្តេជ្ញាចិត្តថានឹងមិនត្រឡប់ទៅប្រព្រឹត្តវាម្តងទៀតឡើយ។
 ហើយប្រសិនបើមានការបំពានទៅលើសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃទាក់ទងនឹងអាយុជីវិត, ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬកិត្តិយសគឺត្រូវតែបង្វិលសិទ្ធិទាំងនោះត្រឡប់ទៅម្ចាស់ដើមវិញ ឬដោះស្រាយសុំការអភ័យទោសពីពួកគេមុនពេលធ្វើដំណើរ
 ដូចដែលមានការបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីព្យាករិ ៖ ថា
 លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ مَالٍ أَوْ عَرْضٍ فَلْيَتَحَلَّلِ بِهَا يَوْمَ قَبْلِ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِهِ صَاحِبِهِ فَحِيلَ عَلَيْهِ».

«អ្នកណាដែលធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តអំពើអយុត្តិធម៌
 (បង្កកំហុស) លើបងប្អូនរបស់គេ
 ទោះជាពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ឬកិត្តិយសក្តី
 ចូរគេប្រញាប់សុំការអភ័យទោស
 (ដោះស្រាយឱ្យជ្រះស្រឡះ) នៅថ្ងៃនេះឱ្យហើយចុះ
 មុននឹងថ្ងៃមួយមកដល់ (ថ្ងៃបរលោក)
 ដែលលែងមានប្រាក់ឌីណារ ឬខៀវហាំ (សម្រាប់សង)
 ទៀតហើយ។ ប្រសិនបើគេ (អ្នកធ្វើខុស) មានអំពើល្អ
 អំពើល្អនោះនឹងត្រូវដកយកទៅសងតាមទំហំនៃកំហុស

សដែលគេបានសាង។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេគ្មានអំពើល្អសោះទេនោះ
គេនឹងត្រូវយកអំពើអាក្រក់របស់អ្នកដែលរងគ្រោះ
មកដាក់លើខ្លួនគេវិញ។»¹

ហើយវាគឺជាការចាំបាច់

(ឬជារឿងដែលគួរគប្បីបំផុត)

ដែលគេត្រូវតែជ្រើសរើសសម្រាប់ការធ្វើហានិភ័យ
និងអ្វីរោះរបស់គេ នូវការចំណាយដ៏ល្អស្អាតស្អំ
ដែលបានមកពីប្រភពទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ហានិភ័យ
(ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់សាសនា)។
នេះយោងតាមអ្វីដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីព្យា
ការិមូហាំម៉ាត់ ﷺ ថា :

«إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا».

“ពិតប្រាកដណាស់

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់មហាស្អាតស្អំ
ទ្រង់មិនទទួលយកអ្វីឡើយ
លើកលែងតែអ្វីដែលស្អាតស្អំ។”²

រាយការណ៍ដោយអ៊ុមាំ អាត់តបរ៉នី អំពី
អាពូហ្សិរីយរ៉ោះ: عنه رضي الله បាននិយាយថា:
រ៉ស្សីលុលឡោះ: ﷺ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ حَاجًّا بِنَفَقَةٍ طَيِّبَةٍ وَوَضَعَ رِجْلَهُ فِي الْعَرِزِ فَتَادَى: أَيْبِكَ اللَّهُمَّ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖២៤៤៩

2 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖១០១៥

لَيْتِكَ، نَادَاهُ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: لَيْتِكَ وَسَعْدَيْكَ، زَادَكَ حَلَالٌ، وَرَاحِلَتُكَ حَلَالٌ،
 وَحَجُّكَ مَبْرُورٌ غَيْرُ مَأْزُورٍ، وَإِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ بِالتَّفَقَّةِ الْحَبِيثَةِ فَوَضَعَ رِجْلَهُ فِي الْعَرَزِ
 فَتَادَى: لَيْتَكَ اللَّهُمَّ لَيْتِكَ، نَادَاهُ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: لَا لَيْتِكَ وَلَا سَعْدَيْكَ، زَادَكَ حَرَامٌ،
 وَتَفَقَّتْكَ حَرَامٌ، وَحَجُّكَ غَيْرُ مَبْرُورٍ».

«នៅពេលដែលបុរសម្នាក់ចេញទៅធ្វើបុណ្យហាង្គិដោយ
 ប្រើប្រាស់នូវការចំណាយដ៏ល្អបរិសុទ្ធ (ហាឡាល់)
 ហើយគាត់បានដាក់ជើងរបស់គាត់នៅលើឈ្មួន
 (ដើម្បីឡើងជិះសត្វជំនិះ)

រួចគាត់បានស្រែកអំពាវនាវថា: "ឡាប់ពែកុលឡោះ
 ហ៊ុមម៉ាឡាប់ពែ" (ទូលបង្គំនៅទីនេះហើយ ឱអល់ឡោះ
 ទូលបង្គំនៅទីនេះដើម្បីឆ្លើយតបតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់)
 ៤ ខណៈនោះ

មានអ្នកស្រែកម្នាក់ពីលើមេឃបានស្រែកតបទៅគា
 ត់វិញថា: "ឡាប់ពែកា វ៉ាសាក់នៃកា"
 (ការមកដល់របស់អ្នកត្រូវបានទទួលយក
 និងប្រកបដោយសេចក្តីសុខ)
 ស្បៀងអាហាររបស់អ្នកគឺហាឡាល់
 យានជំនិះរបស់អ្នកគឺហាឡាល់
 ហើយបុណ្យហាង្គិរបស់អ្នកត្រូវបានទទួលយកយ៉ាងល្អ
 ប្រសើរ (ម៉ាប់រ៉ូរ) និងមិនមានបាបឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ
 ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ចេញទៅធ្វើបុណ្យហាង្គិ
 ដោយប្រើប្រាស់នូវការចំណាយដ៏អាក្រក់ (ហាវ៉ាម)
 ហើយគាត់បានដាក់ជើងរបស់គាត់នៅលើឈ្មួន

រួចស្រែកអំពាវនាវថា៖
ហ៊ុមម៉ាឡាប់តែ"។

"ឡាប់តែកុលឡោះ

ខណៈនោះ

មានអ្នកស្រែកម្នាក់ពីលើមេឃបានស្រែកតបទៅគាត់វិញថា៖ "ឡាប់តែការ វ៉ា ឡើ សាក់នៃកា"
(ការមកដល់របស់អ្នកមិនត្រូវបានទទួលយក
និងមិនមានសេចក្តីសុខឡើយ)
ស្ងៀងអាហាររបស់អ្នកគឺហារាម
ការចំណាយរបស់អ្នកគឺហារាម
ហើយបុណ្យហាជ្ឈិរបស់អ្នកមិនត្រូវបានទទួលយកឡើយ។»¹

អ្នកដែលធ្វើហាជ្ឈិ
គប្បីធ្វើខ្លួនឲ្យមានភាពគ្រប់គ្រាន់
មិនត្រូវពឹងផ្អែកលើអ្វីដែលមាននៅក្នុងដៃរបស់អ្នក
ដទៃឡើយ
និងត្រូវរក្សាកិត្តិយសដោយការមិនដើរសុំទានពីពួក
គេ ដោយស្របតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការីមូហាំម៉ាត់
ﷺ ថា៖

«وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعْفَهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ».

“ហើយអ្នកណាដែលព្យាយាមរក្សាកិត្តិយស(ដោយមិន
ដើរសុំគេ
អល់ឡោះនឹងប្រទានឲ្យគេនូវកិត្តិយសនិងភាពស្អាត

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់តប័រវិនី នៅក្នុងសៀវភៅ អាល់កាពៀរ៖២៩៨៩

ស្តុំ ហើយអ្នកណាដែលស្វែងរកភាពគ្រប់គ្រាន់
(ដោយពឹងផ្អែកលើអល់ឡោះ)
អល់ឡោះនឹងប្រទានឲ្យគេនូវភាពគ្រប់គ្រាន់និងបរិបូ
រណ៍”¹។

លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«لَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَسْأَلُ النَّاسَ حَتَّى يَأْتِيَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُرَعَةٌ لِحَمٍّ»

“មនុស្សម្នាក់នៅតែបន្តដើរសុំទានពីគេ(ដោយគ្មាន
ភាពចាំបាច់) រហូតដល់ថ្ងៃបរលោក
គេនឹងបង្ហាញខ្លួនក្នុងស្ថានភាពដែលនៅលើផ្នែមុខ
បស់គេ គ្មានសាច់សូម្បីតែមួយដុំឡើយ
(គឺនៅសល់តែឆ្អឹងមុខ)។”²។

វាគឺជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់អ្នកធ្វើហានិជ្ជ និងអ៊ីរ៉ោះ
ដែលត្រូវតម្រង់គោលបំណង (នៀត)
របស់ខ្លួនដើម្បីអល់ឡោះតែមួយគត់
និងដើម្បីថ្ងៃបរលោក។

ត្រូវខិតខំស្វែងរកការខិតជិតទៅរកអល់ឡោះ
តាមរយៈពាក្យសម្តី
និងទង្វើទាំងឡាយណាដែលទ្រង់ពេញចិត្ត
នៅក្នុងទឹកនៃដំពឹងសិដ្ឋទាំងនោះ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នឱ្យបានខ្ពស់បំផុត

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១៤២៧, មូស្លីម៖១០៣៥
2 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១៤៧៤, មូស្លីម៖៤០៤០

មិនត្រូវធ្វើហានិភ័យក្នុងគោលបំណងចង់បានផលប្រយោជន៍លោកិយ ឬរបស់របរលោកិយឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវធ្វើដើម្បីបង្កុកគេ (រឺយ៉ាក់) ដើម្បីកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឬដើម្បីអំនួតសម្លេងនោះដែរ។ ព្រោះថានេះគឺជាបំណងប្រាថ្នាដ៏អាក្រក់បំផុត ដែលជាមូលហេតុធ្វើឱ្យរលាយបាត់ផលបុណ្យ និងមិនត្រូវបានទទួលយក (ពីអល់ឡោះ) ឡើយ ដូចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា៖»

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾

ជនណាដែលប្រាថ្នាចង់បានការរស់នៅក្នុងលោកិយ និងភាពស្រស់បំព្រងរបស់វា នោះយើងនឹងប្រទានឱ្យពួកគេយ៉ាងពេញលេញតាម ទង្វើរបស់ពួកគេនៅក្នុងលោកិយ ហើយពួកគេនៅក្នុងលោកិយនេះនឹងមិនត្រូវគេកាត់ បន្ថយផលឡើយ។

ពួកទាំងនោះហើយគឺជាពួកដែលនៅថ្ងៃបរលោកគ្មាន អ្វី សម្រាប់ពួកគេក្រៅពីភ្លើងនរកនោះ។ ហើយអ្វីដែលពួកគេបានសាង នៅក្នុងលោកិយនេះបានរលាយសាបសូន្យអស់។ ហើយអ្វីដែលពួក

គេធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តកន្លងមកទុកជាមោឃៈ។

[គម្ពីរគួរអាន ១១:១៥-១៦]

អល់ឡោះបានមានបន្ទូលទៀតថា ៖

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٥﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٦﴾﴾

អ្នកណាហើយប្រាថ្នាចង់បានការសប្បាយរីករាយនៅ
លើលោកិយភ្លាមៗ យើងនឹងផ្តល់ឱ្យគេវិញភ្លាមៗដែរ
នូវអ្វីដែលយើងមានចេតនាចំពោះអ្នកណាដែលយើង
មានចេតនា។ បន្ទាប់មកយើង

បានរៀបចំនរកដើហាន់ណាំឱ្យគេដែលគេនឹងចូលទៅ
ក្នុងនោះដោយ

ការស្តីបន្ទោសឃ្លាតឆ្ងាយពីការសន្តោសប្រណិរបស់អល់
ឡោះ។

វិធានរណាហើយដែលប្រាថ្នាចង់បានថ្ងៃបរលោក
(ឋានសួគ៌)

ហើយគេតស៊ូប្រឹងប្រែងធ្វើវាសម្រាប់វា(ថ្ងៃបរលោក)
ដោយគេជាអ្នកមានជំនឿ

គឺអ្នកទាំងនោះហើយដែលការខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួក
គេត្រូវទទួលបានការថ្លែងអំណរគុណ(ពីអល់ឡោះ)

[គម្ពីរគួរអាន ១៧:១៨-១៩]

ហើយមានភាពត្រឹមត្រូវពីព្យាការី ❦
ដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا غَنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرِكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ
عَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

“អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖
យើងមិនត្រូវការស្ត្រីរិក(ដៃគូ)ឡើយ។ ហេតុនេះ
បុគ្គលណាធ្វើទង្វើអ្វីមួយដោយស្ត្រីរិកមកចំពោះយើង
(ដើម្បីយើងផង និងអ្នកផ្សេងផង)
យើងនឹងបោះបង់គេ
និងទង្វើស្ត្រីរិករបស់គេចោល(យើងមិនផ្តល់ផលបុណ្យ
ឲ្យឡើយ)”។¹

ហើយគេគប្បីផងដែរ ក្នុងការធ្វើដំណើររបស់គេ
ឲ្យរាប់អានមនុស្សល្អ ដែលជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិ
មានការគោរពកោតខ្លាច
និងមានចំណេះដឹងខាងសាសនា
ហើយត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នពីការរាប់អានមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ
និងពួកប្រព្រឹត្តអំពើល្មើស។

«គាត់គប្បីរៀនសូត្រនូវអ្វីដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុង
ច្បាប់សាសនាសម្រាប់ការធ្វើបុណ្យហោជ្ជី
និងអ៊ុំរ៉ោះរបស់គាត់
ហើយត្រូវស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់
និងសាកសួរនូវរាល់ចំណុចណាដែលគាត់មានការងឿ
ងឆ្ងល់
ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តរបស់គាត់ផ្អែកលើចំណេះដឹងពិត
ប្រាកដ (ហ្គាស៊ីរ៉ោះ)។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីមៈ២៩៨៥

នៅពេលដែលគាត់ឡើងជិះសត្វជំនិះ រថយន្ត
 យន្តហោះ ឬមធ្យោបាយធ្វើដំណើរផ្សេងៗទៀត
 វាគឺជាការប្រសើរ (មូស្លាហាប់)
 ក្នុងការរំលឹកនាមអល់ឡោះ (ពោលពីសមីលឡើ)
 និងសរសើរតម្កើងទ្រង់ (ពោល អាល់ហាំទូលិលឡើ)
 រួចពោល "អល់ឡោះហ្វីអ៊ីកពើរ" ចំនួនបីដង
 ហើយបន្ទាប់មកពោលថា៖»

﴿...سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
 لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾﴾

ទ្រង់មហាស្មាតស្តុំដែលបានសម្រួលដល់ពួកយើងនូវប្រ
 ការនេះ
 ហើយពួកយើងពុំមែនជាអ្នកដែលមានសមត្ថភាព(ក្ន
 ងការទទួលបានវានោះឡើយ)។

ហើយពិតណាស់

ពួកយើងពិតជានឹងត្រូវវិលត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះជាម្ចា
 ស់របស់ពួកយើង(តែមួយគត់)។ 14﴿ [គម្ពីរគួរអាន
 ៤៣:១៣-១៤]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي سَفَرِي هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ
 عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي
 الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ
 وَالْأَهْلِ.»

ឱ!អល់ឡោះជាម្ចាស់!

ទូលបង្គំសុំពរជ័យពីទ្រង់ក្នុងដំណើរនេះ នូវរាល់អំពើល្អ
និងការកោតខ្លាច

ចំពោះទ្រង់ក៏ដូចជាកិច្ចការទាំងឡាយណាដែលទ្រង់
ពេញចិត្ត។ ឱ! អល់ឡោះ!
សូមទ្រង់មេត្តាសម្រាលភាពលំបាកក្នុងដំណើររបស់ពួក
យើងមួយនេះ

ហើយសូមទ្រង់មេត្តាបង្រួញចម្ងាយផ្លូវ
ដំរែងឆ្ងាយឱ្យមកនៅជិតវិញ។ ឱ! អល់ឡោះ!
ទ្រង់ជាអ្នកការពារក្នុងពេលធ្វើដំណើរ
ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកថែរក្សាជំនួសទូលបង្គំចំពោះក្រុម
គ្រួសារ។

ឱ! អល់ឡោះ! ទូលបង្គំសូមការពារពីទ្រង់
ឱ្យចៀសផុតពីភាពហត់នឿយខ្លាំងនៃការធ្វើដំណើរ
ចៀសផុតពីទិដ្ឋភាពដែលនាំឱ្យមានទុក្ខសោក
និងចៀសផុតពីវាសនាអាក្រក់ (ការជួបគ្រោះថ្នាក់)
នៅពេលត្រឡប់មកវិញទាំងចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ
និងក្រុមគ្រួសារ។"1

ហាទីស្តនេះគឺត្រឹមត្រូវពីព្យាករណ៍មូហាំម៉ាត់ ៖
រាយការណ៍ដោយមូស្លីម ពីហាទីស្តរបស់ អ៊ុបនូអ៊ីមើរ
رضي الله عنهما

ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើដំណើរគេគប្បីបង្កើនការរព្យាបាល
លំអល់ឡោះការសុំអភ័យទោស
ការបួងសួងសុំពរជ័យពីទ្រង់

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖១៣៤២

ការបន្ទាបខ្លួនចំពោះទ្រង់ ការសូត្រគម្ពីរគួរអាន
និងពិចារណាលើអត្ថន័យនៃគម្ពីរគួរអានឲ្យបានស៊ីជម្រៅ
លើសពីនេះ

គេគប្បីរក្សានូវការថ្វាយបង្គំ(សឡាត)ហ្នាម៉ាអៈ
និងរក្សាអណ្តាត(សម្តី)

ឲ្យចៀសផុតពីការនិយាយដើមគ្នាដែលគ្មានប្រយោជន៍

ការលូកដៃក្នុងរឿងដែលមិនមែនជាកិច្ចការរបស់ខ្លួន
និងការលេងសើចហួសប្រមាណ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ
គេក៏ត្រូវការការពារអណ្តាតឲ្យចៀសផុតពីការនិយាយ
កុហស ការនិយាយដើមបង្កាច់បង្អួច
ការនិយាយចាក់រុក និងការសើចចំអកឲ្យមិត្តភក្តិ
ក៏ដូចជាបងប្អូនមិត្តមនុស្សដទៃទៀតផងដែរ។

ហើយវាជាការគប្បីសម្រាប់អ្នកធ្វើដំណើរ
ក្នុងការផ្តល់នូវសេចក្តីល្អដល់មិត្តភក្តិរួមដំណើររបស់ខ្លួន
និងការបញ្ឈប់នូវរាល់ការរំខាន

ឬការផ្តល់ផលវិបាកដល់ពួកគេ
ការណែនាំពួកគេឲ្យធ្វើអំពើល្អ
និងការហាមឃាត់ពួកគេពីអំពើអបាយមុខ
ដោយប្រើប្រាស់នូវប្រាជ្ញាស្មារតី
និងការទូន្មានដ៏ល្អប្រពៃ ទៅតាមលទ្ធភាព
និងសមត្ថភាពដែលអាចធ្វើបាន។

ជំពូក

កិច្ចការរបស់អ្នកធ្វើហាជី នៅពេលពួកគេទៅដល់មីកត

ដូច្នោះ នៅពេលដែលគេទៅដល់មីកត គេត្រូវបានណែនាំ(ស៊ីណាត់) ឲ្យដូតទឹកសម្អាតកាយ និងលាបគ្រឿងក្រអូប ដោយសារតែមានសេក្តិវាយការណ៍ថា ព្យាការីមួយម៉ាត់ បានដោះសម្លៀកបំពាក់ថ្មេរដេរភ្ជាប់គ្នាហើយចេញ នៅពេលអៀសរឹម ហើយបានដូតទឹក យោងតាមអ្វីដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសៀវភៅសាលាហ៊ីសទាំងពីរ ពីអ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا បានមានប្រសាសន៍ថា:

«كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَلِحَلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ».

«ខ្ញុំធ្លាប់បានលាបគ្រឿងក្រអូបជូនរូសូលរបស់អល់ឡោះ ៖ សម្រាប់អៀហរឹមរបស់លោក មុនពេលដែលលោកចាប់ផ្តើមតាំងចិត្ត(នៀត) ចូលអៀហរឹម. និងសម្រាប់ការចេញពីអៀហរឹមរបស់លោក មុនពេលដែលលោកធ្វើតវ៉ាហ្វូនៅនឹងតែទុលឡោះ(កា

កំហួត»¹ "ហើយព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់ បានបញ្ជាទៅកាន់អ្នកស្រី នៅពេលដែលនាងមានរដូវ ក្នុងខណៈដែលនាងបានគ្របដណ្តប់អៀសរម ដើម្បីធ្វើអុំរ៉ោរុចទៅហើយនោះ ឱ្យនាងដូតទឹកសម្អាតកាយ ហើយតាំងចិត្តចូល(នៀត) អៀសរមដើម្បីធ្វើហាជ្ជិ (បញ្ចូលគ្នា)វិញ។" "ហើយព្យាការី ម្នាក់ម៉ាត់ បានបញ្ជាទៅកាន់អ្នកស្រី អាស្ថាស៍ កូនស្រី អ៊ូមែស៍ នៅពេលដែលនាងបានសម្រាលកូននៅទីតាំង ហ្ស៊ូល ហ្ស៊ូលេហ្វៈ ឱ្យនាងដូតទឹកសម្អាតកាយ ប្រើប្រាស់ក្រណាត់ទ្រនាប់បិទបាំងឱ្យជិត (ដើម្បីការពារឈាម) រួចហើយចូលក្នុងសភាពអៀសរម។ ហេតុការណ៍នេះបានសបញ្ជាក់ថា៖ កាលណាស្ត្រីដែលបានធ្វើដំណើរមកដល់មីកត ក្នុងខណៈដែលនាងកំពុងមានរដូវ ឬឈាមរដូវក្រោយសម្រាលកូន គឺនាងត្រូវដូតទឹកសម្អាតកាយ និងតាំងចិត្ត(នៀត)ចូលអៀសរមជាមួយមនុស្សដទៃ ទៀតដែរ។ ហើយនាងអាចបំពេញកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងដូចដែលអ្នកសាងបុណ្យហាជ្ជិដទៃទៀតធ្វើដែរ លើកលែងតែការ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី១៥៣៩, មូស្លីមៈ១១៨៩

តវ៉ាហ្វូ (ការដើរប្រទក្សិណជុំវិញ) នៅឯកាក់ហ្គុះប៉ុណ្ណោះ
ដូចអ្វីដែលលោកព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់ ឆ្លុះ

បានបញ្ជាទៅកាន់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈនិងអ្នកស្រី
អាស្កាស់ ដូច្នោះដែរ។

ហើយវាជាការគប្បី (ស្វីណាត់)
សម្រាប់អ្នកដែលចង់ចូលក្នុងសភាពអៀសរឹម

ក្នុងការត្រួតពិនិត្យសម្អាតពុកមាត់ ក្រចក
រោមអវយវៈភេទ និងរោមក្រោមឃ្លៀករបស់ខ្លួន

ដោយកាត់
ឬដកចេញនូវអ្វីដែលចាំបាច់ត្រូវដកចេញ។

ទាំងនេះគឺដើម្បីកុំឱ្យគេមានតម្រូវការក្នុងការកា
ត់ ឬដកវាចេញ

បន្ទាប់ពីបានចូលក្នុងសភាពអៀសរឹមហើយ
ដែលវានឹងក្លាយជាបម្រាម (ហាមឃាត់) សម្រាប់គេ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត គឺដោយសារលោកព្យាការី ឆ្លុះ
បានកំណត់ជាច្បាប់ឱ្យម្ចាស់ទាំងអស់

ត្រួតពិនិត្យសម្អាតនូវវត្ថុទាំងនេះជាប្រចាំគ្រប់ពេលវេ
លា

ដូចដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសៀវភៅសា
ហ៊ីសទាំងពីរ ពី អាពូ ហ្វីរ៉ុយរ៉េ:

(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់)
ដែលបាននិយាយថា: ព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់ ឆ្លុះ

បានមានប្រសាសន៍ថា:

1 រាយការណ៍ដោយ ម្ចាស់ម្ចាស់ ១២១៨

«الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْحِيتَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَقَلْمُ الْأَظْفَارِ، وَتَنْفِ الْإِبْطِ».

“ស្តីណាត់ហ្វិតត្រោះមានប្រាំ(សភាវៈដើមនៃភាពស្អាត
ស្អំ)៖ ការកាត់ចុងស្បែកអង្កជាតិ (ខតាន់)
ការកោររោមប្រដាប់ភេទ ការកាត់តម្រឹមពុកមាត់
កាត់ក្រចក និងដករោមឃ្លៀក”។¹

នៅក្នុង សហ៊ីសមូស្លីម, អំពី អាណាស
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់) បាននិយាយថា៖

«وَقَتَّ لَنَا فِي قَصِّ الشَّارِبِ، وَقَلْمِ الْأَظْفَارِ، وَتَنْفِ الْإِبْطِ، وَحَلْقِ الْعَانَةِ: أَنْ لَا
نَتْرَكَ ذَلِكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

"លោកព្យាការី ﷺ

បានកំណត់គោលការណ៍ដល់ពួកយើង
ក្នុងការកាត់តម្រឹមពុកមាត់ កាត់ក្រចក
ដករោមក្រោមឃ្លៀក និងកោររោមអវយវៈភេទ
ដោយមិនត្រូវទុកឱ្យលើសពីសែសិបយប់ឡើយ។”²

ហើយ អាន់-ណាសាអ៊ី បាននិយាយវាតាមឃ្លាថា៖

«وَقَتَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ».

«អ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ ﷺ
បានកំណត់ពេលវេលាឱ្យពួកយើង»,³

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖៥៨៩១, មូស្លីម៖២៥៧

2 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖២៥៨

3 រាយការណ៍ដោយ អាន់ណាសាអ៊ី៖១៤]

ហាទីស្តនេះត្រូវបានរាយការណ៍ដោយលោក អះម៉ាត់,
 អាពូ ហ្គីរូទ និងតៀរមីហ្ស៊ី
 ដោយប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍ដូចនឹងលោក ណាសាអ៊ី។
 ចំពោះការកាត់សក់ក្បាលវិញ
 គឺពុំត្រូវបានកំណត់ក្នុងច្បាប់សាសនាឱ្យធ្វើការកាត់
 ឬកោរចេញ
 ក្នុងអំឡុងពេលត្រៀមខ្លួនគ្របដណ្តប់អៀសរឹមឡើយ
 ទោះបីជាចំពោះបុរស ឬស្ត្រីក៏ដោយ។"

"ដោយឡែកចំពោះពុកចង្ការ
 ការកោរឬការកាត់តម្រឹមយកផ្នែកណាមួយចេញ
 ត្រូវបានហាមឃាត់ជាដាច់ខាតក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈ។
 ផ្ទុយទៅវិញ
 កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកមូស្លីមគឺត្រូវទុកពុកចង្ការឱ្យវែង
 និងថែរក្សាវាឱ្យដុះច្រើន។
 នេះយោងតាមសេចក្តីដកស្រង់ដែលមានបញ្ជាក់ក្នុង
 សៀវភៅសាហ៊ីសពូខរី និងមូស្លីម តាមរយៈ អ៊ីបនូ
 អ៊ីមើរ ដែលលោកដែលព្យាករិមូហាំម៉ាត់ ❷
 បានមានប្រសាសន៍ថា៖"

«خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ، وَفَرُّوا اللَّحَى، وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ».

"ចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យខុសប្លែកពីពុកមូស្លីមវិគីន
 (អ្នកពហុទេវនិយម)
 ដោយការរក្សាទុកពុកចង្ការឱ្យបានវែង និងច្រើន
 ព្រមទាំងធ្វើការកាត់តម្រឹម

ឬដកពុកមាត់ឱ្យបានខ្លីបំផុត។¹

"ហើយមានសេចក្តីរាយការណ៍បន្ថែម
ដែលត្រូវបានកត់ត្រាទុកដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីម
នៅក្នុងសៀវភៅសាហ៊ីសរបស់លោក តាមរយៈលោក
អាពូ ហ្វីរ៉យរ៉ោះថា ព្យាការីមូហាំម៉ាត់ ៖
បានមានប្រសាសន៍ថា៖"

«جُرُوا الشَّوَارِبَ، وَأَرْخُوا اللَّحْيَ، خَالِفُوا الْمَجُوسَ».

“ចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើការកាត់តម្រឹមពុកមាត់ឱ្យបានខ្លី
បំផុត និងរក្សាទុកពុកចង្ការឱ្យដុះវែងចុះមកក្រោម
ដើម្បីធ្វើឱ្យខុសប្លែកពីពួកម៉ាជូស៊ី
(អ្នកថ្វាយបង្គំភ្លើង)។។”

2

ហើយសេចក្តីទុក្ខសោក (គ្រោះភ័យ)
បានរីករាលដាលយ៉ាងធំធេងក្នុងសម័យកាលនេះ
ដោយសារមានមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើផ្ទុយនឹងស៊ីណ្តា
និងការប្រឆាំង (ការស្អប់ខ្ពើម)
របស់ពួកគេចំពោះពុកចង្ការនិងការពេញចិត្តរបស់ពួក
គេក្នុងការធ្វើត្រាប់តាមពួកកាហ្វៀរ
និងស្ត្រីជាពិសេសអ្នកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងចំណេះដឹង
និងការអប់រំ (អ្នកចេះដឹង) ពិតប្រាកដណាស់
ពួកយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីម ២៨៩២, មូស្តីម៖២៥៩

2 រាយការណ៍ដោយ មូស្តីម៖២៦០

ហើយពួកយើងនឹងត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញហើយពួកយើង
សុំចំពោះអល់ឡោះឱ្យមេត្តាបង្ហាញផ្លូវដល់យើង
និងមូស្លីមទាំងអស់ឱ្យស្របតាមផ្លូវស៊ីនណៈ
និងការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវផ្លូវនោះនិងការអំពាវនាវទៅ
កាន់ផ្លូវនោះ

ទោះបីជាមនុស្សភាគច្រើនមិនពេញចិត្តក៏ដោយអល់
ឡោះគឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់យើង

ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏ប្រសើរបំផុត

ព្រោះគ្មានកម្លាំង និងអំណាចណាឡើយ
លើកលែងតែដោយសារអល់ឡោះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត

បន្ទាប់មក បុរសត្រូវស្លៀកនូវក្រណាត់អៀហរីម(អ៊ីហ្ស៊ីរ និង រីហ្គ៊ីក) ផ្នែកខាងក្រោម
និងផ្នែកខាងលើហើយវាជាការគប្បី (ស៊ុណ្ណៈ)

ដែលក្រណាត់ទាំងពីរនោះមានពណ៌ស និងស្អាតបាត
ហើយក៏ជាការគប្បីផងដែរ

ក្នុងការចូលអៀហរីមដោយពាក់ស្បែកជើងផ្ទាត់យោ
ងតាមសេចក្តីណែនាំរបស់លោកព្យាការី មូហាំម៉ាត៖
ថា៖

«وَلْيُحْرِمَ أَحَدَكُمْ فِي إِزَارٍ وَرِدَاءٍ وَتَعْلَيْنِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ تَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ
وَلْيَقْطَعْهُمَا حَتَّى يَكُونَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ».

«ចូរឱ្យនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកនិយ៉ាត់អ៊ីហ្រាម
ដោយស្លៀកសារុង ស្បែកដួលបំ និងស្បែកជើងផ្ទាត់។
ប្រសិនបើគេរកស្បែកជើងផ្ទាត់មិនឃើញទេ

ចូរឱ្យគេពាក់ស្បែកជើងឃ្មុប
និងកាត់រាហូតទាល់តែវាស្ថិតនៅក្រោមភ្នែកគោល»¹

"ព្យាការី ៖ បានបង្ហាត់ថា៖
ចូរអ្នករាល់គ្នាគ្របដណ្តប់អៀហរឹមដោយប្រើប្រាស់ក្រ
ណាត់សម្រាប់ស្លៀកភាគខាងក្រោម
ក្រណាត់ដណ្តប់ភាគខាងលើ និងពាក់ស្បែកជើង។
ក្នុងករណីដែលរកស្បែកជើងធម្មតា
(ប្រភេទស្បែកជើងសិក ឬស្បែកជើងផ្ទាត់) មិនបាន
នោះគេអនុញ្ញាតឱ្យពាក់ស្បែកជើងឃ្មុបបាន
ប៉ុន្តែត្រូវកាត់តម្រឹមវាឱ្យនៅត្រឹមក្រោមភ្នែកគោ
ដើម្បីកុំឱ្យវាបិទបាំងភ្នែកគោទាំងសងខាង។"
រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាអះម៉ាត់(
សូមឱ្យអល់ឡោះអាណិតស្រឡាញ់ដល់គាត់)

ចំណែកស្ត្រី
គឺអាចចូលសភាពអៀហរឹមដោយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់
កំពណ៍ខ្មៅ ឬបៃតង
ឬពណ៌ផ្សេងទៀតតាមតែនាងពេញចិត្ត
ដោយគ្រាន់តែត្រូវប្រយ័ត្នកុំឱ្យដូចទៅនឹងសម្លៀកបំពាក់
របស់បុរស។ ប៉ុន្តែនាងមិនត្រូវពាក់នីកប
និងស្រោមដៃឡើយក្នុងពេលស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរឹម
ហើយត្រូវគ្របមុខ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីមៈ១១៧៧

និងដែលរស់នាងដោយប្រើអ្វីផ្សេងទៀត។

ដោយសារព្យាការី ❧

បានហាមស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរមពីការពាក់
និកប និងស្រោមដៃ។

ចំណែកឯការដែលមនុស្សទូទៅមួយចំនួនកំណត់ជាពិ
សេសថា

សម្លៀកបំពាក់អៀហរមរបស់ស្ត្រីត្រូវតែជាពណ៌បៃតង
ឬខ្មៅ ដោយមិនយកពណ៌ផ្សេងនោះ

គឺជារឿងដែលគ្មានមូលដ្ឋានគ្រឹះឡើយ។

ក្រោយដូចទឹកសម្អាតកាយ

និងគ្របដណ្តប់អៀហរមរួច គេត្រូវតាំងចិត្ត (នៀត)
ក្នុងចិត្តឱ្យច្បាស់នូវប្រភេទកិច្ចបុណ្យ (ហាជី ឬអ៊ីរ៉ោះ)
ដែលត្រូវបំពេញ

ស្របតាមប្រសាសន៍របស់លោកព្យាការី❧ ថា:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى»

"ពិតប្រាកដណាស់

ទង្វើ(អាម៉ាល់)ទាំងឡាយអាស្រ័យទៅតាមគោលបំណង(នៀត)

ហើយបុគ្គលគ្រប់រូបនឹងទទួលបានផល(ការតបស្នង)
តាមអ្វីដែលខ្លួនបំពេញប្រាថ្នា"។¹

អ្នកសាងបុណ្យត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យបន្តិសម្តែង
នូវអ្វីដែលខ្លួនបានតាំងចិត្តក្នុងចិត្ត។ បើធ្វើអ៊ីរ៉ោះ
ត្រូវពោលថា ឡាប់ពែក: អ៊ីរ៉ាតាន់ ហើយបើធ្វើហាជី

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី១, មូស្លីមៈ១៩០៧

ត្រូវពោលថា ឡាប់ពែកៈ ហាជាន់
ស្របតាមទង្វើរបស់លោកព្យាការី ្ម្ម

ចំណែកពេលវេលាដែលប្រសើរបំផុតសម្រាប់ការបន្តិស
ម្តងនេះ

គឺនៅពេលដែលសាមីខ្លួនបានឡើងអង្គុយលើមធ្យោ
បាយធ្វើដំណើរ (ដូចជារថយន្ត ឬយន្តហោះ) រួចរាល់
ហើយត្រៀមចេញដំណើរចាកចេញពីមីកត។
នេះគឺជាការយល់ឃើញដែលត្រឹមត្រូវបំផុតរបស់បណ្តា
អ្នកប្រាជ្ញតិស្តាម។

ហើយច្បាប់មិនអនុញ្ញាតឲ្យបញ្ចេញសំលេងនូវអ្វីដៃ
លបាននៀតឡើយ

លើកលែងតែនៅក្នុងអៀហរមតែប៉ុណ្ណោះ
ដោយសារវាមានការរាយការណ៍មកពីព្យាការី ្ម្ម

ចំពោះកិច្ចការបុណ្យផ្សេងៗ
ដូចជាការថ្វាយបង្គំស(សឡាត) ឬការដើរប្រទក្សិណ
(តវ៉ាហ្វ)

គឺមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបន្តិសម្តងតាំងចិត្តចេញ
មកក្រៅឡើយ។ ការពោលចេញនូវបំណងក្នុងចិត្ត
(ដូចជាពោលថា ខ្ញុំតាំងចិត្តថ្វាយបង្គំ...)

គឺជាទង្វើដែលបង្កើតឡើងថ្មី (ពិតអៈ)
ដែលពុំមានមូលដ្ឋានក្នុងសាសនា

ហើយការបន្តិសម្តងឱ្យឮខ្លាំងៗក្នុងរឿងនេះ
គឺកាន់តែមិនសមរម្យ។

ប្រសិនបើវាជាទង្វើដែលត្រឹមត្រូវ
ម្តើ្នះសមលោកព្យាការី ្ម្ម និងពួកសឡាហ្វសឡេ្នះ

(អ្នកជំនាន់ដើម) បានអនុវត្ត
និងណែនាំយើងឱ្យធ្វើតាមតាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ។

ដោយសារតែរឿងនោះមិនត្រូវបានគេរាយការណ៍ពី
ព្យាការី ឆ្លើ ហើយក៏មិនមែនពីសហការីរបស់លោក
(សូមអល់ឡោះទ្រង់យល់ព្រមពីពួកគេ) ដែរ
ទើបគេដឹងថាវាគឺជាពិតអះ។ ពិតណាស់ ព្យាការី ឆ្លើ
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

“ហើយកិច្ចការដែលអាក្រក់បំផុតនោះគឺ
ប្រការដែលគេបង្កើតថ្មីក្នុងសាសនា
ហើយរាល់ប្រការពិតអះទាំងអស់នោះ
គឺសុទ្ធតែរង្វេង”¹ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្យូស្លីម
នៅក្នុងសៀវភៅសហសរបស់គាត់,
លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

បុគ្គលណាដែលបង្កើតថ្មីក្នុងកិច្ចការសាសនាដែលពុំ
មានមូលដ្ឋានគ្រឹះ ឬការណែនាំពីច្បាប់ដើម
គឺត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ
និងមិនត្រូវបានទទួលយកជាផលបុណ្យក្នុងកិច្ចការ
សក្ការៈឡើយ។²

1 រាយការណ៍ដោយ ម្យូស្លីម៖៨៦៧

2 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្យូស្លីម៖២៦៩៧, ម្យូស្លីម៖១៧១៨

រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី និងមូស្លីម។
ចំណែកឯក្នុងពាក្យពេចន៍របស់មូស្លីមវិញ៖

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ».

“ជនណាធ្វើទង្វើអ្វីមួយដែលមិនមែនជាកិច្ចការ(សាសនា)របស់យើងទេនោះ

វានឹងត្រូវគេបដិសេធចោល”។¹

ជំពូក

ស្តីពីទីតាំងកំណត់ (មីកត)

និងការកំណត់ព្រំដែននៃទីតាំងទាំងនោះ

ទីតាំង(មីកត)

កំណត់សម្រាប់ចាប់ផ្តើមគ្របដណ្តប់អៀហរ៉ឹម

មានចំនួន ៥ កន្លែង៖

ទីមួយ៖ ហ្ស៊ីលហ្សឺឡេហ្វ៖(គឺសម្រាប់អ្នកស្រុកម៉ាទីណៈ)
ហើយដែលគេនិយមហៅនៅសព្វថ្ងៃនេះថា៖ អាបយ៉ា
អាណី។

ទីពីរ៖ អាស់ដុះហ្វ៖ (សម្រាប់អ្នកមកពីតំបន់សាម)

ដែលជាមីកតរបស់អ្នករស់នៅតំបន់សាម (ស៊េរី
ឡឺបង ហ្សូកដានី

ប៉ាឡេស្ទីន)ហើយបច្ចុប្បន្នមនុស្សទូទៅបានគ្របដណ្តប់
អៀហរ៉ឹមពីតំបន់រីបរី

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី៖២៥៥០, មូស្លីម៖១៧១៨

"អ្នកដែលគ្របដណ្តប់អៀហរឹមពីតំបន់ រ៉ាប៊ីរី
គឺចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់មីកត
ព្រោះរ៉ាប៊ីរីស្ថិតនៅដល់មុនតំបន់អាល់ដុះហ្វុះបន្តិចប
ន្តិចប៉ុណ្ណោះ។

ទីបី៖ កំរនុល ម៉ាណាស៊ុល ជាមីកតរបស់អ្នកតំបន់
ណាចង់ ដែលបច្ចុប្បន្នហៅថា៖ អាល់សែល។

ទីបួន៖ យ៉ាឡាឡា
ដែលជាមីកតរបស់អ្នករស់នៅប្រទេសយេម៉ែន។

ទីប្រាំ៖ ហ្សាតុ អៀតរីក
ដែលជាមីកតរបស់អ្នករស់នៅប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់។

ហើយទីតាំងមីកតទាំងនេះ
ត្រូវបានកំណត់ដោយលោកព្យាការី
សម្រាប់អ្នកដែលយើងបានរៀបរាប់ឈ្មោះ

(អ្នកស្រុកតំបន់នោះ)និងសម្រាប់អ្នកដទៃទៀតដែល
បានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទីតាំងទាំងនោះក្នុងចំណោម
អ្នកដែលប្រាថ្នាចង់បំពេញកិច្ចការ ធ្វើហាជ្ជី ឬអ៊ីរ៉ោះ។

អ្នកដែលធ្វើដំណើរទៅសាងបុណ្យហាជ្ជី ឬអ៊ីរ៉ោះ
ត្រូវតែគ្របដណ្តប់អៀហរឹមនៅមីកត
ហើយហាមដាច់ខាតការធ្វើដំណើរហួសទីតាំងនោះដោ
យគ្មានអៀហរឹម ទោះតាមផ្លូវគោក
ឬផ្លូវអាកាសក៏ដោយ។ នេះជាច្បាប់ទូទៅដែលព្យាការី
បានកំណត់ទុក។"

«هُنَّ لَهُنَّ، وَلَمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ».

“ទីតាំងមីកតទាំងនោះ

គឺសម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅទីនោះ:

(អ្នកស្រុកតំបន់នោះ)

និងសម្រាប់អ្នកដទៃ

(អ្នកក្រៅតំបន់)

ដែលបានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទីនោះក្នុងចំណោមអ្នក
ដែលប្រាថ្នាចង់បំពេញកិច្ចការហានិភ័យ និងអ៊ីម៉ែរ។¹

ហើយវាជាច្បាប់កំណត់សម្រាប់អ្នកដែលឆ្ពោះទៅម៉ា
ក្លុះតាមផ្លូវអាកាសក្នុងគោលបំណងសាងបុណ្យហដ្ឋ
ឬអ៊ីម៉ែរ:

គឺត្រូវត្រៀមលក្ខណៈឱ្យរួចរាល់ដោយការដូតទឹកសម្អា
តកាយ និងកិច្ចដទៃទៀត

មុនពេលឡើងយន្តហោះហើយនៅពេលជិតដល់មីកត
គេត្រូវស្លៀកក្រណាត់អៀហរ័ម(អ៊ីហ្ស៊ែរនិង
វិហ្គ៊ែអះ)រួចបន្តិសម្លេងតាំងចិត្ត(នៀត)ធ្វើអ៊ីម៉ែរ:

ប្រសិនបើមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់តែបើពេលវេលា
ប្រកៀកខ្លាំង (ខ្លាចមិនទាន់ហានិភ័យ)

គេត្រូវតាំងចិត្តធ្វើហានិភ័យបើគេស្លៀកក្រណាត់អៀហរ័ម
តាំងពីមុនឡើងយន្តហោះ...

គឺមិនអីឡើយប៉ុន្តែមិនត្រូវតាំងចិត្ត(នៀត)ចូលកិច្ច
បុណ្យ ឬបន្តិវាចាគល់ពីយំឡើយលុះត្រាតែនៅពេល
(យន្តហោះ) ស្របនឹងមីកត

ឬជិតជិតដល់ទីនោះពីព្រោះព្យាករិ

មិនបានធ្វើអៀហរ័មពីកន្លែងណាផ្សេងក្រៅពីមីកត
ឡើយ ហើយកាតព្វកិច្ចលើសហគមន៍មូស្លីម

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា ពូឌរី ១៥២៤, មូស្លីម ១១៨១

គឺត្រូវធ្វើតាមគំរូរបស់ព្យាការម្មហាំម៉ាត់
☸ យោងតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាបរិ
សុទ្ធថា៖

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾

ជាការពិតណាស់

ពួកអ្នកមានអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ(ព្យាការីម្មហាំ
ម៉ាត់) គឺជាគំរូដ៏ល្អសម្រាប់អ្នក... [គម្ពីរគួរអាន
៣៣:២១] ហើយដោយព្យាការី ☸
បានមានប្រសាសន៍ក្នុងពេលធ្វើហាជ្ជិលាដំណើរ(ហាជ្ជិ
រ៉ាហ្គាក)ថា៖

«خُذُوا عَنِّي مَنَائِكَمُ».

“ចូរអ្នករាល់គ្នា យកគំរូ ពីខ្ញុំ”នូវរាល់វិន័យ
និងកិច្ចការសាងបុណ្យ (ហាជ្ជិ និងអ៊ីរ៉ោះ)
របស់អ្នករាល់គ្នា។

រីឯអ្នកដែលធ្វើដំណើរទៅកាន់ម៉ាក្ក៖
ហើយមិនមានបំណងធ្វើហាជ្ជិ ឬអ៊ីរ៉ោះ
ដូចជាអ្នកជំនួញ អ្នកកាប់អុស អ្នកនាំសំបុត្រ
និងអ្នកផ្សេងទៀតជាដើមនោះ
គឺមិនតម្រូវឱ្យគាត់ចូលទៅតាមរយៈឡើយ
លើកលែងតែគាត់មានបំណងចង់ធ្វើដូច្នោះ
ដោយយោងតាមចម្រូលរបស់ព្យាការី ☸
នៅក្នុងហាទីស្តដែលបានពោលពីមុនមក

1 រាយការណ៍ដោយមូស្លីម លេខ (1297)។

នៅពេលដែលលោកបានមានប្រសាសន៍អំពីបណ្តាមី
កតថា៖

«هُنَّ لَهُنَّ، وَلَمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ».

«(ទឹកនៃឯមីកត)ទាំងនោះគឺសម្រាប់អ្នកស្រុករបស់វា
និងសម្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតដែលធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់
ដែលមានបំណងធ្វើហាជ្ជី និងអ៊ុរហ្វេ»¹។
អត្ថន័យរបស់វាគឺថា ជនណាដែលឆ្លងកាត់មីកត
ហើយគ្មានបំណងធ្វើហាជ្ជី ឬអ៊ុរហ្វេ
គឺគ្មានការអៀបរមលើគាត់ឡើយ។

ហើយនេះគឺជាភ្នំមេត្តាករុណារបស់អល់ឡោះចំពោះ
ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់និងជាការបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់
ពួកគេដូច្នោះ រាល់ការសរសើរ និងអំណរគុណ
គឺចំពោះទ្រង់លើកិច្ចការនោះហើយចំណុចដែលបញ្ជាក់
រឿងនេះ គឺនៅពេលដែលលោកព្យាការី

បានមកដល់ម៉ាក្កុះក្នុងឆ្នាំរំដោះ
លោកមិនបានធ្វើអៀបរមទេប៉ុន្តែលោកបានចូល
ទៅ ដោយមានពាក់មួកដែកការពារ (មួកទាហាន)
នៅលើក្បាលមកពីនៅពេលនោះ
លោកមិនមានបំណងធ្វើហាជ្ជី
ឬអ៊ុរហ្វេឡើយគឺលោកគ្រាន់តែចង់រំដោះទីក្រុង
និងកម្ចាត់រាល់ការធ្វើស្តីរិក (ការសក្តារៈរូបបដិមា)
ចេញ។

1 បានបញ្ជាក់ប្រកពរួចហើយ

ចំពោះបុគ្គលណាដែលទីលំនៅរបស់គេ
 ស្ថិតនៅចន្លោះបន្ទាត់មីកត
 ដូចជាអ្នករស់នៅក្រុងជិតដះ, អ៊ីមុលសាឡាំ,
 បាហ្គាវ៉ោះ...
 ជាដើមគឺគេមិនចាំបាច់ធ្វើដំណើរទៅកាន់មីកតទាំង
 ៥ ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ
 លំនៅឋានរបស់គេ គឺជាមីកតរបស់គេ
 ហើយគេត្រូវធ្វើអៀហរ៉មពីទីនោះនូវរាល់កិច្ចការបុណ្យ
 ដែលគេប្រាថ្នា ទោះជាហាជី
 ឬអ៊ីវ៉ោះក្តីប្រសិនបើគេមានលំនៅឋានមួយទៀត
 នៅខាងក្រៅខ្សែបន្ទាត់មីកតឬបើគេចង់
 គឺអាចធ្វើអៀហរ៉មពីលំនៅឋានរបស់គេដែលនៅជិត
 ម៉ាក្កះបំផុតយោងតាមអត្ថន័យទូទៅនៃប្រសាសន៍របស់
 ព្យាការី... ដែលលោកមានប្រសាសន៍ថា៖
 «فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ، فَمَهُلَّهُ مِنْ أَهْلِهِ، وَكَذَلِكَ حَتَّىٰ أَهْلِ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْ مَكَّةَ».

“ចំណែកឯអ្នកដែលនៅខាងក្នុង(ព្រំដែន)ទាំងនោះ
 គឺត្រូវចាប់ផ្តើម ពីផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយដូចគ្នានេះដែរ
 រហូតដល់អ្នកក្រុងម៉ាក្កះគឺពួកគេចាប់ផ្តើមពីក្រុងម៉ាក្កះ”។¹² រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី និងមូស្លីម។

1 ផ្នែកមួយនៃហាទីស្តមុន។
 2 ពាក្យថា "មហាឡះ" របស់គេ គឺមានន័យថា៖
 ការបន្តិសម្តែងគាល់ពីយំរបស់គេចេញពីទីតាំងដែលគេបានគ្របដណ្តប់អៀ
 ហរ៉មនោះឯង។

ប៉ុន្តែបុគ្គលណាដែលប្រាថ្នាធ្វើអ្វីរោះ
ហើយគេកំពុងស្ថិតក្នុងតំបន់ហារីមគឺភាគព្វកិច្ចលើ
គេត្រូវតែចេញទៅកាន់តំបន់ "ហ៊ីល"

(ក្រៅព្រំដែនហារីម)

ហើយត្រូវគ្របដណ្តប់អៀរមសម្រាប់អ្វីរោះ
ចេញពីទីនោះពីព្រោះនៅពេលដែលលោកស្រី អែអ៊ីស្ត្លៈ
សុំលោកព្យាការី

ធ្វើអ្វីរោះលោកបានបង្ហាបង្ហូរបងប្រសុទ្ធនាងគឺ
អាប័ទុលរ៉ោះម៉ាន

នាំនាងចេញទៅតំបន់ហ៊ីលនេះបញ្ជាក់ថា
អ្នកធ្វើអ្វីរោះមិនត្រូវធ្វើអៀរមចេញពីក្នុងតំបន់ហា
រីមឡើយពោលគឺត្រូវតែធ្វើអៀរមចេញពីតំបន់ហ៊ីល
(ក្រៅព្រំដែនហារីម)។

ហើយប៉ាទិស្តនេះបញ្ជាក់លម្អិតទៅលើប៉ាទិស្តរបស់
អ៊ីនូអាប័ហ្គាសដែលបានរៀបរាប់កន្លងមក

ហើយវាបង្ហាញឱ្យឃើញថា

ពិតណាស់គោលបំណងរបស់ណាពី

នៅក្នុងប្រសាសន៍របស់លោកដែលថា៖

«حَتَّىٰ أَهْلُ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْ مَكَّةَ».

“សូម្បីតែអ្នកស្រុកដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុងម៉ាក្កះផ្ទាល់
ក៏ពួកគាត់ត្រូវបន្តិសម្តេងតាំងចិត្ត (សម្រាប់ធ្វើហាដ្ឋិ)
ចេញពីក្នុងទីក្រុងម៉ាក្កះដែរ។”¹

1 បានដកស្រង់រួចហើយ

"ការអនុញ្ញាតឱ្យតាំងចិត្តចេញពីក្នុងម៉ាក្កៈ
 គឺសម្រាប់តែការធ្វើហានិភ័យប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះអ៊ីរ៉េនៈ
 អ្នកត្រូវតែចេញទៅតាំងចិត្តនៅក្រៅព្រំដែនហារ៉េម
 (តំបន់ហ៊ីល) ដូចដែលលោកព្យាការី ឆ្លុះ
 បានបង្ហាត់ដល់លោកស្រី អាអ៊ីស្សៈ។
 នេះជាមតិរបស់មហាជនអ្នកប្រាជ្ញឥស្លាម
 ហើយវាក៏ជាការប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតសម្រាប់អ្នកមានជំនឿ
 ពីព្រោះវាជាការអនុវត្តតាមហានិភ័យទាំងពីរក្នុងពេល
 តែមួយហើយអស់ឡោះគឺជាអ្នកផ្តល់នូវភាពជោគជ័យ
 និងការចង្អុលបង្ហាញ។

ចំពោះអ្វីដែលមនុស្សមួយចំនួនតែងតែធ្វើ
 គឺការធ្វើអ៊ីរ៉េនៈច្រើនដងបន្ទាប់ពីហានិភ័យ
 ដោយចេញទៅតាំងចិត្តនៅតំបន់ តាន់អ៊ីម,
 ជៀករ៉ណៈ

ឬកន្លែងផ្សេងទៀតគឺពុំមានភស្តុតាងណាមួយបញ្ជាក់
 ថាវាជាច្បាប់កំណត់ឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ
 ភស្តុតាងបង្ហាញថាការលះបង់ (មិនធ្វើវា)
 គឺប្រសើរជាងព្រោះលោកព្យាការី ឆ្លុះ
 និងសហហ្គាត់របស់លោក

មិនដែលធ្វើអ៊ីរ៉េនៈឡើយក្រោយចប់ហានិភ័យ
 ចំណែកឯអ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ ដែលបានធ្វើអ៊ីរ៉េនៈពីតំបន់
 តាន់អ៊ីមនោះគឺដោយសារនាងមិនបានធ្វើអ៊ីរ៉េនៈជាមួយ
 គេឯងកាលមកដល់ម៉ាក្កៈដំបូង
 ព្រោះមានរដូវទើបព្យាការី ឆ្លុះ អនុញ្ញាតឱ្យនាងធ្វើ

(ដើម្បីបង្កប់ចិត្តនាង)ដូច្នោះ

បុគ្គលណាដែលមានករណី (ឧបសគ្គ) ដូចអ្នកស្រី
អាអ៊ីស្សៈគឺគ្មានបញ្ហាឡើយដើម្បីអនុវត្តតាមភស្តុតាង
ផង និងជាការផ្តល់ភាពទូលំទូលាយដល់មូស្លីមផង។

ហើយពិតជាមិនមានការសង្ស័យឡើយថា
ការដែលអ្នកធ្វើហាជ្ឈិរលំនឹងការធ្វើអ៊ីរ៉ោះបន្ថែមទៀ
ត

បន្ទាប់ពីពួកគេបានបញ្ចប់កិច្ចការហាជ្ឈិររួចរាល់ហើយ
នោះគឺបង្កឱ្យមានការលំបាកដល់មនុស្សគ្រប់គ្នានិង
បង្កឱ្យមានភាពកកកុញខ្លាំង

ក៏ដូចជាគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗព្រមទាំងជាការធ្វើខុសនឹង
គំរូបង្ហាញ របស់លោកព្យាការី

ហើយអល់ឡោះគឺជាអ្នកផ្តល់នូវភាពជោគជ័យ
និងការចង្អុលបង្ហាញ។

ជំពូក

ក្នុងច្បាប់ចំពោះអ្នកទៅដល់មីកតនៅក្រៅខែ ហាជ្ឈិ

ចូរដឹងថា អ្នកដែលទៅដល់មីកត
គឺមានពីរស្ថានភាព៖

ក្នុងករណីដែលគេទៅដល់មីកត
ក្នុងខែដែលមិនមែនជាខែហាជ្ឈិដូចជាក្នុងខែរ៉ម៉ាទន
និងខែស្លាក់ពាន ជាដើមគឺស៊ុណ្ណៈ សម្រាប់បុគ្គលនេះ
គឺត្រូវគ្របដណ្តប់អៀហរ៉មសម្រាប់អ៊ីរ៉ោះដោយតាំងចិ
ត្តក្នុងចិត្ត

និងបន្តិសម្លេងតាមរយៈអណ្តាតថាៈ"ឡាប់ពែកា
អ៊ីតាន់" ឬ "អល់ឡហ៊ីម៉ា ឡាប់ពែកា
អ៊ីតាន់"បន្ទាប់មក ត្រូវបន្តបន្តិសម្លេងគល់ពីយៈ
តាមរបៀបព្យាការី ៖ គឺៈ

«لَيْبَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْبَيْكَ، لَيْبَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْبَيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ.»

«ទូលបង្គំសូមឆ្លើយតបចំពោះទ្រង់ ឱអល់ឡោះ!
ទូលបង្គំសូមឆ្លើយតបចំពោះទ្រង់
ទូលបង្គំសូមឆ្លើយតបចំពោះទ្រង់ ទ្រង់គ្មានដៃគូ
(សក្ការៈ) ឡើយ
ទូលបង្គំសូមឆ្លើយតបពិតប្រាកដណាស់
រាល់ការសរសើរ ភាពសុខសប្បាយ និងអំណាចទាំងពួង
គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ទ្រង់មិនមានដៃគូ (សក្ការៈ)
ឡើយ។ »¹

ហើយគេត្រូវសូត្រគាល់ពីយៈនេះឱ្យបានច្រើន
និងរំលឹកនាមអល់ឡោះរហូតទាល់តែគេធ្វើដំណើរទៅ
ដល់កាក់ពៈ នៅពេលទៅដល់កាក់ពៈ
គេត្រូវបញ្ឈប់ការសូត្រគាល់ពីយៈរួចធ្វើ "តវ៉ាហ្វ"
(ដើរប្រទក្សិណ) ជុំវិញកាក់ពៈចំនួន ៧ ជុំ
ហើយសឡាត(ថ្វាយបង្គំ) ២ វិក្កាត់
នៅខាងក្រោយម៉ាកមអ៊ីប្រាហ៊ីម
បន្ទាប់មកចេញទៅភ្នំសហ្វា ដើម្បីដើរ "សាអ៊ី" ទៅមក

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី១៥៤៩, មូស្លីមៈ១១៨៤

៧ ជុំ បន្ទាប់មកត្រូវកោរសក់ក្បាល
ឬកាត់ឱ្យខ្លីតាមរយៈកិច្ចការនេះ
អ៊ីរ៉េរេបស់គេត្រូវបានបញ្ចប់
ហើយរាល់ការហាមឃាត់ទាំងឡាយត្រូវបានអនុញ្ញាត
ឡើងវិញ។

ករណីទី២៖ គឺការដែលគេទៅដល់មីកត់
ក្នុងអំឡុងខែទាំងឡាយនៃហាដ្លីដែលខែទាំងនោះរួម
មាន៖ ខែស្តារ៉ាល់ និងខែហ្ស៊ូលកក់ដុនិងរយៈពេល ១០
ថ្ងៃដំបូង នៃខែហ្ស៊ូលហិដ្ឋុ។

សម្រាប់បុគ្គលបែបនេះ
គឺមានសិទ្ធិជ្រើសរើសរវាងជម្រើស ៣ យ៉ាង គឺ៖
ហាដ្លីតែម្តង, អ៊ីរ៉េរេតែម្តង, ឬការធ្វើរួមគ្នាទាំងពីរ
ព្រោះព្យាការី

បានផ្តល់ជម្រើសដល់សហហ្គាត់នូវកិច្ចការទាំង ៣
នេះ ប៉ុន្តែស៊ុណ្ណៈសម្រាប់អ្នកដែលគ្មានសត្វជំនួន
គឺត្រូវធ្វើអ៊ីរ៉េរេ (មុន) ព្រោះ

បានបង្កាប់សហហ្គាត់ឱ្យប្តូរការតាំងចិត្តទៅជាអ៊ីរ៉េរេវិ
ញ ពួកគេក៏បានតវ៉ាហូ សាអ៊ី កាត់សក់
និងដោះអៀហរមតាមបញ្ជារបស់លោក
លើកលែងតែអ្នកដែលមានសត្វជំនួន
ទើបលោកបង្កាប់ឱ្យរក្សាអៀហរមហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យ(រឺ
យ៉ា)។

ហើយស៊ុណ្ណៈសម្រាប់បុគ្គលដែលបានដឹកនាំសត្វជំនួន
សក្តារៈមកជាមួយ
គឺត្រូវគ្របដណ្តប់អៀហរមសម្រាប់ទាំងហាដ្លី

និងអ៊ីវ៉េរ្យមគ្គា

ពីព្រោះព្យាការី

បានអនុវត្តបែបនោះ

ដោយសារកាលនោះ

លោកបាននាំយកសត្វជំនួនមកជាមួយដែរ

ហើយលោកបានបង្ហាបដល់សហហ្គាត់ណាដែលនាំស

ត្វមកជាមួយ

ឱ្យបន្លឺសម្លេងតាំងចិត្តធ្វើហាដ្ឋី

រួមជាមួយអ៊ីវ៉េរ្យរបស់គេ

និងមិនត្រូវដោះអៀហរ័មឡើយ

រហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យ(ថ្ងៃវ័យ៉ា)

ទោះបីជាគេតាំងចិត្តធ្វើតែហាដ្ឋីម្យ៉ាង

ក៏ត្រូវរក្សាសភាពអៀហរ័មរហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យដែរ

ដូចគ្នាទៅនឹងអ្នកដែលធ្វើហាដ្ឋីបែប

"គីរីន"

(រួមបញ្ចូលគ្នា) ដូច្នោះឯង។

តាមរយៈចំណុចនេះ

គេដឹងថា៖

បុគ្គលណាដែលគ្របដណ្តប់អៀហរ័មធ្វើហាដ្ឋីម្យ៉ាង

ឬធ្វើហាដ្ឋីរួមជាមួយអ៊ីវ៉េរ្យ

ប៉ុន្តែគ្មានសត្វសក្ការៈ(សត្វជំនួន)

មកជាមួយ

គឺមិនគប្បីឱ្យគេរក្សាសភាពអៀហរ័ម

(រហូតដល់ថ្ងៃវ័យ៉ា)

នោះឡើយ

ផ្ទុយទៅវិញ

ស៊ីណ្តៈសម្រាប់គេ

គឺត្រូវប្តូរការតាំងចិត្តមកជាអ៊ីវ៉េរ្យវិញ

រួចធ្វើតវ៉ាហូ

សាអ៊ី កាត់សក់

និងដោះអៀហរ័មចេញ

ដូចដែលលោកព្យាការី

បានបង្ហាបដល់អ្នកដែលមិនបាននាំសត្វមកជាមួយ

លើកលែងតែបុគ្គលនោះបារម្ភថាខ្លាចមិនទាន់ពេល

វេលាធ្វើហាដ្ឋី

ដោយសារគេមកដល់យឹតពេក

ក្នុងករណីនេះ មិនអីឡើយក្នុងការរក្សាអៀហរម
ហើយអល់ឡោះគឺជាអ្នកដែលដឹងបំផុត។

ប្រសិនបើអ្នកគ្របដណ្តប់អៀហរម
បារម្ភថាមិនអាចបំពេញកិច្ចការបុណ្យបានចប់សព្វ
គ្រប់ ដោយសារតែគេមានជំងឺ ឬបារម្ភពីសត្រូវ
និងបញ្ហាផ្សេងៗជាដើម គឺស៊ុណ្ណៈ
ត្រូវឱ្យគេពោលនៅពេលតាំងចិត្តអៀហរមថា៖

"فَإِنْ حَبَسَنِي حَاسِبٌ فَمَجَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي"

"ប្រសិនបើមានឧបសគ្គណាមួយមករារាំងខ្ញុំ
នោះកន្លែងដែលខ្ញុំដោះអៀហរម
គឺនៅត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់បានរារាំងខ្ញុំនោះឯង"
យោងតាមហាទីស្តរបស់អ្នកស្រី ទូហ្គា អៈ កូនស្រី
អាល់ហ្ស៊ីបែរ ដែលនាងបានជម្រាបថា៖
ឱវ៉ាសូលុលឡោះ! នាងខ្ញុំចង់ធ្វើហដ្ឋ
ប៉ុន្តែនាងខ្ញុំកំពុងមានជំងឺពេលនោះព្យាករិ
បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់នាងថា៖

«حُبِّي وَاشْرَطِي أَنْ مَجَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي»

«ចូរនាងធ្វើហដ្ឋទៅ ហើយចូរដាក់លក្ខខណ្ឌ
(ក្នុងចិត្ត និងពាក្យសម្តី) ថា៖ពិតប្រាកដណាស់
កន្លែងដែលនាងខ្ញុំត្រូវដោះអៀហរម
គឺនៅត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់ (អល់ឡោះ)
បានរារាំងនាងខ្ញុំនោះឯង។ »¹ រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា ពូខរិ៖៥០៨៩, មូស្លីម៖១២០៧

ពូខរីនិងមូស្លីម

នៅពេលដែលអ្នកគ្របដណ្តប់អៀហរ៉ម
ជួបប្រទះនូវអ្វីដែលមករារាំងគេ
មិនឱ្យបំពេញកិច្ចការបុណ្យបានចប់សព្វគ្រប់
ដូចជាជំងឺ ឬការរារាំងពីសត្រូវ
គឺគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ "តាហាលុល"
(ដោះអៀហរ៉ម) បាន
ដោយមិនចាំបាច់បង់ការផាកពិន័យ (ហ្វីឌយ៉ះ)
ឬសងសត្វសក្ការៈ (ដាំ) នោះឡើយ។"

ជំពូក

នៅក្នុងហ្វីកុម(ច្បាប់)

នៃការធ្វើហាជ្ជីរបស់កុមារតូច

តើវាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាត់ជំនួសឱ្យហាជ្ជីនៃឥស្លាមដែរឬទេ?

ការធ្វើហាជ្ជីរបស់កុមារ និងកុមារីតូចៗ
គឺមានភាពត្រឹមត្រូវ (ទទួលបានបុណ្យ)
យោងតាមការសេចក្តីរាយការណ៍ របស់មូស្លីម ពីលោក
អ៊ុបនូ អាហ្គាស់
មានស្ត្រីម្នាក់បានលើកកុមារតូចម្នាក់បង្ហាញដល់ព្យា
ការី ៖ រួចនាងសួរថា៖ ឱវ៉ាសូលុលឡោះ!
តើកុមារម្នាក់នេះអាចធ្វើហាជ្ជីបានដែរឬទេ?
លោកក៏តបថា៖ "បាន បាន!
ហើយនាងក៏នឹងទទួលបានផលបុណ្យដែរ"

«نَعَمْ، وَلَكَ أَجْرٌ».

«បាទ

បាទ!

ហើយនាងក៏នឹងទទួលបានផលបុណ្យដែរ»¹

នៅក្នុងសហោស អ៊ីម៉ាពូខរី, អំពី សាអ៊ីប កូន យ៉ាហ្ស៊ីត رضي الله عنه បាននិយាយថា: "គេបាននាំខ្ញុំទៅធ្វើហាជ្ជី រួមជាមួយព្យាការី[❧] ខណៈពេលដែលខ្ញុំមានអាយុត្រឹមតែ ៧ ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ"²។ "ប៉ុន្តែ ការធ្វើហាជ្ជី (កាលពីក្មេង) នេះ មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេទាំងពីរឡើយ ជំនួសឱ្យការធ្វើហាជ្ជីដែលជាកាតព្វកិច្ចគ្រឹះនៃឥស្លាម (ហ្នាជាតុលឥស្លាម) នោះទេ។"

ហើយដូចគ្នាដែរ ចំពោះអ្នកបម្រើបុរស និងអ្នកបម្រើស្ត្រី (ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រង) ការធ្វើហាជ្ជីរបស់ពួកគេ គឺទទួលបានផលបុណ្យប៉ុន្តែវាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេ ជំនួសឱ្យហាជ្ជីកាតព្វកិច្ចគ្រឹះឡើយ យោងតាមភស្តុតាងច្បាស់លាស់ពីហាទីស្តរបស់លោក អ៊ីបនូ អាហ្គាស់ ដែលព្យាការី[❧] មានប្រសាសន៍ថា:

«أَيُّمَا صَبِيٍّ حَجَّ، ثُمَّ بَلَغَ الْحَيْثَ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحُجَّ حَجَّةً أُخْرَى، وَأَيُّمَا عَبْدٍ حَجَّ، ثُمَّ أَعْتَقَ، فَعَلَيْهِ حَجَّةٌ أُخْرَى».

“កុមារណាក៏ដោយដែលបានធ្វើហាជ្ជី

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម:១៣៣៦
2 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាអាល់ពូខរី:១៨៥៨

បន្ទាប់មកគេបានឈានចូលដល់វ័យពេញវ័យ
គឺគេមានកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើហានិជ្ជម្តងទៀត
ហើយអ្នកបម្រើ (ទាសករ)

ណាក៏ដោយដែលបានធ្វើហានិជ្ជ
បន្ទាប់មកគេត្រូវបានរំដោះឱ្យមានសេរីភាព
គឺគេមានកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើហានិជ្ជម្តងទៀត”¹
រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូ អាពីស្តែព៖ និង អាល់ពែហាគី
ដោយមានខ្សែរាយការណ៍ល្អ។

ប្រសិនបើកុមារនោះស្ថិតក្នុងវ័យមិនទាន់ដឹងក្តី
(តូចខ្លាំង) គឺអាណាព្យាបាល (វ៉ាលី)
ត្រូវតាំងចិត្ត(នៀត) អៀហរមជំនួសគេ
ដោយត្រូវដោះសម្លៀកបំពាក់ដែលមានថ្លើរចេញ
និងសូត្រគាល់ពីយៈជំនួសគេ តាមរយៈសកម្មភាពនេះ
កុមារនោះនឹងក្លាយជាអ្នកស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរម
ហើយរាល់ការហាមឃាត់សម្រាប់មនុស្សធំ
ក៏ត្រូវអនុវត្តលើកុមារនោះដែរ
ហើយពួកគេគប្បីមានភាពស្អាតស្អំ
ទាំងសម្លៀកបំពាក់ និងរាងកាយ នៅពេលធ្វើតវ៉ាហ្វូ
ពីព្រោះការធ្វើតវ៉ាហ្វូ គឺប្រៀបដូចជាការថ្វាយបង្គំ
(សឡាត) ដែរ។

ហើយប្រសិនបើកុមារ និងកុមារីនោះ
គឺជាអ្នកដែលដឹងក្តី (មានអាយុចាប់ពី ៧
ឆ្នាំឡើងទៅ) ពួកគេទាំងពីរត្រូវគ្របដណ្តប់អៀហរម

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូ អាពីស្តែព៖៤/៤៤៤

(តាំងចិត្ត)

ដោយមានការអនុញ្ញាតពីអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ
 ហើយពួកគេទាំងពីរត្រូវអនុវត្តនៅពេលចាប់ផ្តើមអៀ
 ហរម នូវអ្វីដែលមនុស្សធំបានអនុវត្ត រួមមាន
 ការដូតទឹក (សម្អាតកាយ) ការប្រើទឹកអប់
 និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងការងារទាំ
 ងនេះ ហើយអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេទាំងពីរ
 គឺជាអ្នកដែលទទួលបន្ទុកចាត់ចែងរាល់កិច្ចការងាររ
 បស់ពួកគេ ទោះបីជា (អាណាព្យាបាលនោះ)
 គឺជាឪពុករបស់ពួកគេ ឬម្តាយរបស់ពួកគេ
 ឬអ្នកដទៃក្រៅពីពួកគេទាំងពីរនាក់នេះក៏ដោយ
 ហើយអាណាព្យាបាលត្រូវអនុវត្តជំនួសពួកគេទាំងពីរ
 នូវអ្វីដែលពួកគេទាំងពីរមិនមានសមត្ថភាពធ្វើបាន
 ដូចជាការគប់គ្រាប់ក្រួស
 និងកិច្ចការផ្សេងទៀតដែលប្រហាក់ប្រហែលនេះ
 ហើយជាកាតព្វកិច្ចលើពួកគេទាំងពីរ
 ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការផ្សេងទៀតក្រៅពីនោះ
 នៃកិច្ចការបុណ្យ (ហាដ្ឋី/អ៊ីវ៉េ) ដូចជាការឈរនៅវាលអារិហ្វៈ
 ការស្នាក់នៅពេលយប់នៅមីណា និងមូសដាលីហ្វៈ
 ការធ្វើតវ៉ាហ្វៈ (ដើរប្រទក្សិណជុំវិញកាក់ពៈ)
 និងការធ្វើសាអ៊ី
 (ដើរទៅមករវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ារវ៉េ)។
 ប្រសិនបើពួកគេទាំងពីរ (កុមារា និងកុមារី)
 មិនមានសមត្ថភាព (ទន់ខ្សោយ) ក្នុងការធ្វើតវ៉ាហ្វៈ

និងសាអ៊ី គេត្រូវនាំពួកគេទាំងពីរទៅធ្វើតវ៉ាហ្វូ
 និងសាអ៊ី ក្នុងសភាពដែលត្រូវបានគេពរ (ឬសែង)
 ហើយអ្វីដែលប្រសើរបំផុតសម្រាប់អ្នកដែលពរពួកគេ
 គឺមិនត្រូវធ្វើតវ៉ាហ្វូ និងសាអ៊ី រួមគ្នា
 (ក្នុងពេលតែមួយ) រវាងខ្លួនឯង
 និងរវាងពួកគេទាំងពីរនោះទេ ពោលគឺ
 គេត្រូវតាំងចិត្តធ្វើតវ៉ាហ្វូ និងសាអ៊ី
 សម្រាប់ពួកគេទាំងពីរ (សិន)
 ហើយគេត្រូវធ្វើតវ៉ាហ្វូសម្រាប់ខ្លួនឯងនូវតវ៉ាហ្វូដាច់
 ដោយឡែកមួយ
 និងធ្វើសាអ៊ីសម្រាប់ខ្លួនឯងនូវសាអ៊ីដាច់ដោយឡែក
 មួយ ដើម្បីជាការប្រុងប្រយ័ត្ន (ឱ្យបានហ្មត់ចត់បំផុត)
 សម្រាប់កិច្ចការគោរពសក្ការៈ
 និងដើម្បីអនុវត្តតាមហានិស្ត័យខ្ពង់ខ្ពស់។

«دَعُ مَا يَرْبِيكَ إِلَىٰ مَا لَا يَرْبِيكَ».

“ចូរអ្នកបោះបង់ចោលអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកមន្ទិលសង្ស័យ
 រួចដាក់ទៅរកអ្វីដែលមិនធ្វើឱ្យអ្នកមន្ទិលសង្ស័យ”។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដែលពរ (កូន)
 គេបានតាំងចិត្ត(នឿត)ធ្វើតវ៉ាហ្វូសម្រាប់ខ្លួនឯងផ
 ង និងសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបានគេពរ (កុមារ)
 នោះផងដែរ គឺវាគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់គេនូវទង្វើនោះ
 យោងតាមមតិដែលត្រឹមត្រូវបំផុតក្នុងចំណោមមតិ
 ទាំងពីរ (របស់អ្នកប្រាជ្ញ) ពីព្រោះព្យាការី ❶

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់កៀរមីហ្សឺ៖២៥១៨

មិនបានបង្ហាញទៅកាន់ស្ត្រីដែលបានសួរលោក
អំពីការធ្វើហាជ្ជីរបស់កុមារ (មុននេះ) នោះឡើយ
ឱ្យនាងធ្វើតវ៉ាហួសម្រាប់កុមារនោះ
ដាច់ដោយឡែកតែម្នាក់ឯងនោះទេ
ហើយប្រសិនបើកិច្ចការនោះ (ការបែងចែកតវ៉ាហួស)
គឺជាកាតព្វកិច្ច (វ៉ាដីប) នោះព្យាការី ៖
ពិតជាបានបកស្រាយវាយ៉ាងច្បាស់លាស់រួចទៅហើយ
ហើយអល់ឡោះគឺជាអ្នកផ្តល់នូវភាពជោគជ័យ
(និងការដឹកនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ)។

ហើយកុមារដែលដឹងក្តី និងកុមារដែលដឹងក្តី
(អាយុ ៧ ឆ្នាំឡើង) ត្រូវតែទទួលបានការបង្ហាញ
(ឱ្យអនុវត្ត) នូវភាពស្អាតស្អំពី "ហាដាស់" និង
"ណាជិស" (ភាពកខ្វក់ផ្សេងៗ)

មុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើតវ៉ាហួស
ដូចគ្នាទៅនឹងអ្នកគ្របដណ្តប់អៀហរ៉មដែលជាមនុស្ស
ស្ស្សងដៃ ហើយការធ្វើអៀហរ៉ម
(ការគាំទ្រចិត្តសាងបុណ្យ) ជំនួសឱ្យកុមារ
និងកុមារីតូចៗនោះ មិនមែនជាកាតព្វកិច្ច (វ៉ាដីប)
លើអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេឡើយ ប៉ុន្តែ
វាគឺជាការស្ម័គ្រចិត្ត (ស្និទ្ធស្នាល) តែប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះ
ប្រសិនបើគេ (អាណាព្យាបាល) អនុវត្តកិច្ចការនោះ
គេនឹងទទួលបានផលបុណ្យ
ហើយប្រសិនបើគេបោះបង់
(មិនបានធ្វើអៀហរ៉មឱ្យកូនតូច)
នោះក៏មិនមានទោសព្រមទាំងអ្វីដល់រូបគេដែរ

ហើយអល់ឡោះគឺជាអ្នកដែលដឹងបំផុត។

ជំពូក

ការបកស្រាយអំពីបម្រាមទាំងឡាយនៃអៀហរ័ម

និងកិច្ចការដែលអនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកអៀហរ័ម

មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ
សម្រាប់អ្នកដែលស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរ័ម
បន្ទាប់ពីបានតាំងចិត្តគ្របដណ្តប់អៀហរ័មរួចរាល់ហើយ
ទោះបីជា អ្នកសាងបុណ្យនោះគឺជាភេទប្រុស
ឬក៏ជាភេទស្រីក៏ដោយ ក្នុងការយកចេញនូវអ្វីមួយ
(កាត់/ដក) ពីសក់របស់គេ ឬក្រចករបស់គេ
ឬការប្រើប្រាស់ទឹកអប់។

ហើយមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ
សម្រាប់មនុស្សប្រុសជាពិសេស (ដោយឡែកពីភេទស្រី)
ក្នុងការស្លៀកពាក់នូវអ្វីដែលមាន "ថ្មេរ"
(សម្លៀកបំពាក់កាត់ដេរ)
គ្របដណ្តប់លើរាងកាយទាំងមូលរបស់គេ
មានន័យថា៖ (សម្លៀកបំពាក់)
ដែលមានរូបរាងត្រូវបានគេវាស់កាត់
និងដេរតម្រូវតាមរូបរាងកាយ ដូចជាអាវវែង (ក៏មីស)
ជាដើម ឬគ្របលើផ្នែកណាមួយនៃរាងកាយ
ដូចជាអាវយឺត ខោវែង ស្បែកជើងឃ្នូប (ហ្សឺហ្វេន)
និងស្រោមជើង លើកលែងតែក្នុងករណីដែលគេរក
"អ៊ុហ្សឺរ" (ក្រណាត់រុំចង្កេះ) មិនបាន

នោះគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យស្លៀកខោវែងបាន
 ហើយដូចគ្នាដែរ បុគ្គលណាដែលរកស្បែកជើងផ្ទាត់
 (ណាក់លែន) មិនបាន
 គេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យពាក់ស្បែកជើងឃ្មុបបាន
 ដោយមិនចាំបាច់កាត់ (ផ្នែកកជើង) ចេញឡើយ
 យោងតាមហាទីស្តរបស់ អ៊ីបនូ អាហ្គាស់
 ដែលមានចែងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងសៀវភៅពូខរី
 និងមូស្លីម ដែលថា លោកព្យាការី ❸
 បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ لَمْ يَجِدْ نَعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ إِزَارًا، فَلْيَلْبَسْ سَرَاوِيلًا»

“ជនណាដែលគ្មានស្បែកជើងផ្ទាត់

ចូរឱ្យគេពាក់ស្បែកជើងឃ្មុប

ហើយជនណាដែលគ្មានសារុង ចូរឱ្យគេស្លៀកខោ”¹⁴

ចំពោះអ្វីដែលមានចែងក្នុងហាទីស្តរបស់លោក
 អ៊ីបនូ អ៊ីម៉េរ អំពីបទបញ្ជាឱ្យកាត់ស្បែកជើងឃ្មុប
 (ត្រង់កជើង)

ប្រសិនបើចាំបាច់ត្រូវពាក់វាដោយសាររកស្បែកជើង
 សឹកមិនបាននោះ គឺត្រូវបាន "លុបចោល"
 (ដោយច្បាប់ថ្មី) ហើយ ពីព្រោះព្យាការី ❸

បានបង្ហាត់បង្ហាបនោះនៅទីក្រុងម៉ាទីណា៖
 នៅពេលដែលគេបានសួរលោកអំពីអ្វីដែលអ្នកអៀហរ
 មត្រូវស្លៀកពាក់ បន្ទាប់មក
 នៅពេលដែលលោកបានថ្លែងសុន្ទរកថា (យុតពៈ)

¹ រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី ១៨៤១, មូស្លីម៖១១៧៩

ទៅកាន់មនុស្សលោកនៅវាលអារ៉ូហ្វៈ
 លោកបានអនុញ្ញាតឱ្យពាក់ស្បែកជើងឃ្មុបនៅពេល
 បាត់ស្បែកជើងសឹក
 ដោយលោកមិនបានបង្គាប់ឱ្យកាត់វាឡើយ
 ហើយការពន្យារពេលក្នុងលាតត្រដាងការពិត (ច្បាប់)
 លើសពីពេលវេលាដែលចាំបាច់
 គឺមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ
 ដូចដែលត្រូវបានដឹងនៅក្នុងមុខវិជ្ជាគ្រឹះនៃហាទីស្ត
 (អ៊ីសូល ហាទីស្ត) និងច្បាប់ (ហ្វីកោះ) ដូច្នោះ
 វាបានក្លាយជាកស្តតាងច្បាស់លាស់ក្នុងការលុបចោល
 នូវបទបញ្ជាឱ្យកាត់នោះ
 ហើយប្រសិនបើវាជាកាតព្វកិច្ច (ឱ្យកាត់) ព្យាការី ៖
 ពិតជាបានបកស្រាយរួចទៅហើយ
 ហើយអស់ឡោះគឺជាអ្នកដែលដឹងបំផុត។
 គេអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលកំពុងនៅក្នុងសភាពអៀ
 ហរ៉ម
 ពាក់ស្បែកជើងឃ្មុបដែលទាបជាងកជើងទាំងពីរបាន
 ព្រោះវាប្រៀបដូចទៅនឹងស្បែកជើងសឹកដែរ។
 ហើយវាត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ម្ចាស់រឹម
 ក្នុងការចងក្រណាត់រុំចង្កេះ
 និងការចងបង្រឹងវាជាមួយនឹងខ្សែ
 ឬអ្វីផ្សេងទៀតដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងវា
 (ដូចជាខ្សែក្រវាត់)
 ហើយវាត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកម្ចាស់រឹម
 ក្នុងការដូតទឹក និងការលាងសម្អាតក្បាលរបស់គេ។

និងការអេះ (ក្បាល)
 ប្រសិនបើគេមានតម្រូវការចំពោះការងារនោះ
 ដោយភាពម្នាមៗ និងដោយភាពស្រាលៗ។
 ដូច្នោះប្រសិនបើមានអ្វីមួយ (សក់)
 ជ្រុះចេញពីក្បាលរបស់គេ
 ដោយសារមូលហេតុនៃទង្វើនោះ គឺមិនមានទោសព្រៃ
 (ឬខុសឆ្គង) អ្វីដល់រូបគេឡើយ។
 ហើយត្រូវបានហាមឃាត់ (ហាវ៉ាម) លើស្ត្រី
 ក្នុងការស្លៀកពាក់នូវអ្វីដែលត្រូវបានគេកាត់ដេរ
 (មានថ្មេរ) សម្រាប់មុខរបស់នាង។ ដូចជា
 ប្តូរកក(ស្បែកបិទមុខ) និងនីកប
 (ស្បែកបិទមុខទុកតែភ្នែក) ឬ (របស់ដែលមានថ្មេរ)
 សម្រាប់ដៃទាំងពីររបស់នាង ដូចជាស្រោមដៃជាដើម។
 យោងតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការីថា៖

«وَلَا تَنْتَقِبِ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةَ، وَلَا تَلْبَسِ الْقَفَازِينَ»

«ហើយស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងសភាពអេហ្វហ្វាម
 មិនត្រូវប្រើប្រាស់ស្បែកបិទមុខ (នីកប)ឡើយ
 ហើយនាងក៏មិនត្រូវពាក់ស្រោមដៃទាំងពីរ
 (របស់នាង) ផងដែរ។ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី។
 ហើយស្រោមដៃទាំងពីរ គឺជា៖
 អ្វីដែលត្រូវបានគេកាត់ដេរ ឬត្រូវបានគេត្បាញឡើង
 ពីវត្ថុធាតុដើមដូចជា រោមសត្វ ឬកប្បាស
 ឬវត្ថុធាតុដទៃទៀតក្រៅពីរបស់ទាំងពីរនេះ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១៨៣៨

ដែលត្រូវបានធ្វើឡើង ទៅតាមទំហំ
និងរូបរាងនៃដៃទាំងពីរ

ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់នាង
នូវរាល់សម្លៀកបំពាក់ដែលមានផ្ទៃ (កាត់ដេរ)
ក្រៅពីរបស់ (ដែលបានហាមឃាត់) ទាំងនោះ ដូចជា
អាវវែង (ក៏មីស) ខោវែង ស្បែកជើងឃ្នប់ ស្រោមជើង
និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងរបស់ទាំង
នេះ។

ហើយដូចគ្នាដែរ វាត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់នាង
ក្នុងការទម្លាក់ស្បែកគ្របក្បាល (ឃីម៉ា) របស់នាង
ចុះមកលើផ្ទៃមុខរបស់នាង

ប្រសិនបើមានមានតម្រូវការចំពោះការងារនោះ
(ដូចជាដើម្បីបិទបាំងពីបុរសដទៃ)

ដោយមិនចាំបាច់ប្រើដងទប់
(ឬឧបករណ៍ជំនួយឱ្យស្បែកប៉ោងចេញពីមុខ) ឡើយ
ហើយទោះបីជាស្បែកនោះ

ប៉ះនឹងផ្ទៃមុខរបស់នាងក៏ដោយ ក៏មិនមានទោសព្រៃ
(ឬកាតព្វកិច្ចជាកតិន័យ) អ្វីលើរូបនាងដែរ

យោងតាមហានិស្តរបស់លោកស្រី អាអ៊ីស្វ័រ
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តនឹងអ្នកស្រី) បាននិយាយថា៖

« ក្រុមអ្នកជិះសត្វជំនិះ (អ្នកដំណើរជាបុរសដទៃ)
តែងតែធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ពួកយើង

ខណៈពេលដែលពួកយើងកំពុងនៅជាមួយរ៉សូលុលអ
ល់ឡោះ ក្នុងសភាពគ្របដណ្តប់អៀហរម

នៅពេលដែលពួកគេ (ក្រុមអ្នកដំណើរនោះ)

មកដល់ទន្ទឹមនឹងពួកយើង
ពួកយើងម្នាក់ៗបានទម្លាក់អាវធំ (ជិលប៉ាប)
ឬស្បែរបស់នាង

ចុះពីលើក្បាលរបស់នាងមកបិទលើផ្ទៃមុខរបស់នាង
លុះត្រាតែពួកគេបានធ្វើដំណើរហួសពីពួកយើងទៅ
ទើបពួកយើងបើក (ស្បែ) ផ្ទៃមុខនោះឡើងវិញ។»¹
រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្គើរូទ និងអ៊ុបនូម៉ាហ្គុះ
ហើយរាយការណ៍ដោយ អាត់ហ្គើរីកុដនី
ពីហាទីស្តរបស់អ៊ុមូសឡាម៉ៈ ស្រដៀងគ្នានេះ។

ហើយដូចគ្នាដែរ គឺមិនមានបញ្ហាអ្វីឡើយ
ក្នុងការដែលនាង គ្របដណ្តប់ដៃទាំងពីររបស់នាង
ជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់របស់នាង ឬអ្វីផ្សេងទៀត
(ដែលគ្មានផ្ទៃសម្រាប់ម្រាមដៃ)
ហើយវាគឺជាកាតព្វកិច្ច (វ៉ាជីប) លើនាង
ក្នុងការបិទបាំងផ្ទៃមុខ និងបាតដៃរបស់នាង
នៅពេលដែលនាងស្ថិតនៅចំពោះមុខបុរសដទៃ
(បុរសដែលអាចរៀបការជាមួយនាងបាន)
ពីព្រោះថាផ្នែកទាំងនោះ (មុខ និងដៃ) គឺជាអៅវ៉ាត់
(ផ្នែកដែលត្រូវបិទបាំង)
យោងតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដ៍មហាខ្ពង់ខ្ពស់ដែល
ថា៖

﴿...وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ...﴾

1 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្គើរូទ៖១៨៣៣

ហើយពួកនាងមិនត្រូវបង្ហាញសម្រស់របស់ពួកនាង
នោះឡើយ លើកលែងតែចំពោះស្វាមីរបស់ពួកនាង
[គម្ពីរគួរអាន ២៤:៣១] ហើយគ្មានការសង្ស័យឡើយថា
ផ្ទៃមុខ និងបាតដៃទាំងពីរ
គឺជាការតុបតែងមួយដ៏ធំធេងបំផុត។

ហើយចំណុចនេះគឺកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ
និងសំខាន់បំផុត, ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា:

﴿...وَإِذَا سَأَلْتَهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ...﴾

...ហើយនៅពេលពួកអ្នកសុំរបស់របរ
ប្រើប្រាស់អ្វីមួយពីពួកនាង(ភរិយាព្យាការី)
ចូរពួកអ្នកសុំពីពួកនាង ពីខាងក្រៅរបាំង។
ទាំងនោះគឺជាការស្អាតស្អំបំផុតចំពោះចិត្តពួកអ្នក
និងចិត្តពួកនាង។... [គម្ពីរគួរអាន ៣៣:៥៣]

ចំពោះអ្វីដែលស្ត្រីជាច្រើនបានទម្លាប់អនុវត្ត
(ជាទម្លាប់ផ្ទាល់ខ្លួន) នូវការដាក់ដងទប់
(ឬក្រណាត់រុក្ខាលឱ្យប៉ោង) នៅក្រោមស្បែកគ្របក្បាល
ដើម្បីឱ្យវា (ដងទប់នោះ)
ទប់ស្បែកឱ្យងើបឡើងចេញពីផ្ទៃមុខរបស់នាង
គឺវាគ្មានមូលដ្ឋានគ្រឹះណាមួយឡើយ
នៅក្នុងច្បាប់សាសនា (ស្តារីអាត់)
តាមអ្វីដែលពួកយើងបានដឹង
ហើយប្រសិនបើកិច្ចការនោះ (ការប្រើដងទប់ស្បែក)
គឺជាអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ញត្តិមកមែននោះ:

ព្យាការីមួយម៉ាត់

❧ ពិតជាបានបកស្រាយវាដល់ប្រជាជនរបស់លោក
រួចទៅហើយ ។

ហើយវាមិនមែនជាការត្រឹមត្រូវឡើយសម្រាប់លោក
ក្នុងការនៅស្ងៀម (មិនប្រាប់) ចំពោះរឿងនោះ
(ប្រសិនបើវាជាច្បាប់មែន)។

អ្នកដែលស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរឹម
ទាំងបុរសនិងស្ត្រី
អាចបោកសម្អាតសម្លៀកបំពាក់អៀហរឹមរបស់ខ្លួនពី
ភាពកខ្វក់ ឬអ្វីផ្សេងៗបាន
ហើយក៏អាចផ្លាស់ប្តូរវាជាមួយសម្លៀកបំពាក់ផ្សេងទៀត
បានផងដែរ។

ហើយគេមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យស្លៀកពាក់សម្លៀក
បំពាក់ដែលប្រឡាក់ដោយហ្សាក់ហ្សារីន ឬ វ៉ារស៊ីឡើយ
ពីព្រោះព្យាការី ❧

លោកបានហាមឃាត់អំពីប្រការនោះនៅក្នុងហាទីស្តរ
របស់លោកអ៊ីបនូអូម៉ែរ
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់)។

ហើយវាគឺជាកាតព្វកិច្ច (វ៉ាជីប) លើអ្នកអៀហរឹម
ក្នុងការបោះបង់ចោលនូវ ការនិយាយអាក្រក់
ការប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងការឈ្លោះប្រកែកគ្នា
យោងតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដ៏មហាខ្ពង់ខ្ពស់ដែល
ថា:

﴿الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ﴾

(ពេលវេលានៃ)ការធ្វើធម្មយាត្រាហាជ្ជី
គឺស្ថិតក្នុងបណ្តាខែដែលត្រូវបានគេដឹងយ៉ាងច្បាស់ ។
ដូចនេះ:

ចំពោះអ្នកដែលមានកាតព្វកិច្ចធ្វើហាជ្ជីនៅអំឡុងខែ
ទាំងនេះ (ក្រោយពេលកាន់តំណែងអៀបរម្មចហើយ)
គឺមិនត្រូវរួមដំណេក

មិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើល្មើស(ចំពោះអល់ឡោះ)
ហើយក៏មិនត្រូវឈ្លោះប្រកែកគ្នាក្នុងអំឡុងពេលនៃការ
ធ្វើហាជ្ជីនោះដែរ។ [គម្ពីរគួរអាន ២:១៩៧]

ហើយមានការរាយការណ៍ដ៏ត្រឹមត្រូវពីព្យាការី ៖ ថា
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«مَنْ حَجَّ، فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ».

“ជនណាដែលបានធ្វើធម្មយាត្រាហាជ្ជី
ហើយគេមិនបានរួមមេត្រី
និងមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសទេនោះ
គេនឹងវិលត្រឡប់មកវិញដូចជាថ្ងៃដែលគេប្រសូត្រពិ
ផ្ទៃម្តាយរបស់ខ្លួនដូច្នោះដែរ(ពោលគឺជ្រះស្អាតពីបាប
កម្ម)”¹⁴ ហើយ "រ៉ហ្វា" ៖

ត្រូវបានប្រើសំដៅលើការរួមដំណេក
និងសំដៅលើរាល់សម្តី
ឬសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលអាសអាភាស

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១៥២១, មូស្លីម៖១៣៥០

(មិនសមរម្យ) ហើយ "ហ្គូស្ទិក"៖
 គឺសំដៅលើរាល់អំពើបាប ឬការប្រព្រឹត្តល្មើស
 (នឹងបញ្ញត្តិសាសនា) ហើយ "ដីទើល" ៖
 គឺការឈ្លោះប្រកែកគ្នាលើរឿងដែលខុស (មិនពិត)
 ឬក្នុងរឿងរ៉ាវទាំងឡាយណាដែលគ្មានប្រយោជន៍ ប៉ុន្តែ
 ចំពោះការពិភាក្សា (តតាំងមតិ)
 ដោយវិធីសាស្ត្រដែលល្អបំផុត ដើម្បីបង្ហាញនូវការពិត
 និងដើម្បីបដិសេធនូវអ្វីដែលខុសឆ្គង
 នោះគឺមិនមានបញ្ហាអ្វីឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ
 វាគឺជាអ្វីដែលត្រូវបានគេបង្កាប់ឱ្យធ្វើផងដែរ
 យោងតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដ៏មហាខ្ពង់ខ្ពស់ដែល
 ថា៖

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
 أَحْسَنُ...﴾

ចូរអ្នក(ឱអ្នកនាំសារមូហាំម៉ាត់)អំពាវនាវទៅកាន់មា
 តានៃព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក(សាសនាអ៊ីស្លាម)ដោយគ
 តិបណ្ឌិត និងការណែនាំដែលល្អ។
 ហើយចូរអ្នកជជែកវែកញែកជាមួយពួកគេតាមម
 ធ្វេរ្យបាយណាដែលល្អបំផុត... [គម្ពីរគួរអាន ១៦:១២៥]
 គេហាមឃាត់ចំពោះអ្នកអៀហ៍រមជាបុរស
 មិនឱ្យគ្របក្បាលរបស់គេជាមួយនឹងអ្វីដែលជាប់នឹង
 ក្បាល ដូចជា៖ មួក សាល់ ក្រណាត់ ឬអ្វីផ្សេងពីនេះ
 ហើយផ្ទៃមុខរបស់គេក៏ដូចគ្នាដែរ

ដោយយោងទៅតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការី ៖
អំពីបុរសម្នាក់ដែលបានធ្លាក់ពីលើសត្វជំនិះរបស់គាត់
នៅថ្ងៃអាវហ្វូះ ហើយបានស្លាប់៖

«اغْسَلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تَحْمَرُوا رَأْسَهُ، وَلَا وَجْهَهُ، فَإِنَّهُ يُبْعَثُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبَّبًا».

«ចូរពួកអ្នកដូតទឹកឱ្យសពគេដោយទឹក
និងស្លឹកពុទ្រា
ហើយចូររុំសពគេនឹងសម្លៀកបំពាក់ទាំងពីររបស់គេ
ហើយចូរកុំគ្របក្បាលរបស់គេ និងផ្នែមុខរបស់គេ
ព្រោះពិតប្រាកដណាស់
រូបគេនឹងត្រូវបានគេបង្កើតឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃបរ
លោកដោយកំពុងសូត្រតាល់បីយ៉ះ»¹ រាយការណ៍ដោយ
អាល់ពូខរី និងមូស្លីម

ហើយនេះគឺជាសម្តីរបស់អ៊ីម៉ាមូស្លីម។
ចំណែកឯការជ្រកក្រោមដំបូលឡាន ឬគ្រ
ឬរបស់អ្វីផ្សេងទៀតដែលស្រដៀងគ្នានេះ
គឺគ្មានបញ្ហានោះឡើយ ដូចជាការជ្រកនៅក្នុងតង់
និងក្រោមម្លប់ដើមឈើដែរ។
នេះដោយសារតែមានភស្តុតាងត្រឹមត្រូវដែលបញ្ជាក់
ថា ព្យាការី ៖
ត្រូវបានគេយកសម្លៀកបំពាក់មកបាំងជូនលោក
នៅពេលដែលលោកគប់ដុំរ៉ោះអាល់អាក់ហ្គុះ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូខរី៖១៥២១, មូស្លីម៖១៣៥០

ហើយក៏មានភស្តុតាងត្រឹមត្រូវពីព្យាការី ❷ ដែលថា
គេបានដំឡើងតង់មួយជូនលោកនៅឯ ណាមីរ៉ោះ
ហើយលោកក៏បានស្នាក់នៅពីក្រោមវារហូតដល់ថ្ងៃជ្រុ
នាថ្ងៃអារ៉ាប្យ៖។

ហើយត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់អ្នកម្ចាស់រឹម
ទាំងបុរសនិងស្ត្រី នូវការសម្លាប់សត្វព្រៃ
និងការជួយជ្រោមជ្រែងក្នុងការងារនោះ
និងការបណ្តេញវាចេញពីកន្លែងរបស់វា
និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការរួមភេទ
និងការចូលស្តីដណ្តឹងស្ត្រី
និងការប៉ះពាល់ពួកនាងដោយចំណង់តណ្ហា៖
យោងតាមហ៊ាំទីស្តរបស់អូស្តាន
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់) ដែលថាព្យាការី ❷
មានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ»

“អ្នកដែលស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរឹម
មិនត្រូវរៀបការ (សម្រាប់ខ្លួនឯង) ឡើយ
ហើយគេក៏មិនត្រូវរៀបការឱ្យអ្នកដទៃ
(ក្នុងនាមជាអាណាព្យាបាល(វ៉ាលី ឬសាក្សី) ឡើយ
ហើយគេក៏មិនត្រូវធ្វើការចូលដណ្តឹង (ឬសុំរៀបការ)
នោះដែរ។”¹ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្លីម

ហើយប្រសិនបើអ្នកអៀហរឹមស្លៀកសម្លៀកបំពាក់
ដែលដេរ ឬបិទបាំងក្បាលរបស់ខ្លួន

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖១៤០៩

ឬប្រើប្រាស់ទឹកអប់ ដោយភ្លេចភ្លាំង ឬមិនដឹង
គឺគ្មានការពិន័យអ្វីឡើយលើគាត់
ហើយគាត់ត្រូវដកចេញនូវអ្វីដែលខុសនោះភ្លាម
នៅពេលដែលគាត់នឹកឃើញ ឬបានដឹង។
ហើយដូចគ្នានេះដែរ អ្នកដែលបានកោរសក់របស់ខ្លួន
ឬកាត់សក់របស់ខ្លួន ឬកាត់ក្រចករបស់ខ្លួន
ដោយភ្លេចភ្លាំង ឬមិនដឹង
គឺគ្មានបាបអ្វីឡើយលើគាត់
យោងតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវ។

ហើយជនមូស្លីម -

ទោះបីជាគេស្ថិតក្នុងតំណាមអៀហរ៉ាម
ឬមិនស្ថិតក្នុងតំណាមអៀហរ៉ាមក្តី ទោះបីជាបុរស
ឬស្ត្រីក៏ដោយ -

ត្រូវបានហាមឃាត់ពីការសម្លាប់សត្វនៅក្នុងទឹកដីពិ
សិដ្ឋ និងការជួយក្នុងការសម្លាប់សត្វនោះ
ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ឬតាមរយៈការធ្វើកាយវិការ
ឬអ្វីផ្សេងៗទៀតដែលស្រដៀងនឹងនោះ។

ហើយត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យបណ្តេញសត្វ(ព្រៃ)
ឱ្យរត់ចេញពីកន្លែងរបស់វា ហើយការកាប់ដើមឈើ
និងរុក្ខជាតិបៃតងស្រស់នៅតំបន់ហារ៉ាម
និងការរើសរបស់ដែលជ្រុះនៅទីនោះក៏ត្រូវបានហាម
ឃាត់ផងដែរ

លើកលែងតែសម្រាប់អ្នកដែលប្រកាសរកម្ចាស់របស់វា
ដោយសារការមានប្រសាសន៍របស់ព្យាការីមួយម៉ាត់ ❷
ថា៖

«فَإِنَّ هَذَا الْبَلَدَ - يَعْنِي مَكَّةَ - حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يُعْصَدُ سَوْكُهُ، وَلَا يُتَفَرَّصِيْدُهُ، وَلَا يُلْتَقَطُ لُقْطَتُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا، وَلَا يُخْتَلَى خَلَاهَا».

«ពិតប្រាកដណាស់ ទឹកដីនេះ - មានន័យថា ទីក្រុងម៉ាក្កា -

គឺជាតំបន់ពិសិដ្ឋដោយសារការកំណត់របស់អល់ឡោះរហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះ, មិនត្រូវកាប់បន្លាបស់វា, ហើយក៏មិនត្រូវបណ្តេញសត្វព្រៃរបស់វា, ហើយក៏មិនត្រូវរើសយករបស់ដែលជ្រុះបាត់របស់វាលើកលែងតែអ្នកដែលប្រកាស(រកម្ចាស់)វា, ហើយក៏មិនត្រូវកាត់ស្មៅស្រស់របស់វាដែរ»¹

បានយល់ព្រម

ហើយ

"អាល់មុនស្លីទ"៖

គឺជាអ្នកដែលប្រកាសស្វែងរក (ម្ចាស់របស់ដែលបាត់)

ហើយ "អាល់យូឡា"៖ គឺជាស្មៅដែលនៅស្រស់ (ស្មៅដែលដុះដោយធម្មជាតិ) ហើយតំបន់មីណា

និងមូហ្សូហ្គើលីហ្វ្វៈ គឺស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ហារ៉ា

(តំបន់ហាមឃាត់) ប៉ុន្តែចំពោះវាលអារ៉ាហ្វាត វិញ

គឺស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ហ៊ីល

(តំបន់ទូទៅដែលមិនមែនជាហារ៉ា)។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១៨៣៤, មូស្លីម៖១៣៥៣

ជំពូក

អំពីកិច្ចការដែលអ្នកធ្វើហាជ្ជីត្រូវធ្វើនៅពេលចូលក្រុងម៉ាក្កូ:

និងការបកស្រាយអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើបន្ទាប់ពីចូលក្នុងម៉ាស៊ីតហារ៉ម អំពីការតវ៉ាហ្វូ

និងរបៀបរបស់វា។

នៅពេលដែលគេបានទៅដល់ទីក្រុងម៉ាក្កូ: ស៊ីណាត់ឱ្យគេដូតទឹកមុននឹងចូលទៅកាន់ទីក្រុងនោះ: ពីព្រោះព្យាការី ❶ លោកបានធ្វើដូច្នោះដែរ។ នៅពេលដែលទៅដល់ម៉ាស៊ីតអាល់ហារ៉ម

គេគប្បីឈានជើងស្តាំចូលមុន ហើយសូត្រថា:

بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَيُوجِّهُهُ الْكَرِيمِ
وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

ហើយគេត្រូវសូត្រទូអានេះនៅពេលចូលម៉ាស៊ីតទាំងឡាយផងដែរ ហើយមិនមានពាក្យរំលឹក (ហ្សីកេរ) ណាមួយដែលជារឿងដាច់ដោយឡែកសម្រាប់តែការចូលម៉ាស៊ីត អាល់ហារ៉ម ដែលមានចែងច្បាស់លាស់ពីលោកព្យាការី ❶ តាមអ្វីដែលខ្ញុំបានដឹងនោះទេ។

នៅពេលដែលគេបានទៅដល់វិហារកាក់ពៈ គេត្រូវបញ្ឈប់ការសូត្រគាល់ពីយៈ មុននឹងចាប់ផ្តើមធ្វើតវ៉ាហ្វូ

ប្រសិនបើគេជាអ្នកដែលបំពេញហានិភ័យប្រភេទតាំម៉ាត់
 តក់ ឬជាអ្នកដែលបំពេញអីរ៉េវ៉ា។ បន្ទាប់មក
 ត្រូវដើរឆ្ពោះទៅកាន់ហាដើរលំអាសវ៉ាត់(ថ្មខ្មៅ)
 ហើយបែរមុខទៅកាន់វា។
 រួចឱ្យសាឡាមដោយយកដៃស្តាំប៉ះលើវា ហើយថែបវា
 ប្រសិនបើមានភាពងាយស្រួល
 ហើយមិនត្រូវប្រជ្រៀតគ្នាដែលបង្កការលំបាកដល់អ្នក
 ដទៃឡើយ។ ហើយនៅពេលឱ្យសាឡាមនោះ
 គឺគប្បីសូត្រថា៖

(بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)

(ពិសឡើហិ រំល់ឡហ្វិអីកពើរ) ឬសូត្រថា៖

(الله أكبر)

(អល់ឡហ្វិអីកពើរ)។

ដូច្នោះ

ប្រសិនបើការថែបវាមានការលំបាក
 (ដោយសារមនុស្សកកកុញ) គឺត្រូវស្លាបវាដោយដៃ
 ឬដោយដំបង
 ឬអ្វីដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងរបស់ទាំងនេះ ហើយ
 (បន្ទាប់មក)
 ត្រូវថែបលើអ្វីដែលខ្លួនបានយកទៅស្លាបនោះ
 (ដូចជាថែបបាតដៃ ឬថែបចុងដំបង)
 ហើយប្រសិនបើការស្លាបនោះនៅតែមានការលំបាក
 ទៀត គឺត្រូវធ្វើសញ្ញា (លើកដៃ) សំដៅទៅកាន់វា
 ហើយពោលថា៖ "អល់ឡហ្វិអីកពើរ"
 (អល់ឡោះមហាអស្តារ្យបំផុត) ប៉ុន្តែ

មិនត្រូវថែបលើអ្វីដែលខ្លួនបានធ្វើសញ្ញានោះឡើយ
(ឧទាហរណ៍៖ បើគ្រាន់តែលើកដៃដម្រាបសួរពីចម្ងាយ
គឺមិនបាច់ថែបបាតដៃខ្លួនឯងវិញទេ)។

លក្ខខណ្ឌដើម្បីឱ្យការតវ៉ាហ្វត្រឹមត្រូវគឺ៖
អ្នកដែលធ្វើតវ៉ាហ្វត្រូវតែមានភាពស្អាតស្អំពីភាពមិន
ហាទេសតូចនិងធំ

ព្រោះថាការតវ៉ាហ្វគឺប្រៀបដូចជាការសឡាតដែរ
គ្រាន់តែគេអនុញ្ញាតឱ្យនិយាយនៅក្នុងនោះ។

ហើយគេត្រូវដាក់កាកប្តូរនៅខាងឆ្វេងរបស់គេក្នុង
ពេលកំពុងតវ៉ាហ្វ។

ហើយប្រសិនបើនៅពេលចាប់ផ្តើមតវ៉ាហ្វ

គេបានបួងសួងថា «ឱអល់ឡោះ!

ដោយការជឿជាក់លើទ្រង់ និងជឿលើគម្ពីររបស់ទ្រង់
និងបំពេញតាមកិច្ចសន្យារបស់ទ្រង់

និងអនុវត្តតាមស៊ុនណៈរបស់ណាពីម្យ៉ាងម៉ាត់ ❧

របស់ទ្រង់» នោះគឺជារឿងល្អ

ព្រោះថាការបួងសួងនោះត្រូវបានវាយការណ៍ពិណពិ

❧។ ហើយគេត្រូវតវ៉ាហ្វចំនួនប្រាំពីរដុំ

ហើយគេត្រូវដើរញាប់ៗនៅក្នុងបីដុំដំបូងនៃការតវ៉ាហ្វ
លើកទីមួយ

ដែលជាការតវ៉ាហ្វដែលគេធ្វើនៅពេលទៅដល់ម៉ាក្កុះដំ
បូងគេ ទោះបីជាគេជាអ្នកធ្វើអុំរ៉ោះ

ឬអ្នកធ្វើហាដ្ឋិតាម៉ាត់តូក

ឬអ្នកគ្រងអៀហរមសម្រាប់តែហាដ្ឋិ

ឬអ្នកដែលរួមបញ្ចូលគ្នារវាងហាដ្ឋិ និងអុំរ៉ោះក៏ដោយ។

ហើយដើរធម្មតានៅក្នុងបួនជុំដែលនៅសល់
ដោយចាប់ផ្ដើមគ្រប់ជុំនីមួយៗពីហាដើររំលងអាស្វាត
(ដុំថ្មខ្មៅ) ហើយបញ្ចប់នៅទីនោះដែរ។

ការរត់តិចៗ

គឺជាការដើរឲ្យលឿនៗព្រមទាំងបោះជំហានឲ្យញាប់និ
ងជិតៗគ្នា

ហើយគេគប្បីបើកស្មាស្គាំនៅក្នុងតវ៉ាហ្វូនេទាំងអស់
មិនមែនក្នុងកិច្ចការផ្សេងពីនេះឡើយ។

ការបើកស្មាស្គាំ

គឺត្រូវដាក់ក្រណាត់អៀហរមពីក្រោមក្លៀកខាងស្តាំ
និងជាយអៀហរមពីលើស្មាឆ្វេង។

ហើយប្រសិនបើមានការសង្ស័យចំពោះចំនួនជុំ
គឺត្រូវយកតាមអ្វីដែលប្រាកដច្បាស់ក្នុងចិត្ត

ដែលជាចំនួនតិចជាង។ ដូចច្នោះ

ប្រសិនបើគេសង្ស័យថាតើខ្លួនបានដើរចំនួនបីជុំ
ឬបួនជុំ គេត្រូវចាត់ទុកថាវាជាបីជុំ

ហើយគេត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរនៅក្នុងការធ្វើសាអ៊ី។

បន្ទាប់ពីគេបញ្ចប់តវ៉ាហ្វូនេរួច

គេត្រូវគ្របស្មារិញដោយដាក់ជាយទាំងពីររបស់វានៅ
លើទ្រូង មុននឹងគេសឡាតតវ៉ាហ្វូចំនួនពីររំក្លាត់។

ហើយក្នុងចំណោមប្រការដែលត្រូវហាមឃាត់ស្រ្តី
និងព្រមានដល់ពួកនាងអំពីវានោះគឺ

ការដើរតវ៉ាហ្វូរបស់ពួកនាងដោយតុបតែងខ្លួន
និងប្រើប្រាស់ទឹកអប់

ហើយនិងការមិនបិទបាំងខ្លួនប្រាណ

ខណៈដែលពួកនាងគឺជារឿងកេរខ្ពស់។ ហេតុនេះ
 ចាំបាច់លើពួកនាងត្រូវបិទបាំងខ្លួនប្រាណ
 ហើយត្រូវបោះបង់ចោលការតុបតែង(សម្រស់)នៅពេ
 លធ្វើតវ៉ាហ្វូ
 និងករណីផ្សេងៗទៀតដែលពួកនាងនៅលាយឡំជាម្ត
 យនឹងបុរស ពីព្រោះពួកនាងគឺជារឿងកេរខ្ពស់
 និងជាប្រភពនៃភាពរីករវា។ ហើយផ្ទៃមុខរបស់ស្ត្រី
 គឺជាការតុបតែង(សម្រស់)ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់
 ជាងគេបំផុតរបស់នាង ដូចនេះ
 នាងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបង្ហាញវាឡើយ
 លើកលែងតែចំពោះបណ្តាម្តហរមរបស់នាង
 ដោយយោងទៅតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ព
 ងខ្ពស់ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា:

﴿...وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ...﴾

ហើយពួកនាងមិនត្រូវបង្ហាញសម្រស់របស់ពួកនាង
 នោះឡើយ លើកលែងតែចំពោះស្វាមីរបស់ពួកនាង
 [គម្ពីរគួរអាន ២៤:៣១]
 មិនអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីទាំងនោះបើកផ្ទៃមុខរបស់ពួកគេ
 នៅពេលថែបហាដើររុំអាសវ៉ាត់(ថ្មខ្មៅ)
 ប្រសិនបើមានបុរសណាម្នាក់មើលឃើញពួកនាងឡើ
 យ។
 ហើយប្រសិនបើមិនមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់ពួក
 នាងក្នុងការប៉ះថ្មនិងថែបវាទេ

គឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកនាងប្រជ្រៀតជាមួយបុរសឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកនាងត្រូវតវ៉ាហូនៅពីក្រោយពួកគេ ហើយនោះគឺប្រសើរជាងសម្រាប់ពួកនាង និងទទួលបានផលបុណ្យច្រើនជាងការតវ៉ាហូនៅក្បែរ កាក់បះក្នុងពេលដែលពួកនាងប្រជ្រៀតជាមួយបុរស ។ ច្បាប់មិនបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើរំម៉ាល់(ដើរញាប់ៗ)

និងអ៊ុតទីបាក(បង្ហាញស្មាស្មា)

នៅក្នុងការតវ៉ាហូផ្សេងទៀត

ឬនៅក្នុងការសែអៀឡើយ

ហើយក៏មិនមែនសម្រាប់ស្ត្រីដែរ ព្រោះព្យាការី បានធ្វើរំម៉ាល់

និងអ៊ុតទីបាកតែនៅក្នុងការតវ៉ាហូលើកដំបូងរបស់ គាត់នៅពេលដែលគាត់បានមកដល់ម៉ាក្កុះប៉ុណ្ណោះ។

ក្នុងអំឡុងពេលតវ៉ាហូ

គេត្រូវតែស្ថិតក្នុងភាពស្អាតស្អំពីភាពមិនបរិសុទ្ធទាំង ឡាយ មានភាពចុះចូល

និងបន្ទាបខ្លួនចំពោះម្ចាស់របស់ខ្លួន។

នៅក្នុងពេលតវ៉ាហូ

ស៊ីណាត់ឱ្យគេបង្កើននូវការហ្សឺកៀវរំលឹកទៅចំពោះអ ល់ឡោះ និងការសុំទូអា

ហើយការសូត្រគម្ពីរគួរអានខ្លះៗក្នុងពេលនោះក៏ជាការ រល្អដែរ។ នៅក្នុងការតវ៉ាហូនេះ និងតវ៉ាហូផ្សេងៗទៀត

ក៏ដូចជាការដើរសាអ៊ុ គឺគ្មានការហ្សឺកៀវ

ឬទូអាណាមួយដែលជាវ៉ាជិបជាកំលាក់នោះឡើយ។

ចំណែកដទៃដែលមនុស្សមួយចំនួនបានបង្កើតឡើ

ងថ្មី នូវការកំណត់ការរំព្យកជាកំលាក់
ឬទូអាជាកំលាក់សម្រាប់ជុំនីមួយៗនៃការធ្វើតវ៉ាហូ
ឬការធ្វើសាអ៊ី គឺគ្មានគោលការណ៍ច្បាស់លាស់ទេ។
ផ្ទុយទៅវិញ អ្វីក៏ដោយដែលងាយស្រួលពីការរំព្យក
និងទូអាគីគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

នៅពេលដែលទៅដល់ជ្រុងយ៉ាម៉ានី
គាត់ត្រូវប៉ះវាដោយដៃស្តាំរបស់គាត់ ហើយសូត្រថា៖

"بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ"

ហើយមិនត្រូវថើបវាទេ។
ប្រសិនបើគាត់ពិបាកក្នុងការប៉ះវា
គាត់ត្រូវទុកវាចោល
ហើយបន្តការធ្វើតវ៉ាហូរបស់គាត់។
ហើយមិនត្រូវចង្អុលទៅវាទេ
ហើយក៏មិនត្រូវតឹកពៀរនៅពេលទៅដល់ស្របនឹងវា
ដែរ ព្រោះថារឿងនោះមិនមានបញ្ជាក់ពីព្យាការី ៖ ទេ
តាមដែលយើងដឹង។
ហើយស្និទ្ធិលើគេគប្បីសូត្រនៅចន្លោះជ្រុងយ៉ាម៉ានី
និងហាដៀរលអាសវ៉ាត(ថ្មខ្មៅ)ថា៖

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់របស់យើង!

សូមទ្រង់មេត្តាប្រទានដល់យើងខ្ញុំនូវប្រការល្អក្នុងលោក
កិយ និងប្រការល្អនៅថ្ងៃបរលោក
ព្រមទាំងការពារយើងខ្ញុំពីទណ្ឌកម្មនៃភ្លើងនរកផង។
[គម្ពីរគួរអាន ២:២០១]

រាល់ពេលដែលគេឆ្លងកាត់ហាជេរ៉ូលអាសវ៉ាត់
គឺត្រូវឱ្យសាឡាមដោយយកដៃស្តាំប៉ះលើវា និងថែបវា
ហើយសូត្រថា៖ (الله أكبر)(អល់ឡហ្វិអ៊ីកពើរ)។
ប្រសិនបើមិនមានភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដូច្នោះ
ទេ

គឺត្រូវលើកដៃតម្រង់ទៅកាន់វារាល់ពេលដែលឆ្លងកាត់
ហើយសូត្រ(الله أكبر)(អល់ឡហ្វិអ៊ីកពើរ)។

គ្មានបញ្ហាអ្វីទេក្នុងការធ្វើតវ៉ាហ្វាតិក្រាយអណ្តូង
ហ្សាហ្សា និងម៉ាកម

ជាពិសេសនៅពេលមានមនុស្សច្រើន
ហើយម៉ាស្លិចទាំងមូលគឺជាទឹកនៃឆ្នេរសម្រាប់តវ៉ាហ្វា។
ប្រសិនបើគេធ្វើតវ៉ាហ្វានៅក្នុងរបងម៉ាស្លិចក៏ត្រឹមត្រូវ
ដែរ

ប៉ុន្តែការតវ៉ាហ្វានៅជិតកាក់ហ្គុះគឺប្រសើរជាងប្រសិន
បើអាចធ្វើទៅបាន។

នៅពេលដែលតវ៉ាហ្វារួច
គេត្រូវសឡាតពីរវ៉ក្កាត់ខាងក្រោយម៉ាកមអ៊ីប្រាហ៊ីម
ប្រសិនបើមានភាពងាយស្រួល
ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានការលំបាកដោយសារការចង្អៀត
ជាដើម

គឺអាចសឡាតនៅកន្លែងណាក៏បានក្នុងម៉ាស្លិច។
ហើយជាស្និទ្ធស្នាលដែលត្រូវសូត្រនៅក្នុងវ៉ក្កាត់ទាំងពីរ
នោះ បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់ហ្វាទីហៈ

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

ចូរអ្នក(ឱអ្នកនាំសារម្យហាំម៉ាត់)ពោលចុះថា៖
 ឱពួកដែលគ្មានជំនឿ!
 នៅរីក្នុងទីមួយ និង (អាល់កាហ្វិរូន៖១)

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

ចូរអ្នក(ឱអ្នកនាំសារម្យហាំម៉ាត់)ពោលចុះថា៖
 អល់ឡោះគឺជាព្រះជាម្ចាស់(ដែលគេត្រូវគោរពសក្ការៈ)
 តែមួយគត់។ (អាល់អេរឌ្លីស៖១) នៅក្នុងរីក្នុងទីពីរ
 នេះគឺជាការប្រសើរ
 ហើយប្រសិនបើគេសូត្រ(ជំពូក)ផ្សេងពីនេះក៏មិនមាន
 បញ្ហាអ្វីដែរ។ បន្ទាប់មក
 ត្រូវឆ្ពោះទៅកាន់ហាដៀររ៉ូលអាសវ៉ាត់(ថ្មខ្មៅ)
 ហើយយកដៃស្តាំប៉ះវាប្រសិនបើមានភាពងាយស្រួល
 ដើម្បីអនុវត្តតាមព្យាការី ។

បន្ទាប់មក ត្រូវចេញទៅកាន់ភ្នំសហ្វា រួចឡើងលើវា
 ឬឈរនៅត្រង់នោះ
 ហើយការឡើងគឺប្រសើរជាងប្រសិនបើមានភាពងាយ
 ស្រួល។ នៅពេលចាប់ផ្តើមជុំទីមួយ គេត្រូវសូត្រថា៖

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

ជាការពិតណាស់ ភ្នំសហ្វា និងភ្នំម៉ារវ៉ាស់
 គឺជាអត្តសញ្ញាណមួយក្នុងចំណោមអត្តសញ្ញាណរបស់
 អល់ឡោះជាម្ចាស់... (អាល់ហ្គាក៍រ៉ោះ៖១៥៨)

ហើយជាការប្រសើរដែលត្រូវបែរមុខទៅកាន់ទិសគឺ
 បន្ទាត់នៅលើភ្នំសហ្វា ហើយសរសើរដល់អល់ឡោះ
 និងតីកពៀរ ហើយសូត្រថា៖

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أُنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ
 عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ"

បន្ទាប់មក

គេត្រូវធ្វើការទូអាទៅតាមអ្វីដែលងាយស្រួល
 ដោយលើកដៃទាំងពីរឡើង
 ហើយពោលឡើងវិញនូវការរំពួកដល់អល់ឡោះ
 និងការទូអានេះ (ចំនួនបីដង)។ បន្ទាប់មក
 ត្រូវចុះដើរទៅកាន់ភ្នំម៉ារ៉េរហូតដល់បង្គោលទីមួយ
 ពេលនោះបុរសត្រូវរត់តិចៗរហូតដល់បង្គោលទីពីរ។
 ចំណែកឯស្ត្រីវិញ
 មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរត់នៅចន្លោះបង្គោលទាំងពីរ
 ឡើយ ពីព្រោះនាងគឺជាអោរ៉េ
 ហើយអ្វីដែលតម្រូវសម្រាប់នាង
 គឺការដើរធម្មតានៅក្នុងការសាអ៊ីទាំងមូល។
 បន្ទាប់មក គេត្រូវដើររហូតដល់ឡើងទៅលើភ្នំម៉ារ៉េ
 ឬក៏ឈរនៅត្រង់នោះ។
 ហើយការឡើងទៅលើភ្នំនោះគឺប្រសើរជាង
 ប្រសិនបើគេអាចធ្វើបាន។ ហើយគេត្រូវសូត្រ
 និងធ្វើនៅលើភ្នំម៉ារ៉េ ដូចដែលគេបានសូត្រ
 និងធ្វើនៅលើភ្នំសហ្វាដែរ
 លើកលែងតែការសូត្រអាយ៉ាត់
 ដែលជាបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

ជាការពិតណាស់ ភ្នំសហ្វា និងភ្នំម៉ារវ៉ាស់
គឺជាអត្តសញ្ញាណមួយក្នុងចំណោមអត្តសញ្ញាណរបស់
អល់ឡោះជាម្ចាស់... (អាល់ហ្គាក៍រ៉ោះ៖១៥៨)

ការអនុវត្តនេះគឺសម្រាប់តែពេលឡើងភ្នំសហ្វានៅក្នុង
ជុំទីមួយប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអនុវត្តតាមព្យាការី ៥១
បន្ទាប់មក គេត្រូវចុះដើរនៅកន្លែងដែលត្រូវដើរ
ហើយរត់តិចៗនៅកន្លែងដែលត្រូវរត់តិចៗ
រហូតដល់ទៅដល់ភ្នំសហ្វា។

គេត្រូវធ្វើបែបនេះឱ្យបានប្រាំពីរជុំ
ដោយការចេញទៅរាប់មួយជុំ
ហើយការត្រឡប់មកវិញរាប់មួយជុំ។ ពីព្រោះព្យាការី
៥២ បានធ្វើដូចដែលបានរៀបរាប់
ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«خُذُوا عَنِّي مَنَائِكَكُمْ».

“ចូរអ្នករាល់គ្នារៀនសូត្រ យកគំរូ
ពីខ្ញុំ”។នូវរាល់វិន័យ និងកិច្ចការសាងបុណ្យ (ហាដ្ឋី
និងអ៊ីរ៉ោះ) របស់អ្នករាល់គ្នា”។ ហើយជាប្រការស្វីណាត់
(មូស្តាហាប់) ឱ្យរូបគេបង្កើនការរំលឹកនឹកគុណ
(ហ្សីកៀរ) និងការបួងសួង (ទូអា)
តាមអ្វីដែលងាយស្រួល
ក្នុងកំឡុងពេលដើរសាអ៊ីរបស់គេ។ និង
ឱ្យរូបគេស្ថិតក្នុងសភាពស្អាតស្អំ ផុតពី "ហាដាសធំ"
(ការរួមដំណេក/មករដូវ) និង "ហាដាសតូច"

1 បានបញ្ជាក់ប្រកពរួចហើយ

(ការមិនមានរូប)។

ប៉ុន្តែ

ប្រសិនបើគេបានដើរសាអ៊ីដោយមិនមានរូប

(សភាពមិនស្អាតស្អំ) ក៏វាត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ
(គ្រប់គ្រាន់) សម្រាប់គេដែរ។ ហើយដូចគ្នាដែរ
ប្រសិនបើស្ត្រីមានមករដូវ ឬឈាមក្រោយសម្រាលកូន
បន្ទាប់ពីនាងបានដើរតវ៉ាហ្វូចរាល់

នោះនាងអាចបន្តដើរសាអ៊ីបាន

ហើយវាត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវសម្រាប់នាង។

ពីព្រោះថាភាពស្អាតស្អំ

(រូប)

មិនមែនជាលក្ខខណ្ឌដាច់ខាត

នៅក្នុងការដើរសាអ៊ីឡើយ

គឺវាគ្រាន់តែជាប្រការស្និទ្ធស្នាល

(មូស្តាហាប់)

ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើប៉ុណ្ណោះ។

នៅពេលដែលបានបញ្ចប់សាអ៊ី គេត្រូវកោរសក់

ឬកាត់សក់របស់គេ។

ការកោរសម្រាប់បុរសគឺប្រសើរជាង។

ប្រសិនបើគេកាត់សក់

ហើយទុកការកោរសម្រាប់ធ្វើហាជ្ជី នោះគឺជាការល្អ។

ហើយប្រសិនបើគេទៅដល់ក្រុងម៉ាក្កុះខិតជិតនឹងថ្ងៃ

ធ្វើហាជ្ជី នោះការកាត់សក់ខ្លីគឺប្រសើរជាងសម្រាប់គេ

ដើម្បីទុកសក់សម្រាប់កោរនៅពេលធ្វើហាជ្ជី។ ពីព្រោះ

ព្យាការី

នៅពេលដែលលោក

និងសហការីរបស់លោកបានទៅដល់ក្រុងម៉ាក្កុះនៅ

ថ្ងៃទីបួន

ខែហ្ស៊ីលហិច្ចដៈ

លោកបានបញ្ជាឱ្យអ្នកដែលមិនបាននាំសត្វជំនួន-

យកមកជាមួយ ឱ្យចេញពីអៀហរឹម និងកាត់សក់ខ្លី
ហើយលោកមិនបានបញ្ជាឱ្យពួកគេកោរសក់ឡើយ។
ក្នុងការកាត់សក់ ត្រូវតែកាត់ឱ្យសព្វពេញក្បាល
ហើយការកាត់ត្រឹមតែផ្នែកខ្លះគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ
ដូចគ្នានឹងការកោរត្រឹមតែផ្នែកខ្លះដែរ។

ចំណែកឯស្ត្រីវិញ គឺតម្រូវឱ្យកាត់សក់
ដោយមិនតម្រូវឱ្យកោរឡើយ។

ដោយតម្រូវឱ្យនាងកាត់សក់ដែលចងក្រងរបស់នាង
ប្រវែងមួយម្ខាងដៃ ឬតិចជាងនេះ។ ពាក្យថា ម្ខាងដៃ
គឺសំដៅលើចុងម្រាមដៃ។

ស្ត្រីមិនត្រូវកាត់លើសពីនេះឡើយ។

ដូច្នោះ នៅពេលដែលអ្នកស្ថិតក្នុងអៀហរឹម
បានអនុវត្តនូវអ្វីៗដែលបានរៀបរាប់រួចមកហើយ
នោះ

នោះកិច្ចការអ៊ីរ៉ោះរបស់គេត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ
ហើយវាត្រូវបានអនុញ្ញាត (ហាឡាល) សម្រាប់រូបគេវិញ
នូវរាល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលធ្លាប់ត្រូវបានហាមឃាត់
(ហារ៉ាំ) លើរូបគេក្នុងកំឡុងពេលអៀហរឹម

លើកលែងតែក្នុងករណីដែលរូបគេបាននាំយកសត្វជំ
នួន មកជាមួយតាំងពីក្រៅតំបន់ហារ៉ាំ (តំបន់ហ៊ីល)
នោះរូបគេត្រូវតែបន្តស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរឹមដែល
រហូតទាល់តែរូបគេបានបញ្ចប់ (តាហាលុល)
ទាំងកិច្ចការហាដ្ឋិ និងអ៊ីរ៉ោះ ជាមួយគ្នា។

រីឯអ្នកអៀហរឹមធ្វើហាដ្ឋិអ៊ីហ្វរិទ ឬហាដ្ឋិគីរីន
គឺគេគប្បីប្តូរអៀហរឹមរបស់ខ្លួនទៅជាអ៊ីរ៉ោះ

ហើយត្រូវធ្វើដូចអ្នកធ្វើហាដ្ឋិតាម៉ាត់តូកដែរ
លើកលែងតែគេបាននាំសត្វជំនួនមកជាមួយ។
ពីព្រោះព្យាការី

បានបញ្ជាពួកសហការីរបស់លោកឱ្យធ្វើដូច្នោះ
ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَوْلَا أَنِّي سُقْتُ الْهَدْيَ لَأَخَلْتُ مَعَكُمْ».

«ប្រសិនបើមិនមែនមកពីខ្ញុំបាននាំយកសត្វជំនួន
មកជាមួយទេនោះ ខ្ញុំពិតជាបានដោះអៀហរីម
(តាហាលុល) ជាមួយពួកអ្នកបាត់ទៅហើយ។»¹

នៅពេលដែលស្ត្រីម្នាក់មករដូវ
ឬមានឈាមនិហ្វាស(ឈាមក្រោយសម្រាល)
បន្ទាប់ពីនាងបាននៀត(ប៉ង)អៀហរីមសម្រាប់អ៊ីរ៉ោះ
នាងមិនត្រូវធ្វើការតវ៉ាហូ
ហើយក៏មិនត្រូវរត់រាងភ្នំសហូ និងម៉ារ៉ោះដែរ
រហូតទាល់តែនាងជ្រះស្អាតសិន។
នៅពេលដែលនាងជ្រះស្អាត នាងត្រូវធ្វើការតវ៉ាហូ
រត់រាងភ្នំសហូ និងម៉ារ៉ោះ
ហើយកាត់សក់ក្បាលរបស់នាង
នោះអ៊ីរ៉ោះរបស់នាងក៏ត្រូវបានបញ្ចប់។
ប្រសិនបើនាងមិនទាន់ជ្រះស្អាតមុនថ្ងៃការិយៈ(ថ្ងៃទី
៨នៃខែហ្ស៊ីលហិដ្ឋៈ)ទេនោះ
នាងត្រូវនៀត(ប៉ង)អៀហរីមសម្រាប់ហាដ្ឋិតិកន្លែង

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី១៥៦៨

ដែលនាងកំពុងស្នាក់នៅនោះ
 ហើយចេញដំណើរជាមួយប្រជាជនទៅកាន់មីណា
 ហើយដោយសារតែបែបនេះ
 នាងនឹងក្លាយជាអ្នកធ្វើហាជ្ជីប្រភេទគីរីន
 ដែលរួមបញ្ចូលគ្នារវាងហាជ្ជីនិងអ៊ីរ៉េ។
 ហើយនាងត្រូវធ្វើអ្វីដែលអ្នកធ្វើហាជ្ជីធ្វើ
 ដូចជាការឈរនៅអាវហ្វូរ៉េ, នៅមូសដាលីហ្វូរ៉េ,
 ការគប់ដុំថ្មនៅកន្លែងជម៉ារ៉េត,
 ការស្នាក់នៅមួយយប់នៅមូសដាលីហ្វូរ៉េ និងមីណា,
 ការសំឡេងសត្វជំនួននិងការកាត់សក់។
 នៅពេលដែលនាងជ្រះស្អាត នាងត្រូវធ្វើការតវ៉ាហ្វូ
 និងរត់រវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ារ៉េ ដោយធ្វើតវ៉ាហ្វូតែម្តង
 និងរត់រវាងភ្នំសហ្វានិងម៉ារ៉េតែម្តងគត់
 ហើយការធ្វើបែបនេះគឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ហាជ្ជី
 និងអ៊ីរ៉េរបស់នាងទាំងពីរ។
 នេះបើយោងទៅតាមហានិស្តរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ
 ដែលអ្នកស្រីបានមករដូវបន្ទាប់ពីអ្នកស្រីបាននេ]ត(ប៉ង)
 អៀហវមសម្រាប់អ៊ីរ៉េ
 ហើយព្យាករិ(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក)បាន
 មានប្រសាសន៍ទៅកាន់អ្នកស្រីថា៖

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

«ចូរធ្វើអ្វីៗដែលអ្នកធ្វើហាជ្ជីធ្វើ
 លើកលែងតែការដើរតវ៉ាហ្វូជុំវិញកាក់ហ្គុះប៉ុណ្ណោះ

រហូតដល់អ្នកបានជ្រះស្អាត»។¹ រាយការណ៍ដ៏យអ៊ីម៉ា
ពូខរីនិង មូស្លីម។

នៅពេលស្រ្តីមករដូវ
ឬមានឈាមក្រោយសម្រាលកូន
បានគប់គោលនៅថ្ងៃនៃការសំឡេះសត្វ
និងកាត់សក់របស់ខ្លួនរួច
អ្វីៗទាំងអស់ដែលត្រូវបានហាមឃាត់លើនាងដោយ
សារការអៀសរម គឺត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើងវិញ
ដូចជាទឹកអប់ជាដើម លើកលែងតែស្វាមី
រហូតទាល់តែនាងបំពេញកិច្ចការហាជ្ជីបានរួចរាល់ដូ
ចស្រ្តីដែលជ្រះស្អាតដទៃទៀតដែរ។ ដូច្នោះ
នៅពេលដែលនាងបានដើរតវ៉ាហូ
និងដើរសាច់អុំបន្ទាប់ពីជ្រះស្អាតហើយ
នោះនាងអាចរួមមេត្រីជាមួយស្វាមីរបស់នាងបានវិ
ញ។

ជំពូក

ស្តីពីហ្វឹកុមនៃការនៀតអៀហរមហាជ្ជីនៅថ្ងៃទី ប្រាំបីនៃខែហ្ស៊ីលហ៊ុដ្ល៖ និងការចាកចេញទៅកាន់មីណា

នៅពេលដែលចូលមកដល់ថ្ងៃតើរវីយ៖
ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំបីនៃខែហ្ស៊ីលហ៊ុដ្ល៖
ជាការគប្បីសម្រាប់អ្នកដែលមិនស្ថិតក្នុងតំណាមអៀ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី៖៣០៥, មូស្លីម៖១២១១

ហរមនៅម៉ាក្កៈ

និងអ្នកក្រុងម៉ាក្កៈដែលមានបំណងធ្វើហង្ស
គឺត្រូវនៀតអៀហរមហង្សពីលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេ។

ព្រោះថាបណ្តាសាហាហ្គាត់របស់ព្យាការី ៥
បានស្នាក់នៅតំបន់អាប័តហ៍

ហើយពួកគេបាននៀតអៀហរមហង្សពីទីនោះនៅថ្ងៃ
តើរវីយៈតាមបទបញ្ជារបស់លោក ៥។ ហើយព្យាការី ៥

មិនបានបញ្ជាឱ្យពួកគេទៅកាន់កាក់ហ្គុះដើម្បីនៀត
អៀហរមនៅទីនោះ ឬនៅក្បែរមីហ្សាបនោះឡើយ។
ដូចគ្នានេះដែរ

លោកមិនបានបញ្ជាឱ្យពួកគេធ្វើតវ៉ាហ្គាហ្គាកនៅពេល
ពួកគេចាកចេញទៅកាន់មីណានោះឡើយ។

ប្រសិនបើកិច្ចការនោះត្រូវបានបញ្ចុះនៅក្នុងសាស
នា

លោកពិតជាបានបង្រៀនដល់ពួកគេជាកមិនខា
ន។

ហើយរាល់គ្រប់អំពើល្អទាំងអស់គឺស្ថិតនៅក្នុងការធ្វើ
តាមព្យាការី ៥ និងបណ្តាសាហាហ្គាត់របស់លោក
សូមអល់ឡោះស្រឡាញ់ពេញចិត្តចំពោះពួកគេ។

ស្និទ្ធស្នាលត្រូវដូតទឹក សម្អាតកាយ
និងប្រើគ្រឿងក្រអូបនៅពេលអៀហរមហង្ស

ដូចដែលគេអនុវត្តនៅពេលអៀហរមនៅមីកតដែរ។
ក្រោយពីពួកគេបានកាន់អៀហរមធ្វើហង្សរួច

គប្បីឱ្យពួកគេតម្រង់ទៅកាន់មីណាក្នុងថ្ងៃតារវីយៈ
មុនថ្ងៃត្រង់ ឬក្រោយពីនោះ

ហើយត្រូវពោលពាក្យគាល់ពីយំឲ្យបានច្រើនរហូតទាល់តែពួកគេបានគប់ជុំរោះអាស់កហ្នុះ។
ពួកគេត្រូវសឡាតហ្សឺហោរ អាសើរ ម៉ាហ្គ្រីប អ៊ីស្តា និងស្វីពូសនៅមីណា
ហើយតាមសុណ្ណៈគឺត្រូវសឡាតរាល់សឡាតនីមួយៗតាមពេលវេលារបស់វាដោយបង្រួមសឡាត(កសើរ) ដោយមិនបូករួមបញ្ចូលគ្នាសឡាត(ជម័ក់)ឡើយ លើកលែងតែសឡាតម៉ាហ្គ្រីប និងស្វីពូស គឺមិនត្រូវបង្រួមចំនួននោះទេ។

ហើយមិនមានភាពខុសគ្នារវាងអ្នកក្រុងម៉ាក្កុះ និងអ្នកផ្សេងទៀតឡើយ ព្រោះថា ព្យាការី ៖
លោកបានដឹកនាំអ្នកក្រុងម៉ាក្កុះ និងអ្នកផ្សេងទៀតសឡាតនៅមីណា អារ៉ហ្វ្វៈ និងមូហ្សដាលីហ្វ្វៈ ដោយសឡាត ហើយលោកបង្រួមខ្លីមិនបានបង្កាប់ឲ្យអ្នកក្រុងម៉ាក្កុះសឡាតឲ្យបានពេញលេញនោះឡើយ។ ប្រសិនបើវាជាកាតព្វកិច្ចលើពួកគេ លោកច្បាស់ជាបានបញ្ជាក់ប្រាប់ពួកគេហើយ។

ក្រោយមក បន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះថ្ងៃអារ៉ហ្វ្វៈ អ្នកធ្វើហាជ្វីត្រូវធ្វើដំណើរពីមីណាឆ្ពោះទៅកាន់អារ៉ហ្វ្វៈ ដោយស្វីណាត់ឱ្យស្នាក់នៅឯណាមីរោះរហូតដល់ថ្ងៃជ្រុប្រសិនបើអាចធ្វើបាន ព្រោះវាជាសកម្មភាពរបស់ព្យាការី ៖។

ហើយនៅពេលថ្ងៃជ្រុប គឺស៊ិនណៈសម្រាប់អ៊ីម៉ុរ ឬអ្នកតំណាងរបស់គាត់ ក្នុងការថ្លែងយុត្តហ្នុះ(ថ្លែងសុន្ទរកថា)មួយទៅកាន់ម

នុស្ស ដែលសមស្របនឹងស្ថានភាព
ដោយពន្យល់នៅក្នុងយុគប្តូរនោះនូវអ្វីដែលត្រូវបាន
បញ្ញត្តិសម្រាប់អ្នកធ្វើហានិភ័យនៅថ្ងៃនេះ និងថ្ងៃបន្ទាប់។
នៅក្នុងយុគប្តូរនោះដែរ

គាត់ត្រូវបង្កាប់ពួកគេឲ្យកោតខ្លាចអស់ឡោះ
តែម្នាក់គត់

និងមានភាពស្មោះត្រង់(អ៊ីឌ្រីស)ចំពោះទ្រង់នៅក្នុង
រាល់កិច្ចការទាំងអស់

ព្រមទាំងព្រមានពួកគេពីបម្រាមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
និងផ្តាំធ្វើពួកគេឲ្យកាន់ខ្ជាប់នូវគម្ពីររបស់អស់ឡោះ
និងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការី

ហើយត្រូវកាត់សេចក្តីដោយគម្ពីរនិងស៊ុណ្ណៈ
និងត្រូវស្វែងរកការកាត់សេចក្តីពីគម្ពីរនិងស៊ុណ្ណៈនៅ
ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ ដើម្បីធ្វើគ្រាប់តាមព្យាការី

នៅក្នុងរឿងទាំងអស់នោះ។ បន្ទាប់មក
ពួកគេត្រូវសឡាតហ្ស៊ូហ្វិរ និងអាសើរ

ដោយបង្រួម(កសើរ) និងផ្តុំ(ជម្រក់តឹកទឹម
គីយកសឡាតអាសើរមកសឡាតក្នុងពេលហ្ស៊ូហ្វិរ)

ដោយអាហ្សានមួយ និងអ៊ុកកម៍ៈពីរ ដូចដែលព្យាការី
បានប្រព្រឹត្ត។ រាយការណ៍ដោយមូស្លីម

ពីហាំទីស្តរបស់ជារៀរ

សូមអស់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់)។

បន្ទាប់មក គេត្រូវឈរនៅអារ៉ូហ្វៈ
ហើយទឹកនៃអារ៉ូហ្វៈទាំងមូលជាកន្លែងឈរ

លើកលែងតែនៅ ហ្គាត់និល អ៊ុរណៈ។ ហើយជាការល្អ

គឺត្រូវតម្រង់ទៅកាន់គឺបឡាត់ និងភ្នំអាណរវ័សមៈ
ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។

បើសិនមិនអាចតម្រង់ទៅកាន់ទាំងពីរបានទេ

នោះគេត្រូវតម្រង់ទៅកាន់គឺបឡាត់

ទោះបីជាមិនបានតម្រង់ទៅកាន់ភ្នំក៏ដោយ។

ហើយអ្នកធ្វើហាដ្ឋីគួរតែព្យាយាមនៅកន្លែងឈរនេះ

ក្នុងការសូត្រហ្សឺកៀរចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់

និងសុំទូអាដោយទទួចអង្វរករចំពោះទ្រង់

ហើយត្រូវលើកដៃទាំងពីរនៅពេលសុំទូអា។

ហើយប្រសិនបើគេពោលតាល់ពីយៈ

ឬសូត្រគម្ពីរគួរអានខ្លះៗ នោះក៏ជាការល្អដែរ។

ហើយជាស៊ុនណះដែលត្រូវពោលឱ្យបានច្រើននូវពាក្យ

ថា៖ " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ " ។

ព្រោះមានការរាយការណ៍ពីព្យាការី

❦ ថា លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

« خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ¹ ។

ការបួងសួង(ទូអា)ដែលល្អជាងគេបំផុត

គឺការបួងសួង(ទូអា)នៅថ្ងៃអាវហ្វៈ

ហើយពាក្យដែលល្អជាងគេបំផុតដែលខ្ញុំ

និងបណ្តាណាពីមុនខ្ញុំបានសូត្រគឺ៖

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់កៀរមីហ្សឺ៖៣៥៨៥

ហើយមានភាពត្រឹមត្រូវពីព្យាការី
ដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَنْبَعُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

«ពាក្យពេចន៍ដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់បំផុតគឺ
មានបួនឃ្លាគឺ៖ ស៊ុបហានុលឡោះ, វ៉ាល់ហាំទូលិលឡោះ,
វ៉ាឡាអ៊ុឡាហាអ៊ុលឡោះ, និង វ៉ុលឡាហ្វីអ៊ីកពើរ»¹

ដូចនេះ គួរតែបង្កើននូវការហ្ស៊ីកេរនេះ
និងសូត្រវាឡើងវិញឲ្យបានច្រើនដោយភាពឱនលំទោ
ន និងការផ្ទង់អារម្មណ៍។ ម្យ៉ាងទៀត
ក៏គួរតែបង្កើននូវការហ្ស៊ីកេរ
និងទូអាទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ឲ្យបាន
ច្រើនផងដែរនៅគ្រប់ពេលវេលា
ជាពិសេសនៅក្នុងទឹកនៃនេះ ក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនេះ។
ហើយត្រូវជ្រើសរើសយកនូវការហ្ស៊ីកេរ
និងទូអាដែលមានអត្ថន័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
ដែលក្នុងចំណោមនោះគឺ៖

អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាបរិសុទ្ធ
ហើយការសរសើរទាំងឡាយ គឺសម្រាប់ទ្រង់,
អល់ឡោះជាម្ចាស់មហាបរិសុទ្ធ មហាធំធេង

﴿...لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖២១៣៧

គ្មានម្ចាស់ណាផ្សេងដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដ
ក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់មហាស្អាតស្អំ។

ពិតប្រាកដណាស់

ខ្ញុំទេដែលស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលបំពាននោះ។

[គម្ពីរគួរអាន ២១:៨៧]

គ្មានម្ចាស់ណាដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដ
ក្រៅពីអល់ឡោះឡើយ

ហើយពួកយើងមិនគោរពសក្ការៈចំពោះអ្នកណាផ្សេង
ក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

រាល់នៀកម៉ាត់(ការប្រោសប្រទាន)គឺជារបស់ទ្រង់

ហើយរាល់ការប្រទានឱ្យគឺជារបស់ទ្រង់

ហើយរាល់ការសរសើរដ៏ល្អប្រសើរគឺជារបស់ទ្រង់។

គ្មានម្ចាស់ណាដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដក្រៅ
ពីអល់ឡោះឡើយ

ដោយពួកយើងមានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់នៅក្នុង
សាសនា

ទោះបីជាពួកដែលប្រឆាំងនឹងទ្រង់ស្អប់ខ្ពើម(នូវទង្វើ
នេះ)ក៏ដោយ។

គ្មានទេអំណាច និងឥទ្ធិពល
គឺមានតែមកពីអល់ឡោះ។

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٠﴾﴾ *

ឱព្រះជាម្ចាស់របស់យើង!

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីមៈ៥៩៤

សូមទ្រង់មេត្តាប្រទានដល់យើងខ្ញុំនូវប្រការល្អក្នុងលោកិយ និងប្រការល្អនៅថ្ងៃបរលោក ព្រមទាំងការពារយើងខ្ញុំពីទណ្ឌកម្មនៃភ្លើងនរកផង។

[អាល់ហ្គាក៍រ៉ោះ៖ ២០១]

* اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ.

ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់មេត្តាកែលម្អសាសនារបស់ខ្ញុំឱ្យបានល្អប្រសើរ រ ដែលវាគឺជាការការពារ (បង្អែក)

នៃរាល់កិច្ចការងាររបស់ខ្ញុំ

និងសូមទ្រង់មេត្តាកែលម្អលោកិយរបស់ខ្ញុំឱ្យបានល្អប្រសើរ

ដែលវាគឺជាកន្លែងសម្រាប់ជីវភាពរស់នៅរបស់ខ្ញុំ

និងសូមទ្រង់មេត្តាកែលម្អថ្ងៃខាងមុខ(អាយីរ៉ាត់)

របស់ខ្ញុំឱ្យបានល្អប្រសើរ

ដែលវាគឺជាកន្លែងត្រឡប់ទៅវិញរបស់ខ្ញុំ

និងសូមធ្វើឱ្យជីវិតរស់នៅនេះ

ជាការបន្ថែមនូវរាល់អំពើល្អសម្រាប់ខ្ញុំ

និងសូមធ្វើឱ្យសេចក្តីស្តាប់ ជាការសម្រាក

(ភាពស្ងប់សុខ)

សម្រាប់ខ្ញុំឱ្យផុតពីរាល់អំពើអាក្រក់ទាំងពួង។

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖២៧២០

* أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

ខ្ញុំសូមការពារពីទ្រង់

ឱ្យផុតពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃទុក្ខវេទនា

(ឬគ្រោះមហន្តរាយដែលលើសពីសមត្ថភាពនឹងទ្រាំទ្របាន) និង សូមការពារឱ្យផុតពី

ការធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីវិនាស ឬភាពអភ័ព្វក្នុងជីវិត និងសូមការពារឱ្យផុតពី ការសម្រេចវាសនាដ៏អាក្រក់ និងសូមការពារឱ្យផុតពី ការត្រេកអរ សើចចំអករបស់សត្រូវចំពោះទុក្ខសោករបស់ខ្ញុំ។¹

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَمِنَ الْمَأْتَمِ وَالْمَعْرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ.

ឱអល់ឡោះ! ពិតប្រាកដណាស់

ទូលបង្គំសូមជ្រកកោននឹងទ្រង់ឱ្យរួចផុតពីការព្រួយបារម្ភ និងទុក្ខសោក។

ហើយទូលបង្គំសូមជ្រកកោននឹងទ្រង់ឱ្យរួចផុតពីភាពអសមត្ថភាព និងភាពខ្ជិលច្រអូស។

ហើយទូលបង្គំសូមជ្រកកោននឹងទ្រង់ឱ្យរួចផុតពីភាពកំសាក និងភាពកំណាញ់ និងពីអំពើបាប និងការជំពាក់បំណុល។

ហើយទូលបង្គំសូមជ្រកកោននឹងទ្រង់ឱ្យរួចផុតពីការជំពាក់បំណុលវិណ្ឌក

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរិះ៦៣៤៧

និងការគោរពសង្កត់ពីសំណាក់មនុស្សលោក។

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجَدَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.

ឱអល់ឡោះ! ពិតប្រាកដណាស់
ខ្ញុំសូមការពារពីទ្រង់ ឱ្យចៀសផុតពីជំងឺភ្លើង
និងជំងឺ ឆ្កួតរង្វេង និង ជំងឺ
ឃ្មុងនិងឱ្យចៀសផុតពីជំងឺកាចសាហាវផ្សេងៗ។²

ឱអល់ឡោះ!
ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំសុំពីទ្រង់នូវការអភ័យទោស
និងសុខសុវត្ថិភាពទាំងនៅក្នុងលោកិយ
និងថ្ងៃបរលោក។

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ពិតប្រាកដណាស់
ខ្ញុំសុំពីទ្រង់នូវការអភ័យទោស និងភាពសុខសាន្ត
ចំពោះសាសនារបស់ខ្ញុំ លោកិយរបស់ខ្ញុំ
ក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំ។

* اللَّهُمَّ اسْرُ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي،
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظْمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

ឱអល់ឡោះ សូមទ្រង់បិទបាំងនូវកំហុសឆ្គងរបស់ខ្ញុំ
និងសូមទ្រង់ធ្វើឱ្យខ្ញុំមានសុវត្ថិភាពពីការភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំ។ ឱអល់ឡោះ សូមទ្រង់ការពារខ្ញុំពីខាងមុខខ្ញុំ
និងពីខាងក្រោយខ្ញុំ និងពីខាងស្តាំខ្ញុំ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្មឺរូទ ដោយប្រើពាក្យពេចន៍នេះពី អាពុហ្មឺម៉ាម៉ៈ
អាល់អាស័រី ដោយមិនមានពាក្យថា (វាមិនណាស់ម៉ាកសាំ វាល់ម៉ឺរម) ៖១៥៥៤
2 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្មឺរូទ៖១៥៥៤

និងពិខាងឆ្វេងខ្ញុំ និងពិខាងលើខ្ញុំ។
ហើយខ្ញុំសូមជ្រកកោននឹងភាពមហិមារបស់ទ្រង់
ពីការត្រូវគេធ្វើឃាតពិខាងក្រោមខ្ញុំ។¹

* اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَعْلَمُ بِهِ مَعِيَ، أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ឱអល់ឡោះ: សូមទ្រង់មេត្តាអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំបាន
នូវទង្វើដែលខ្ញុំបានបានធ្វើដោយពិតប្រាកដ
និងដោយលេងសើច និងកំហុសឆ្គងរបស់ខ្ញុំបាន
និងដោយចេតនា

ហើយទាំងអស់នោះគឺមាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំបាន។

ឱអល់ឡោះ: សូមទ្រង់មេត្តាអភ័យទោសឱ្យខ្ញុំបាន
នូវអ្វីដែលខ្ញុំបានបានប្រព្រឹត្តកន្លងមក
និងអ្វីដែលខ្ញុំបាននឹងប្រព្រឹត្តទៅថ្ងៃមុខ
និងអ្វីដែលខ្ញុំបានបានលាក់បាំង
និងអ្វីដែលខ្ញុំបានបានបង្ហាញឱ្យគេឃើញ
និងអ្វីដែលទ្រង់ដឹងច្បាស់អំពីវាជាងខ្ញុំបានទៅទៀត។
ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យទៅមុន
និងជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យទៅក្រោយ
ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកដែលមានសមត្ថភាពលើអ្វីៗទាំង
អស់។²

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើវ៉ូទៈ៥០៧៤

2 ផ្នែកមួយនៃហានិស្តដែលរាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ាមូស្តីម តាមរយៈអាពូ មូសា
អាល់អាស្តូអាវី (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់) :២៧១៩។

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّباتَ فِي الأَمْرِ وَالعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ عَلَّامُ الغُيُوبِ.

ឱអល់ឡោះ! ពិតប្រាកដណាស់

ខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវភាពរឹងមាំនៅក្នុងកិច្ចការ
និងការប្តេជ្ញាចិត្តលើភាពត្រឹមត្រូវ។
ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវការដឹងគុណចំពោះនៀកម៉ាត់របស់ទ្រង់
និងការធ្វើអ្វីហ្មត់ត្រូវ(គោរពសក្ការៈ)ចំពោះទ្រង់ដ៏ល្អប្រសើរ។ ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវបេះដូងមួយដែលស្អាតស្អំ
និងអណ្តាតមួយដែលពោលពាក្យពិត។
ហើយខ្ញុំសុំសូមពិទ្រង់នូវរាល់អំពើល្អដែលទ្រង់បានដឹង
ហើយខ្ញុំសូមជ្រកកោននឹងទ្រង់ឱ្យរួចផុតពីអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយដែលទ្រង់បានដឹង
ហើយខ្ញុំសុំអភ័យទោសពិទ្រង់ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានដឹង។

ពិតប្រាកដណាស់
ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលដឹងបំផុតនូវរឿងរ៉ាវអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ។

* اللَّهُمَّ رَبَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي وَأَجْرِنِي مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ مَا أَحْيَيْتَنَا.

ឱអល់ឡោះ! ជាម្ចាស់នៃព្យាការីមូហាំម៉ាត់

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់ត្រាមីហ្សឺ ពី សាដាដ កូន អោស សូមអល់ឡោះទ្រង់ពេញចិត្តដល់គាត់ៈ៣៤០៧

សូមសុខសន្តិភាព និងពរជ័យកើតមានដល់គាត់
 សូមទ្រង់មេត្តាអភ័យទោសដល់កំហុសរបស់ខ្ញុំបាន
 និងសូមទ្រង់បំបាត់នូវកំហឹងចេញពីក្នុងបេះដូងរបស់ខ្ញុំបាន

ហើយសូមទ្រង់ការពារខ្ញុំបានឱ្យរួចផុតពីការឈ្លងទាំង
 ឡាយដែលនាំឱ្យរង្វេង
 ដរាបណាទ្រង់នៅតែបន្តឱ្យពួកយើងមានជីវិតរស់នៅ
 14

* اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ،
 فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ
 عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ទ្រង់ម្ចាស់នៃមេឃ
 ម្ចាស់នៃផែនដី និងម្ចាស់នៃអារិស្តដ៍អស្ចារ្យ
 ម្ចាស់របស់យើង និងម្ចាស់នៃអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង
 អ្នកដែលបំបែកគ្រាប់រុក្ខជាតិ
 ធ្វើឱ្យបណ្តូលដុះចេញជារុក្ខជាតិ
 អ្នកដែលបញ្ជូនគម្ពីរតោវិត និងគម្ពីរអ៊ុញដីល
 និងគម្ពីរហ្គូរកន
 ខ្ញុំទ្រង់ការពារខ្ញុំពីអំពើអាក្រក់នៃអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែល

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាអះម៉ាត់ ពីហានិស្តរបស់អ៊ីម្មូសាឡាម៖
 សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់អ្នកស្រី (៦/៣០១)

ទ្រង់គ្រប់គ្រងវា	ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
ទ្រង់គឺជាដើមដំបូង	គ្មានអ្វីមុនទ្រង់
ហើយទ្រង់គឺជាចុងក្រោយ	គ្មានអ្វីក្រោយទ្រង់
ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកខាងលើ	គ្មានអ្វីនៅលើទ្រង់
ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកខាងក្នុង	គ្មានអ្វីក្រៅពីទ្រង់
សូមលុបបំបាត់យើង	
និងធ្វើឱ្យយើងចាកផុតពីភាពក្រីក្រផង។ ¹	

* اللَّهُمَّ أَعْطِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَرَكِّهَا أَنْتَ خَيْرٌ مِنْ رَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
សូមប្រទានឱ្យខ្លួនខ្ញុំនូវការកោតខ្លាចដល់ទ្រង់
ហើយសូមសម្អាតវាផង
ព្រោះទ្រង់គឺជាអ្នកសម្អាតដ៏ល្អបំផុត
ហើយទ្រង់គឺជាម្ចាស់និងជាអ្នកថែរក្សាវា។
ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
ខ្ញុំសូមទ្រង់មេត្តាការពារពីភាពទន់ខ្សោយ
និងភាពខ្ជិល ហើយសូមទ្រង់ការពារខ្ញុំពីភាពកំសាក
ភាពចាស់ជរា និងភាពកំណាញ់
ព្រមទាំងពីទណ្ឌកម្មនៃផ្ទះផង។²

* اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ،

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្ស៊ីម ពីអាហ្វិរិយរ៉ោះ៖២៧១៣
2 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្ស៊ីម៖២៧២២

أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ أَنْ تُضِلَّنِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْحَيُّ وَالْإِنْسُ
يَمُوتُونَ.

អល់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំបានប្រគល់ខ្លួនចំពោះទ្រង់
ហើយខ្ញុំបានជឿលើទ្រង់
ហើយខ្ញុំបានប្រគល់ការទុកចិត្តចំពោះទ្រង់
ហើយខ្ញុំបានវិលត្រឡប់ទៅរកទ្រង់
ហើយដោយសារទ្រង់ ខ្ញុំបានតតាំង
(ប្រឆាំងនឹងសត្រូវ)។
ខ្ញុំសូមជ្រកកោននឹងភាពខ្លាំងពូកែរបស់ទ្រង់
កុំឲ្យទ្រង់ធ្វើឲ្យខ្ញុំរង្វេង។
គ្មានព្រះជាម្ចាស់ណាដែលត្រូវគោរពសក្ការៈពិតប្រាកដ
ក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលរស់រានជានិច្ច
ដែលមិនស្លាប់ ហើយជិន
និងមនុស្សលោកគឺត្រូវស្លាប់។¹

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ،
وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا.

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
សូមទ្រង់បញ្ជៀសខ្ញុំពីចំណេះដឹងដែលគ្មានប្រយោជន៍
ពីចិត្តដែលមិនកោតខ្លាច
ពីខ្លួនប្រាណដែលមិនចេះគ្រប់គ្រាន់

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីមៈ២៧១៧

និងពីការទូអាដែលមិនត្រូវបានឆ្លើយតបផង។

* اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ.

ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់មេត្តាឱ្យខ្ញុំជៀសឆ្ងាយផុតពីរាល់សីលធម៌
និងមារយាទ័អាក្រក់ទាំងឡាយ
និងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយដែលអាក្រក់
និងរាល់តណ្ហាដែលនាំឱ្យរង្វេង
និងរាល់ជំងឺដង្កាត់ទាំងឡាយ ទាំងជំងឺផ្លូវកាយ
និងជំងឺផ្លូវចិត្ត។²¹

* اللَّهُمَّ الْهَمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي.

ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់មេត្តាបំផុសនូវមាតិកាដ៏ត្រឹមត្រូវដល់ខ្ញុំ
ហើយសូមការពារខ្ញុំឱ្យរួចផុតពីភាពអាក្រក់នៃខ្លួនខ្ញុំ
ផង។³

* اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنِ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ.

ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់មេត្តាប្រទានភាពគ្រប់គ្រាន់ដល់ខ្ញុំបាន
នូវអ្វីដែលជាការអនុញ្ញាត(ហឡាល)របស់ទ្រង់

1 នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃហានិស្តរបស់ ហ្សេត កូន អើរកម
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះគាត់)
ដែលបានបញ្ជាក់ប្រកពររួចហើយ២៧២២។

2 រាយការណ៍ដោយ អាត់តៀរមីហ្សឺរ៖៣៥៩១

3 រាយការណ៍ដោយ អាត់តៀរមីហ្សឺរ ពីលោក អ៊ុមរ៉ន កូន ហ្វិសេន
សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់ ៣៤៨៣

ជំនួសឱ្យអ្វីដែលជាការហាមឃាត់(ហារវិម)របស់ទ្រង់។
ហើយសូមទ្រង់មេត្តាធ្វើឱ្យខ្ញុំបានមានបាន
តាមរយៈការប្រោសប្រទានរបស់ទ្រង់
ដោយមិនពឹងពាក់ទៅលើអ្នកណាម្នាក់ក្រៅពីទ្រង់ឡើ
យ1។

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ.

ឱអល់ឡោះ!
ខ្ញុំសូមពិទ្រង់នូវការចង្អុលបង្ហាញ ភាពកោតខ្លាច
ភាពស្អាតស្អំ និងភាពមានបាន2។

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالسَّدَادَ.

ឱអល់ឡោះ
ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំបានសូមពិទ្រង់នូវការចង្អុលបង្ហាញ
និងភាពត្រឹមត្រូវ3។

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَادَ مِنْهُ عَبْدُكَ
وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ
لِي خَيْرًا.

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់ត្រាមីហ្សិះ៣៥៦៣

2 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីមៈ២៧២១

3 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្លីមៈ២៧២៥

(ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ពិតប្រាកដណាស់
 ខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវរាល់ប្រការល្អទាំងអស់ ទាំងបច្ចុប្បន្ន
 ទាំងអនាគត ទាំងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង
 ទាំងអ្វីដែលខ្ញុំមិនដឹង
 ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់បញ្ចៀសនូវរាល់ប្រការអាក្រក់ទាំងអស់
 ទាំងបច្ចុប្បន្ន ទាំងអនាគត ទាំងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង
 ទាំងអ្វីដែលខ្ញុំមិនដឹង។
 ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវប្រការល្អដូចអ្វីដែលខ្ញុំបម្រើរបស់
 ទ្រង់ និងណាពីរបស់ទ្រង់ មូហាំម៉ាត់ ៖ បានសុំពិទ្រង់
 ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់បញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់ដូចអ្វីដែល
 ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ និងណាពីរបស់ទ្រង់ មូហាំម៉ាត់ ៖
 បានសុំការបញ្ចៀសអំពីវា។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
 ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំសុំពិទ្រង់នូវឋានសួគ៌
 និងអ្វីដែលនាំឱ្យខ្ញុំខិតជិតវា ទាំងពាក្យសម្តី និងទង្វើ
 ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់បញ្ចៀសពីឋាននរក
 និងអ្វីដែលនាំឱ្យខ្ញុំខិតជិតវា ទាំងពាក្យសម្តី
 និងទង្វើ។ ហើយខ្ញុំសុំពិទ្រង់
 សូមទ្រង់មេត្តាធ្វើឱ្យរាល់ការកំណត់ទាំងឡាយដែលទ្រង់
 បានកំណត់សម្រាប់ខ្ញុំនោះ គឺជាប្រការល្អផង)។¹

* لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَالْحَمْدُ، مُجِيبٌ وَيُؤْتِي بِيَدِهِ الْخَيْرَ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូម៉ាដះ:៣៨៤៦

គ្មានព្រះជាម្ចាស់ណាផ្សេងក្រៅពីអល់ឡោះឡើយ
 ទ្រង់តែមួយអង្គគត់ គ្មានដៃគូសម្រាប់ទ្រង់ឡើយ។
 ទ្រង់ជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់
 ហើយរាល់ការសរសើរគឺសម្រាប់ទ្រង់។ ទ្រង់ប្រទានជីវិត
 និងដកយកជីវិត នៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់គឺរាល់អំពើល្អ
 ហើយទ្រង់មានអានុភាពលើអ្វីៗទាំងអស់។
 អល់ឡោះមហាស្អាតស្អំ
 ហើយរាល់ការសរសើរគឺសម្រាប់អល់ឡោះ
 ហើយគ្មានព្រះជាម្ចាស់ណាផ្សេងក្រៅពីអល់ឡោះឡើយ
 ហើយអល់ឡោះមហាធំធេង។ ហើយគ្មានអំណាច
 និងកម្លាំងអ្វីឡើយ
 លើកលែងតែដោយមានការអនុញ្ញាតពីអល់ឡោះ
 ដែលទ្រង់មហាខ្ពង់ខ្ពស់ មហាអស្ចារ្យ។¹

* اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ
 إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
 وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់!
 សូមទ្រង់សឡាវ៉ាត(លើកសរសើរ)ទៅចំពោះមូហាំម៉ាត់
 និងក្រុមគ្រួសារមូហាំម៉ាត់
 ដូចដែលទ្រង់បានសឡាវ៉ាតទៅចំពោះអ៊ីប្រាហ៊ីម
 និងក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ីប្រាហ៊ីមផង។ ពិតណាស់
 ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលត្រូវគេកោតសរសើរ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី១១៥៤

និងលើកតម្កើង។
 ហើយសូមទ្រង់ប្រទានពរជ័យដល់ម្ចាស់ម៉ាត់
 និងក្រុមគ្រួសាររបស់ម្ចាស់ម៉ាត់
 ដូចដែលទ្រង់បានប្រទានពរជ័យដល់អ៊ីប្រហឹម
 និងក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ីប្រហឹមផង។ ពិតណាស់
 ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលត្រូវគេកោតសរសើរ
 និងលើកតម្កើង។

* ﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

ឱព្រះជាម្ចាស់របស់យើងខ្ញុំ!

សូមទ្រង់មេត្តាប្រទានដល់យើងខ្ញុំនូវប្រការល្អក្នុងលោកិយ
 និងប្រការល្អនៅថ្ងៃបរលោក
 ព្រមទាំងការពារយើងខ្ញុំពីទណ្ឌកម្មនៃភ្លើងនរកផង។

[គម្ពីរគួរអាន ២:២០១]

ហើយស្និទ្ធជាមួយនឹងកន្លែងដ៏មហិមានេះ

ឲ្យគេធ្វើឡើងវិញនូវការហ្សឺកៀរ
 និងការទូអាដែលបានរៀបរាប់រួចមកហើយ
 ព្រមទាំងអ្វីដែលមានអត្ថន័យស្រដៀងគ្នា
 ដូចជាការហ្សឺកៀរ ការសុំទូអា
 និងការសឡាវ៉ាតទៅលើព្យាការី ។

ហើយគេត្រូវសុំទូអាប្រកបដោយការទទួចអង្វរករ
 ហើយសុំពីអល់ឡោះជាម្ចាស់របស់គេនូវភាពល្អប្រសើរ
 ទាំងក្នុងលោកិយនិងបរលោក។ ហើយព្យាការី ។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរិ:៣៣៧០

នៅពេលដែលលោកសុំទូអា
 គឺលោកតែងតែធ្វើទូអានោះឡើងវិញបីដង។ ដូច្នោះ
 គេគប្បីធ្វើគ្រាប់តាមលោក ៖ ក្នុងរឿងនេះ។
 នៅក្នុងស្ថានការណ៍នេះ ជនម្នីមត្រូវបន្ទាបខ្លួន
 ចុះចាញ់ និងទន់ជ្រាយនៅចំពោះម្ចាស់របស់គេ
 ដោយសង្ឃឹមនូវក្តីមេត្តាករុណា
 និងការអភ័យទោសរបស់ទ្រង់
 ហើយនិងភ័យខ្លាចនូវទណ្ឌកម្ម
 និងការខឹងក្រោធរបស់ទ្រង់។
 គេត្រូវត្រួតពិនិត្យខ្លួនឯង
 ហើយត្រូវកែប្រែខ្លួនដោយស្មោះត្រង់ជាថ្មី។
 ព្រោះថានេះគឺជាថ្ងៃដ៏មហិមា
 និងជាការប្រមូលផ្តុំដ៏ធំមួយ ដែលនៅក្នុងថ្ងៃនោះ
 អល់ឡោះទ្រង់ប្រទានដោយសប្បុរសចំពោះខ្ញុំបម្រើទាំង
 ឡាយរបស់ទ្រង់
 ហើយទ្រង់មានមោទនភាពចំពោះពួកគេនៅចំពោះ
 មុខម៉ាឡាអ៊ីកាត់របស់ទ្រង់
 ព្រមទាំងរំដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីភ្លើងនរកយ៉ាងច្រើន
 ទៀតផង។
 ហើយគេមិនដែលឃើញស្នែកននៅថ្ងៃណាមួយដែលវា
 នៅក្នុងសភាពបរាជ័យ ក្នុងតាច
 និងទាបថោកបំផុត ជាងថ្ងៃអារ៉ាហ្វ្រែយឡើយ
 លើកលែងតែអ្វីដែលគេបានឃើញវានៅថ្ងៃបាក់ខើរ។
 នោះគឺដោយសារតែវាបានឃើញនូវភាពសប្បុរសរបស់
 អល់ឡោះចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់

និងការធ្វើល្អរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកគេ
ហើយនិងការរំដោះឱ្យរួចផុតពីភ្លើងនរក
និងការអភ័យទោសដ៏ច្រើនលើសលប់របស់ទ្រង់។

ហើយនៅក្នុង ហាទីស្ត សហេស **مسلم**، អំពី អាអ៊ីស្តៈ
رضي الله عنها، ពិតណាស់ ព្យាការី **ﷺ**
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدُونُو
نُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟»¹

“គ្មានថ្ងៃណាមួយដែលអល់ឡោះទ្រង់រំដោះទោសករ
(មនុស្ស) ឱ្យរួចផុតពីភ្លើងនរក
ច្រើនជាងថ្ងៃអារ៉ាប់៖នោះឡើយ
ហើយពិតប្រាកដណាស់
ទ្រង់នឹងស្ថិតនៅកៀកដោយកិត្តិយសរបស់ទ្រង់
បន្ទាប់មកទ្រង់មានមោទនភាពចំពោះពួកគេ
(អ្នកសាងបុណ្យ) នៅចំពោះមុខពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់
រួចទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា៖ "តើពួកទាំងនេះ
(អ្នកសាងបុណ្យ) ចង់បានអ្វី
(ទើបពួកគេមកប្រមូលផ្តុំគ្នាយ៉ាងដូច្នោះ)?"¹⁴

ហេតុនេះ
សមគួរហើយសម្រាប់បណ្តាអ្នកមុស្លីមក្នុងការបង្ហាញ
នូវទង្វើល្អរបស់ខ្លួនទៅកាន់អល់ឡោះ
ហើយធ្វើឱ្យសត្រូវរបស់ពួកគេគឺស្តែកនទទួលនូវភាព

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមុស្លីម៖១៣៤៨

អាម៉ាស់ និងកើតទុក្ខ តាមរយៈការរំលឹកដល់អល់ឡោះ
និងការបួងសួងឲ្យបានច្រើន
ព្រមទាំងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការសារភាពកំហុស
និងការសុំអភ័យទោសពីគ្រប់បាបកម្ម
និងកំហុសឆ្គងទាំងអស់។

ហើយបណ្តាហាដ្ឋី(អ្នកធ្វើហាដ្ឋី)នៅតែបន្តស្ថិតនៅក្នុង
ទីតាំងនេះ

ដោយរវល់ជាមួយនឹងការរំលឹកដល់អល់ឡោះ
ការបួងសួង និងការបន្ទាបខ្លួនអង្វរករ
រហូតដល់ពេលថ្ងៃលិច។

នៅពេលដែលថ្ងៃបានលិចហើយ
ពួកគេត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់មូហ្សដាលីហ្វ្រះដោយភាព
ស្ងប់ស្ងាត់និងថ្លៃថ្នូរ

ព្រមទាំងបន្តិសំឡេងគាល់ពីយំឲ្យបានច្រើន
ហើយត្រូវពន្លឿនដំណើរនៅកន្លែងដែលធំទូលាយ
ដើម្បីអនុវត្តតាមទង្វើរបស់ព្យាការី ❸៤

ហើយវាមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចាកចេញមុនពេល
ថ្ងៃលិចឡើយ ពីព្រោះព្យាការី ❸៥
បានឈររហូតទាល់តែព្រះអាទិត្យបានលិច
ហើយគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«خُذُوا عَنِّي مَنَابِكُمْ».

“ចូរអ្នករាល់គ្នា យកគំរូ ពីខ្ញុំ” នូវរាល់វិន័យ
និងកិច្ចការសាងបុណ្យ (ហាដ្ឋី និងអ៊ុរវ៉ោះ)

របស់អ្នករាល់គ្នា”។¹

ហើយនៅពេលទៅដល់មុហ្សទើលីហ្វ្វៈ
គេត្រូវសឡាតម៉ាហ្គ្រិបបីវីក្លាត និងអ៊ីស្តាពីរវីក្លាត
ដោយផ្តួសឡាត(ជម័ក់) ជាមួយនឹងអារហ្សានមួយ
និងអ៊ីកម៉ាត់ពីរដង ភ្លាមៗនៅពេលទៅដល់ទីនោះ
ដើម្បីអនុវត្តតាមព្យាករិម្មហាំម៉ាត់ ៖
ទោះបីជាគេទៅដល់មុហ្សទើលីហ្វ្វៈនៅក្នុងម៉ោងសឡា
តម៉ាហ្គ្រិប

ឬក្រោយពេលចូលម៉ោងសឡាតអ៊ីសាក់ដោយ។
រីឯទង្វើរបស់មនុស្សទូទៅមួយចំនួនដែលបានរើស
គ្រាប់ក្រួសសម្រាប់គប់គោលតាំងពីពេលទៅដល់មុហ្ស
ទើលីហ្វ្វៈមុនពេលធ្វើសឡាត
និងការជឿរបស់ពួកគេជាច្រើនថាទង្វើបែបនេះគឺជា
កិច្ចការដែលត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់សាសនា
គឺវាជាការខុសឆ្គងមួយដែលគ្មានមូលដ្ឋានគ្រឹះឡើយ។
ដ្បិតព្យាករិ ៖

មិនបានបញ្ជាឱ្យរើសគ្រាប់ក្រួសឱ្យលោកឡើយ
លុះត្រាតែលោកបានចាកចេញពីអាល់មិស្តើរ(នៅមុ
ហ្សទើលីហ្វ្វៈ)ទៅកាន់មិណសិន។
ហើយការរើសគ្រាប់ក្រួសពិទីកន្លែងណាក៏ដោយគឺវាគ្រ
ប់គ្រាន់ហើយ
ដោយមិនបានតម្រូវជាដាច់ខាតឱ្យរើសចេញពីមុហ្ស
ទើលីហ្វ្វៈនោះទេ

1 បានបញ្ជាក់ប្រកព្ធចូចហើយ។

ផ្ទុយទៅវិញគេអាចរើសពីមីណបានដែរ។
 ហើយតាមស៊ីណុ: គឺត្រូវរើសប្រាំពីរគ្រាប់នាថ្ងៃនេះ
 ដើម្បីយកទៅគប់គោលអាក់ហ្គុ:
 តាមការអនុវត្តរបស់ព្យាការី ្ម្ម៤
 រីឯនៅថ្ងៃទាំងបីបន្ទាប់
 គឺត្រូវរើសពីមីណានូវគ្រាប់ក្រួសចំនួនម្ភៃមួយគ្រាប់ជា
 រៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីយកទៅគប់គោលទាំងបី។
 មិនគប្បីលាងគ្រាប់ក្រួសឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ
 គេត្រូវយកវាទៅគប់ដោយមិនបាច់លាងសម្អាតវាឡើ
 យ។ ពីព្រោះទង្វើបែបនោះ: (ការលាងគ្រាប់ក្រួស)
 មិនមានការរៀបរាប់តៗគ្នាពីលោកព្យាការី ្ម្ម៥
 និងបណ្តាសហហ្គាត់របស់លោកឡើយ។
 ហើយក៏មិនត្រូវយកគ្រាប់ក្រួសណាដែលគេធ្លាប់យក
 ទៅគប់រួចហើយ
 (គ្រាប់ក្រួសចាស់ដែលរើសចេញពីកន្លែងគប់)
 យកមកគប់ម្តងទៀតដែរ។
 ហើយអ្នកធ្វើហាដ្ឋិត្រូវស្នាក់នៅ (សម្រាក)
 ក្នុងយប់នោះ: (យប់ថ្ងៃទី ១០ ហ្សូលហិជ្ជៈ)
 នៅតំបន់មុហ្សទើលីហ្វៈ។
 ប៉ុន្តែវាត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកដែលទន់ខ្សោយ
 ដូចជាស្ត្រី ក្មេងៗ
 និងអ្នកដែលមានសភាពស្រដៀងគ្នា
 ក្នុងការចាកចេញឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់មីណា
 នៅចុងបញ្ចប់នៃយប់នោះ:
 (ក្រោយពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រី)។

ចំណែកឯបណ្តាអ្នកធ្វើហានិភ័យទៀត
 គឺតម្រូវឱ្យពួកគេស្នាក់នៅទីនោះរហូតទាល់តែបានប្រ
 តិបត្តិសង្ហាតហ្វាដើរ។ បន្ទាប់មក
 ត្រូវឈរនៅត្រង់ម៉ាស្តអាវិលហារឹម
 ដោយតម្រង់ទៅកាន់គិបឡាត់
 ហើយត្រូវធ្វើការហ្ស៊ីកៀវរំពូកដល់អល់ឡោះ
 តាក់ពីរចំពោះទ្រង់ និងសុំទូអាឱ្យបានច្រើន
 រហូតដល់ពេលព្រឹកព្រាងច្បាស់។ យោងតាមហាទីស្ត
 របស់អ្នកស្រី អែអ៊ីស្សៈ និងអ្នកស្រី អ៊ុម្មុំ សាឡាមៈ
 និងអ្នកផ្សេងទៀតក្រៅពីពួកគាត់។
 ហើយស្និទ្ធស្នាលឱ្យលើកដៃទាំងសងខាងនៅទីនេះ
 (មុហ្សូទើលីហ្វ្វៈ) ក្នុងកំឡុងពេលបួងសួង។
 ហើយមិនថាពួកគេឈប់សម្រាកនៅត្រង់កន្លែងណា
 នៃតំបន់មុហ្សូទើលីហ្វ្វៈនោះទេ
 ក៏វាត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ (គ្រប់គ្រាន់)
 សម្រាប់ពួកគេដែរ។ ហើយវាមិនមែនជាកាតព្វកិច្ច
 (វ៉ាជីប) លើពួកគេក្នុងការទៅឱ្យកៀកនឹងភ្នំ
 "អាល់ម៉ាស្តាល់ ហារ៉ា" ឬឡើងលើភ្នំនោះឡើយ។
 យោងតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការី ៖

«وَقَفْتُ هَاهُنَا - يَعْني عَلَى الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ - وَرَمَعْتُ كُلَّهَا مَوْقِفًا».

«ខ្ញុំបានឈរ (បួងសួង) នៅត្រង់ទីនេះ គឺនៅលើភ្នំ
 អាល់ម៉ាស្តាល់ ហារ៉ា" ក្នុងតំបន់មុហ្សូទើលីហ្វ្វៈ
 ប៉ុន្តែតំបន់ "ជាំអ៊ី"
 (ឈ្មោះម្យ៉ាងទៀតរបស់មុហ្សូទើលីហ្វ្វៈ) ទាំងមូល

គឺជាកន្លែងសម្រាប់ឈរ (ស្នាក់នៅ) ដូចគ្នា។»¹
រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីម
នៅក្នុងសៀវភៅសហសរបស់គាត់, ហើយ ជាអ៊ី គឺជា
មូហ្សូទើលីហ្វ្រះ។

ដូច្នេះ នៅពេលដែលមេឃចាប់ផ្តើមភ្លៀង
(ជិតព្រះអាទិត្យរះ)

ពួកគេត្រូវចាកចេញឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់មីណា
មុនពេលព្រះអាទិត្យរះ។

ហើយពួកគេត្រូវបង្កើនការសូត្រ "តាល់ប៊ីយ៉ៈ"
ក្នុងកំឡុងពេលធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ។
ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើដំណើរទៅដល់វាល
"មូហាស់សៀវ" ស៊ីណាត់ ឱ្យបង្កើនល្បឿននៃការដើរ
(ឬបើកបរ) បន្តិច។

ដូច្នេះ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើហាជ្វី
ទៅដល់តំបន់មីណា ពួកគេត្រូវបញ្ឈប់ការសូត្រ
"តាល់ប៊ីយ៉ៈ" នៅត្រង់កន្លែងគប់គោល អាក់ហ្គុះ
បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវគប់វាភ្លាមៗនៅពេលទៅដល់
នូវគ្រាប់គ្រួសចំនួន ៧ គ្រាប់
ដោយគប់ម្តងមួយគ្រាប់ៗជាបន្តបន្ទាប់គ្នា។
គេត្រូវលើកដៃឡើងនៅពេលគប់គ្រាប់គ្រួសនីមួយៗ
ហើយសូត្រពាក្យ "អល់ឡោះហ្វីអ៊ីកពើរ"។ ហើយស៊ីណាត់
ឱ្យគេគប់វាពីផ្នែកកណ្តាលនៃជ្រលងភ្នំ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាមូស្តីម ពីហាទីស្តរបស់លោក ជារៀវ
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់) លេខ ១២១៨

ដោយទុកឱ្យកាក់ពៈស្ថិតនៅខាងឆ្វេងដៃ
 និងតំបន់មីណាស្ថិតនៅខាងស្តាំដៃរបស់គេ។
 នេះគឺជាការអនុវត្តតាមទង្វើរបស់លោកព្យាការី ៖
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេគប់វាពីទិសដៅផ្សេងៗទៀត
 ក៏វាត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវដែរ
 ឱ្យតែគ្រាប់គ្រួសនោះធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអាង (រង្វង់)
 សម្រាប់គប់។
 ហើយវាមិនមែនជាលក្ខខណ្ឌដែលគ្រាប់គ្រួសត្រូវតែស្ថិត
 នៅក្នុងអាងនោះរហូតឡើយ
 អ្វីដែលជាលក្ខខណ្ឌសំខាន់
 គឺឱ្យតែវាបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអាងនោះ
 (ទោះវាខ្ចាតចេញមកវិញក៏ដោយ)។ ដូច្នោះ
 ប្រសិនបើគ្រាប់គ្រួសធ្លាក់ចូលក្នុងអាងគប់ហើយ
 បន្ទាប់មកវាខ្ចាតចេញមកក្រៅវិញ
 ក៏វាត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ (គ្រប់គ្រាន់)
 យោងតាមសម្តីច្បាស់លាស់របស់អ្នកប្រាជ្ញឥស្លាម។
 ហើយក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញដែលបានបញ្ជាក់ច្បាស់ពី
 ចំណុចនេះ គឺ អ៊ីម៉ា អាន់នូវ៉ាវី
 (សូមអល់ឡោះមេក្តាដល់រូបគាត់) នៅក្នុងសៀវភៅ
 "សារីស អាល់-មូហាស់ហ្ស៊ីប"។
 ហើយទំហំនៃគ្រាប់គ្រួសសម្រាប់គប់នោះ
 គឺត្រូវមានទំហំប៉ុនគ្រាប់ដិតដង្កូតូចៗ
 ពោលគឺវាធំជាងគ្រាប់សណ្តែកបាយបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។
 បន្ទាប់មក ក្រោយពីការគប់ដុំគោលហើយ
 គឺត្រូវសម្លេងសត្វជំនួនរបស់គេ។

ហើយស្និទ្ធជាមួយគ្នាទៅលើពេលវេលាដែលគេសម្លេងវាថា:

"بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَكَ" (ក្នុងនាមអស់ឡោះ: ហើយអស់ឡោះ:មហាជំរេង

ឱអស់ឡោះ:ជាម្ចាស់! សត្វជំនួននេះគឺមកពីទ្រង់

ហើយគឺសម្រាប់ទ្រង់)

ហើយគេត្រូវដាក់វាឱ្យបែរមុខទៅកាន់ទិសគិបឡាត់។

ហើយស្និទ្ធជាមួយគ្នា

គឺត្រូវសម្លេងសត្វអូដ្ឋក្នុងសភាពដែលវាល្បដោយចង

ជើងខាងឆ្វេងរបស់វា ហើយសម្លេងសត្វគោ

និងសត្វពពែដោយឱ្យវាដេកផ្អៀងទៅខាងឆ្វេង។

ហើយប្រសិនបើគេសម្លេងដោយមិនបែរមុខទៅកាន់ទិ

សគិបឡាត់ គឺគេបានបោះបង់ចោលនូវស៊ីណូ:

ក៏ប៉ុន្តែការសម្លេងរបស់គេនោះគឺអាចយកជាការបាន

ពីព្រោះថា

ការដាក់សត្វឱ្យបែរមុខទៅកាន់ទិសគិបឡាត់នៅពេ

លសម្លេង: គឺជាស្និទ្ធជាមួយគ្នា

ហើយមិនមែនជារ៉ាជិប(កាតព្វកិច្ច)នោះឡើយ។

ហើយស្និទ្ធជាមួយគ្នាទៅលើពេលវេលាដែលគេសម្លេងវាថា:

ខ្លះ: ជួនជាអំណោយខ្លះ: និងបរិច្ចាគខ្លះ:

ដូចដែលទ្រង់(អស់ឡោះ)បានមានបន្ទូលថា:

﴿...فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَاسِ الْفَقِيرَ﴾

ដូច្នោះ:

ចូរពួកអ្នកបរិភោគអំពីវា(សត្វដែលបានសំឡេង)ទាំង

នេះ: ហើយចូរបរិច្ចាគទៅដល់អ្នកដែលក្រលំបាក។

[គម្ពីរគួរអាន ២២:២៨],
ហើយពេលវេលានៃការសំឡេងគឺបន្តរហូតដល់ថ្ងៃលិច
នៃថ្ងៃទីបីនៃថ្ងៃកាស្ត្រិក
យោងតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវជាងគេរបស់អ្នកប្រា
ជួតស្នាម។ ដូចនេះរយៈពេលនៃការសំឡេងគឺថ្ងៃណោះ
និងបីថ្ងៃបន្ទាប់ពីនោះ។

បន្ទាប់ពីបានសំឡេងសត្វដំនូនរួច គេត្រូវការ
ឬកាត់សក់របស់គេ ដោយការកោរគឺប្រសើរជាង
ពីព្រោះព្យាការី

លោកបានប្តូរស្នាមសុំការប្រោសប្រណី
និងការអភ័យទោសឱ្យអ្នកដែលកោរសក់
(ចំនួនបីដង) និងអ្នកដែលកាត់សក់តែមួយដង។
ហើយការកាត់សក់ត្រឹមតែមួយផ្នែកនៃក្បាលគឺមិនគ្រ
ប់គ្រាន់ឡើយ
តែត្រូវតែកាត់ឱ្យសព្វពេញក្បាលដូចទៅនឹងការកោរ
ដែរ។ ចំណែកឯស្ត្រីវិញ
គឺត្រូវកាត់ចុងសក់ពីគ្រប់ផ្នែករបស់នាងប្រវែងមួយ
ថ្នាំដៃ ឬតិចជាងនេះ។

បន្ទាប់ពីគប់គោលអាក់ហ្គុះ
និងកោរឬកាត់សក់រួច
រាល់បម្រាមទាំងអស់នៅក្នុងការរៀបរម
ត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើងវិញសម្រាប់គេ
លើកលែងតែស្ត្រី។
ហើយការតាហាល់លុលនេះត្រូវបានគេហៅថាៈ
តាហាល់លុលលើកទីមួយ។ ហើយជាស៊ីណ្តូសម្រាប់គេ

បន្ទាប់ពីការតាហាល់លុលនេះ គឺត្រូវលាបទឹកអប់
និងធ្វើដំណើរទៅកាន់ម៉ាក្កុះ ដើម្បីតវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាហ្វោះ
យោងតាមហាទីស្តរបស់លោកស្រី អាអ៊ីស្សៈ
ដែលបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«كُنْتُ أَطَيْبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِاحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرَمَ، وَحِلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ
بِالْبَيْتِ».

«ខ្ញុំធ្លាប់បានលាបទឹកអប់ឱ្យអ្នកនាំសាររបស់អល់
ឡោះ ៖ សម្រាប់អៀហរ័មរបស់លោក
មុនពេលដែលលោកគ្រងអៀហរ័ម,
និងសម្រាប់ការបញ្ចប់អៀហរ័មរបស់លោក
មុនពេលដែលលោកធ្វើតវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាហ្វោះនៅកាក់ហ្គុះ)
»¹ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា ពូខរី និងមូស្លីម។

តវ៉ាហ្វូនេះត្រូវបានគេហៅថា៖ តវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាហ្វោះ និង
តវ៉ាហ្វូហ្ស៊ីយ៉ាវ៉ាះ
ហើយវាគឺជាសសរស្តម្ភ(គ្រឹះ)មួយនៃហាជ្លី
ដែលហាជ្លីមិនត្រឹមត្រូវទេបើគ្មានវា
ហើយវាគឺជាអ្វីដែលត្រូវបានចង់សំដៅនៅក្នុងព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ថា៖

﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿١١﴾﴾

បន្ទាប់មក
ចូរឱ្យពួកគេបំពេញនូវកិច្ចការហាជ្លីរបស់ពួកគេ(ដែល

¹ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា ពូខរី៖១៥៣៩, មូស្លីម៖១១៨៩

នៅសេលសល់)

ហើយចូរឲ្យពួកគេបំពេញនូវពាក្យសច្ចារបស់ខ្លួន
និងចូរឲ្យពួកគេតវាហូដុំវិញពែតុលឡោះ។

[គម្ពីរគួរអាន ២២:២៩]

បន្ទាប់ពីតវាហូ

និងសឡាតនៅខាងក្រោយម៉ាកូមរួចរាល់

គេត្រូវសាអ៊ីរវាងភ្នំសហ្វានិងមារវៈ

ប្រសិនបើគេធ្វើហាជ្ជីតាម៉ាត់តួក។

ការសាអ៊ីនេះគឺសម្រាប់ហាជ្ជីរបស់គេ

រីឯការសាអ៊ីដំបូងគឺសម្រាប់អ៊ីរ៉ោះរបស់គេ។

ហើយការសាអ៊ីតែមួយដងគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ

យោងតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវបំផុតរបស់បណ្តាអ្នក

ប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម ដោយផ្អែកលើហាទីស្តរបស់អាអ៊ីស្សៈ

رضي الله عنها ដែលបាននិយាយថា៖

«ពួកយើងបានចេញដំណើរជាមួយរ៉ស្មីលុលឡោះ: ﴿﴾»

រួចមកនាងក៏បានរៀបរាប់ហាទីស្តនោះ

ហើយនៅក្នុងនោះ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيَهْلُ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ نُمْ لَا يَجِلُّ حَتَّىٰ يَجِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا»

«ហើយអ្នកណាដែលនាំសត្វជំនួនមកជាមួយ

(តាំងពីក្រៅតំបន់ហារ៉ា

នោះចូរឱ្យគេបន្តិសំឡេងធ្វើហាជ្ជី

រួមជាមួយអ៊ីរ៉ោះតែម្តង (ហៅថា ហាជ្ជីបែបគីរីន

បន្ទាប់មក គេមិនត្រូវដោះអៀហរម (តាហាលុល)

ឡើយ រហូតទាល់តែគេបានបញ្ចប់កិច្ចការទាំងពីរ

(ហាជ្ជី និងអ៊ីរ៉ោះ) ជាមួយគ្នា (នៅថ្ងៃវិយ៉ា)»
រហូតដល់សម្តីរបស់អ្នកស្រី

«فَطَافَ الَّذِينَ أَهَلُوا بِالْعُمْرَةِ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ حَلُّوا ثُمَّ طَافُوا طَوَافًا
آخَرَ بَعْدَ أَنْ رَجَعُوا مِنْ مَنَى لِحَجَّتِهِمْ».

«ហើយបណ្តាអ្នកដែលបានធ្វើអ៊ីរ៉ោះ
ក៏បានតវ៉ាហ្វូជុវិញកាក់ហ្កុះ និងបានសាអ៊ីរ៉ាងភ្នំសហ្វា
និងភ្នំម៉ារ៉ោះ រួចពួកគេបានតាហាល់លុល។ បន្ទាប់មក
ពួកគេបានធ្វើតវ៉ាហ្វូមួយលើកផ្សេងទៀត
ក្រោយពីពួកគេបានត្រឡប់ពីមីណាវិញ
សម្រាប់ហាជ្ជីរបស់ពួកគេ»¹ រាយការណ៍ដោយ
អ៊ីម៉ាតូនី និងមូស្តីម។

ហើយចំពោះសម្តីរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈដែលសំដៅ
លើអ្នកដែលបាននិយតធ្វើអ៊ីរ៉ោះ ដែលថា៖ បន្ទាប់មក
ពួកគេបានដើរតវ៉ាហ្វូមួយផ្សេងទៀត (តវ៉ាហ្វូទីពីរ)
បន្ទាប់ពីពួកគេបានត្រឡប់មកពីតំបន់មីណាវិញ
សម្រាប់កិច្ចការហាជ្ជីរបស់ពួកគេ។

អត្ថន័យដែលអ្នកស្រីចង់សំដៅនោះគឺ៖
ការដើររវាងភ្នំសហ្វា ទៅភ្នំម៉ារ៉ោះ
នេះបើផ្អែកតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវបំផុតក្នុងការ
បកស្រាយហាទីស្តនេះ ចំពោះមតិដែលលើកឡើងថា៖
អ្នកស្រីចង់សំដៅលើ "តវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាហ្គោះ" នោះ គឺ
មិនត្រឹមត្រូវឡើយ។ ពីព្រោះតវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាហ្គោះ

¹ រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូនី ១៥៥៦, មូស្តីម៖១២១១

គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ(រ៉ូកុន) សម្រាប់អ្នកធ្វើហាជ្វីគ្រប់រូប
(ទាំងហាជ្វីគីរន មូហ្សរិដ និងតាម៉ាត់តូក)
ហើយពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែបានអនុវត្តវារូចរាល់ហើ
យ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នកស្រិចង់សំដៅពិតប្រាកដនោះគឺ៖
អ្វីដែលជាលក្ខណៈពិសេសសម្រាប់តែអ្នកធ្វើហាជ្វី

"មុតៈម៉ាត់ទី" ប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺ
ការងើរសារីរាងភ្នំសហ្វា និងម៉ារ៉េ ជាលើកទីពីរ
បន្ទាប់ពីត្រឡប់មកពីមីណារិញ
ដើម្បីបង្កប់កិច្ចការហដ្ឋរបស់គេឱ្យពេញលេញ។
ហើយចំណុចនេះគឺច្បាស់លាស់ណាស់
(អាល់ហាំទូលីលឡោះ)

ហើយវាក៏ជាទស្សនៈរបស់អ្នកប្រាជ្ញភាគច្រើនផងដែរ
។

ហើយអ្វីដែលបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃរឿងនេះផង
ដែរ

គឺការរាយការណ៍របស់អ៊ីម៉ាអាល់ខតូរីនៅក្នុងសៀវភៅ
សហើសរបស់លោក

ជាការរាយការណ៍ដែលលោកបានបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹម
ត្រូវរបស់វាដោយមិនភ្ជាប់ខ្សែសង្វាក់អ្នករាយការណ៍
អំពី អ៊ីតនូអាប្យាស رضي الله عنهما ថា
នៅពេលដែលគេបានសួរគាត់អំពី មុតៈអៈនៃហាជ្វី
គាត់ក៏បាននិយាយថា៖ ក្រុមមូហាជីរិន ក្រុមអាន់ស័រ
និងភរិយាទាំងឡាយរបស់ណាពី

បានបន្តិសម្តែង(នៀត)ចូលអៀបរមនៅក្នុងអំឡុង
ពេលនៃហាជ្វីវ៉ាហ្គាក(ហាជ្វីចុងក្រោយ) ហើយពួកយើង

(អ្នកស្រីអែអ៊ីស្សៈ និងអ្នកដទៃ)

ក៏បាននៀតអៀហរមែដៃ

លុះដល់ពេលពួកយើងបានមកដល់ទីក្រុងម៉ាក្កុះ

លោកសាស្ត្រាចារ្យអល់ឡោះ ៖ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

"ចូរពួកអ្នកប្តូរការនៀតហាជ្ជិរបស់ពួកអ្នក

ឱ្យទៅជាអ៊ីរ៉េវិញចុះ

លើកលែងតែអ្នកណាដែលបានបំពាក់សញ្ញាលើសត្វព

លិកម្ម (នាំសត្វមកជាមួយ) ប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់មក

ពួកយើងក៏បានដើរតវ៉ាហ្វុជុំវិញកាក៏ព៖

និងដើរសាអ៊ីរ៉េវិញ រវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ាររ៉េ៖

(រួចក៏ដោះអៀហរមែ)

ហើយពួកយើងក៏បានរួមរស់ជាមួយភរិយា

និងបានស្លៀកពាក់សម្លៀកបំពាក់ធម្មតាវិញ

ហើយព្យាការី ៖ បានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

"អ្នកណាដែលបាននាំសត្វជំនួនមកជាមួយ

គេមិនត្រូវដោះអៀហរមែឡើយ

រហូតទាល់តែសត្វជំនួននោះទៅដល់កន្លែងសម្លាប់រប

ស់វា (នៅថ្ងៃរ៉យ៉ា) បន្ទាប់មក នៅល្ងាចនៃថ្ងៃតារីយ៉៖

(ថ្ងៃទី ៨ ហ្សូលហិដ្ឋៈ) ព្យាការី ៖

បានបញ្ជាឱ្យពួកយើងនៀតអៀហរមែសម្រាប់ធ្វើហាជ្ជិ

ម្តងទៀត

ហើយនៅពេលដែលពួកយើងបានបញ្ចប់កិច្ចការហាជ្ជិ

ទាំងឡាយ (នៅមីណា និងអាវ៉ាហ្វុះ) រួចរាល់ហើយ

ពួកយើងក៏បានមកកាន់កាក៏ព៖ ដើម្បីដើរតវ៉ាហ្វុ

និងដើរសាអ៊ី រវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ាររ៉េ៖ ជាលើកទីពីរ

សម្រាប់ហាជ្ជី។¹ ចប់ខ្លឹមសារដែលចង់ដកស្រង់
ហើយវាបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីការសាអិររបស់អ្នកធ្វើ
ហាជ្ជីតាម៉ាត់ក្នុងចំនួនពីរដង
ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងបំផុត។

ចំណែកដដែលក្តីរាយការណ៍ របស់អ៊ីម៉ាម្យូស្លីមអំពី
ដើពៀរ **رضي الله عنه** “ព្យាការី ❸

និងបណ្តាសហ្គាត់របស់លោក
(ដែលមានសភាពដូចលោក)

មិនបានដើរតវ៉ាហ្វូ..និងរវាងភ្នំសហ្វូ និងម៉ាវ៉ោះ
ក្រៅតែពីការដើរតវ៉ាហ្វូ តែមួយដងគត់។²

ការដើរតវ៉ាហ្វូ លើកដំបូងរបស់ពួកគេ
ដែលរៀបរាប់ក្នុងហាទីស្តហ្គាពៀរ

គឺត្រូវបានសំដៅទៅលើបណ្តាសហ្គាត់ទាំងឡាយណា
ដែលបាននាំសត្វជំនួនមកជាមួយ។

ពីព្រោះពួកគេបានបន្តស្ថិតក្នុងសភាពអៀហរឹម
របស់ពួកគេជាមួយលោកព្យាការី ❸

រហូតទាល់តែពួកគេបានដោះអៀហរឹម (តាហាលុល)
ពីកិច្ចការហាជ្ជីនិងអ៊ីវ៉ោះជាមួយគ្នាតែម្តង (នៅរីយ៉ា)

ហើយព្យាការី ❸ បាននៀតអៀហរឹមសម្រាប់ទាំងហាជ្ជី
និងអ៊ីវ៉ោះ (បែបគីរីន)

ហើយលោកក៏បានបញ្ជាដល់អ្នកណាដែលនាំសត្វជំនួ
នមកជាមួយ ឱ្យនៀតអៀហរឹមសម្រាប់ទាំងហាជ្ជី

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាម្យូខវី:១៥៧២
2 រាយការណ៍ដោយ ម្យូស្លីម:១២១៥

និងអ៊ីរ៉េរ៉ូមគ្នាដែរ និងលោកបានបញ្ជា
 មិនឱ្យពួកគេដោះអៀហរ៉មឡើយ
 រហូតទាល់តែពួកគេបានបញ្ចប់កិច្ចការទាំងពីរ (ហាដ្លី
 និងអ៊ីរ៉េរ៉ូ) ជាមួយគ្នា។
 ហើយអ្នកដែលរួមបញ្ចូលគ្នារវាងហាដ្លី និងអ៊ីរ៉េរ៉ូ
 គ្មានកាតព្វកិច្ចលើគាត់ក្រៅពីការធ្វើសាអ៊ីតែមួយដ
 ងឡើយ
 ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងហាទីសរបស់ហ្គាពៀរដែល
 លបានរៀបរាប់ និងហាទីសត្រីមត្រូវ(សហើស)
 ដទៃទៀត។

ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកដែលធ្វើហាដ្លីអ៊ីហ្វរ៉ូទ
 ហើយបន្តស្ថិតនៅក្នុងអៀហរ៉មរបស់ខ្លួនរហូតដល់ថ្ងៃរំ
 យ៉ា គឺគេត្រូវធ្វើសាអ៊ីតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ
 ប្រសិនបើអ្នកធ្វើហាដ្លីគីរ៉ូន និងអ៊ីហ្វរ៉ូទ
 បានសាអ៊ីបន្ទាប់ពីតវ៉ាហ្វូតូទូមរួច
 នោះវាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គេ
 ដោយមិនចាំបាច់សាអ៊ីម្តងទៀតបន្ទាប់ពីតវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វ
 ហ្គោះឡើយ។

ហើយនេះគឺជាការបូកបញ្ចូលគ្នារវាងហាទីសទាំងពីរ
 របស់លោកស្រីអាអ៊ីស្តៈ និងលោកអ៊ីបនូអាហ្គាស់
 ជាមួយនឹងហាទីសរបស់លោកហ្គាពៀរដែលបានរៀបរ
 ាប់។ ដោយធ្វើបែបនេះ ភាពផ្ទុយគ្នាត្រូវបានបំបាត់
 ហើយគេអាចយកហាទីសទាំងអស់ទៅអនុវត្តបាន។

ហើយអ្វីដែលគាំទ្រដល់ការបកស្រាយរួមគ្នានេះ
 គឺថា ហាទីសរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្តៈ និងលោក អ៊ីបនូ

អាប័ហ្គាស

សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់ពួកគាត់ទាំងពីរ

គឺជាហាទីស្តសហើសទាំងពីរ

ដែលបានបញ្ជាក់អំពីការសារអុីលើកទីពីរចំពោះអ្នក

ធ្វើហាជ្ជីប្រភេទតាំម៉ាត់តួក។

រីឯអត្ថន័យច្បាស់របស់ហាទីស្ត ហ្គាពៀរ

បានបដិសេធចំពោះបញ្ហានេះ

ហើយភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់គឺត្រូវមានអាទិភាពជាង

ភស្តុតាងដែលបដិសេធនោះ

ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងវិជ្ជាគោលការណ៍គ្រឹះ

(អ៊ីសូល) និងវិជ្ជាផ្នែកហាទីស (ម៉ូស្តឡាហ៍

អាល់ហាទីស)។ ហើយអល់ឡោះ ស៊ុបហានាំហ្វិ វ៉ាតាអាឡា

ជាអ្នកប្រទានឱ្យមានភាពត្រឹមត្រូវ

ហើយគ្មានអានុភាព និងកម្លាំងអ្វីឡើយ

លើកលែងតែដោយសារទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូក

បញ្ជាក់ពីឧត្តមភាពនៃទង្វើដែលអ្នកធ្វើហាជ្ជី

អនុវត្តនៅថ្ងៃណាមួយ(ថ្ងៃរយ៉ាស់ឡោះសត្វ)។

អ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់អ្នកធ្វើហាជ្ជីគឺ

ត្រូវរៀបចំកិច្ចការទាំងបួនយ៉ាងនេះនៅថ្ងៃបុណ្យហាជ្ជី

តាមលំដាប់លំដោយដូចដែលបានរៀបរាប់៖

ដោយត្រូវចាប់ផ្តើមដំបូងគេដោយការគប់គោលអាក់

ហ្គុះ បន្ទាប់មកធ្វើតើរពាន បន្ទាប់មកកោរ

ឬកាត់សក់ រួចតវ៉ាហ្វី និងសារីបន្ទាប់ពីនោះ

សម្រាប់អ្នកធ្វើហានិភ័យតាមតំក្រក ហើយដូចគ្នានេះដែរ
សម្រាប់អ្នកធ្វើហានិភ័យអ្វីមួយទៀត និងហានិភ័យគឺរឹត
ប្រសិនបើពួកគេទាំងពីរមិនទាន់បានសាក្រែកយពី
តវ៉ាហ្វូតូម។

ប្រសិនបើគេធ្វើកិច្ចការទាំងនេះមិនតាមលំដាប់
លំដោយ នោះគឺអនុញ្ញាតសម្រាប់គេហើយ
ដោយសារតែការអនុញ្ញាតត្រូវបានបញ្ជាក់ពីព្យាករណ៍ ៖
នៅក្នុងរឿងនេះ។

ហើយក្នុងនោះរួមបញ្ចូលទាំងការធ្វើសាក្រែកការត
វ៉ាហ្វូដងដែរ
ពីព្រោះវាគឺជាកិច្ចការមួយដែលគេត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃបុណ្យ
ហានិភ័យ។ ដូចនេះ
វាស្ថិតនៅក្នុងសង្គមរបស់សហប្រជាជាតិដែលបានពោលថា៖
«នៅថ្ងៃនោះ
លោកមិនត្រូវបានគេសួរអំពីអ្វីមួយដែលត្រូវបានគេ
ធ្វើមុន ឬក្រោយ(លំដាប់របស់វា)ឡើយ
លើកលែងតែលោកបានមានប្រសាសន៍ថា...»

«أَفْعَلْ وَلَا حَرْجَ»

“ចូរអ្នកធ្វើចុះ គ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយ”,¹
ហើយដោយសារតែរឿងនោះ
គឺជាអ្វីដែលកើតមាននូវការភ្លេចភ្លាំង

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិដ៣, មូស្លីម៖១៣០៦

និងការមិនដឹង

ទើបគេតម្រូវឱ្យបញ្ចូលវាទៅក្នុងគោលការណ៍រួមនេះ
ដោយសារតែវាជាការផ្តល់ភាពងាយស្រួល
និងការសម្រួល។

មានភាពត្រឹមត្រូវពីព្យាការី ❸ ថា
លោកត្រូវបានគេសួរអំពីអ្នកដែលបានធ្វើសារអ៊ីមុន
ពេលធ្វើតវ៉ាហ្វ ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا حَرَجَ»

“គ្មានទោសកំហុសទេ”¹ រាយការណ៍ដោយ
អាពូហ្គើរូទ តាមរយៈហាទីស្តរបស់ អូសាម៖ កូន ស្តារីក
ដោយបណ្តាញរាយការណ៍ត្រឹមត្រូវ ហេតុនេះ
វាបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា

វាស្ថិតក្នុងន័យទូទៅដោយគ្មានការសង្ស័យ
ហើយអស់ឡោះជាអ្នកប្រទានភាពជោគជ័យ។

កិច្ចការដែលនាំឱ្យអ្នកធ្វើហាដ្ឋីបានបញ្ចប់តំណម
អៀហរ័មទាំងស្រុងនោះគឺមានបីយ៉ាង៖

ការគប់គោលអាក់ហ្គុះ, ការកោរសក់ឬកាត់សក់,
និងការតវ៉ាហ្វអ៊ីហ្វាហ្គោ៖

ព្រមទាំងការសារអ៊ីបន្ទាប់ពីនោះ។

នៅពេលដែលគេបានបំពេញកិច្ចការទាំងបីនេះរួច
គឺអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រូវបានហាមឃាត់លើគេដោយសា
រអៀហរ័ម គឺត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់គេវិញ រួមមាន
ការរួមមេត្រី ទឹកអប់ និងផ្សេងៗទៀត។

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើរូទ៖២០១៥

ហើយអ្នកដែលបានបំពេញត្រឹមតែពីរក្នុងចំណោម
នោះ

គឺអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រូវបានហាមឃាត់លើគេដោយសា
រអៀបរម គឺត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់គេវិញ
លើកលែងតែការរួមមេត្រីប៉ុណ្ណោះ

ហើយនេះត្រូវបានគេហៅថា ៖
ការបញ្ចប់តំណមអៀបរមដំបូង។

ហើយស្និទ្ធសម្រាប់អ្នកធ្វើហាជី
គឺត្រូវពិសាទឹកហ្សាំហ្សាំឲ្យបានឆ្អែត
និងសុំទូអាដែលមានប្រយោជន៍តាមដែលគេអាចធ្វើ
បាន ហើយ...

«مَاءٌ زَمَزَمٌ لِمَا شَرِبَ لَهُ»

“ទឹកហ្សាំហ្សាំ

គឺសម្រាប់គោលបំណងដែលគេបានផ្ទឹកវា” (៨៦)¹
ដូចដែលបានរាយការណ៍អំពីព្យាការី ❶ នៅក្នុង
សហិតមូស្លីម អំពី អាពូហ្គ្រីវ ថា ពិតណាស់ ព្យាការី ❷
លោកបានមានប្រសាសន៍ស្តីអំពីទឹកហ្សាំហ្សាំមថា៖

«إِنَّهُ طَعَامٌ طَعِمٌ»

«ពិតប្រាកដណាស់ វាជាអាហារដែលធ្វើឲ្យឆ្អែត»²
បន្ថែមដោយ អាពូហ្គ្រីវ៖

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូម៉ាដ៖ អំពី ហ្គាពៀរ កូន អាប័នុលឡោះ رضي الله عنه
៖៣០៦២

2 រាយការណ៍ដោយមូស្លីម លេខ (2473)។

និងជាការធ្វើឱ្យជាសះស្បើយពីជំងឺ។

បន្ទាប់ពីតវ៉ាហ្វូអ៊ីហ្វាខោ:

និងសាអ៊ីសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវធ្វើសាអ៊ីរួច
បណ្តាអ្នកធ្វើហាជ្ជីត្រូវត្រឡប់ទៅកាន់មីណារិញ
ហើយស្នាក់នៅទីនោះរយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់
ដោយត្រូវគប់គោលទាំងបីក្នុងថ្ងៃនីមួយៗនៃថ្ងៃទាំង
បីនោះបន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រេ

ហើយវ៉ាជិប(ចាំបាច់)ត្រូវគប់តាមលំដាប់លំដោយ។

គេត្រូវចាប់ផ្តើមនៅគោលទីមួយ
ដែលជាគោលស្ថិតនៅក្បែរម៉ាស្ថិត អាល់ខែហ្វ
ដោយគប់រាច់នួនប្រាំពីរគ្រាប់ក្រសបន្តបន្ទាប់គ្នា
និងលើកដៃរាល់ពេលគប់គ្រាប់ក្រសនីមួយៗ។

តាមស៊ុណ្ណៈ

គឺត្រូវឈានទៅមុខបន្តិចដោយទុកឱ្យគោលនោះនៅ
ខាងឆ្វេងដៃ រួចតម្រង់ទៅកាន់គិបឡាត់
លើកដៃទាំងពីរ ហើយសុំទូអា
និងទទួចអង្វរករឱ្យបានច្រើន។

បន្ទាប់មក

គេត្រូវគប់គោលទីពីរដូចគោលទីមួយដែរ។
ក្រោយមក គេគប្បីដើរទៅមុខបន្តិច

1 គឺចង់សំដៅលើ អាពុហ្វឺរូទ អាក់តយ្យាលីស៊ី
ដែលគាត់បានកត់ត្រារវានៅក្នុងហាទីស្តរឿងរ៉ាវអំពីការចូលសាសនាតស្តាមរបស់
អាពុហ្វឺរូ រួមទាំងឡោះពេញចិត្តដល់គាត់។ សូមមើល មូសណាត់ អាពុហ្វឺរូទ
អាក់តយ្យាលីស៊ី៖៤៥៩។

ដោយដាក់គោលនោះនៅខាងស្តាំដៃ
រួចគម្រង់មុខទៅកាន់គិបឡាក់
ហើយលើកដៃទាំងពីរឡើងដើម្បីសុំទូអាឱ្យបានច្រើន។
បន្ទាប់មក គេត្រូវគប់គោលទីបី

ហើយមិនត្រូវឈរនៅទីនោះឡើយ។
ហើយនៅថ្ងៃទីពីរនៃថ្ងៃតាស្រ្តិក
គេត្រូវគប់គោលបន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រៃ
ដូចដែលបានគប់នៅថ្ងៃដំបូងដែរ
ហើយគេត្រូវធ្វើនៅត្រង់គោលទីមួយនិងគោលទីពីរ
ដូចដែលបានធ្វើនៅថ្ងៃដំបូងដែរ
ដើម្បីត្រាប់តាមព្យាករណ៍។

ការគប់គោលនៅពីរថ្ងៃដំបូងនៃថ្ងៃតាស្រ្តិក
គឺជាវាជិបមួយនៃវាជិបរបស់ពិធីហាជ្ជិ
ហើយការស្នាក់នៅមីណានៅយប់ទីមួយនិងយប់ទីពីរ
ក៏ជាវាជិបដែរ លើកលែងតែចំពោះអ្នកផ្តល់ទឹក
អ្នកគង្វាល
និងអ្នកដែលមានករណីស្រដៀងនឹងពួកគេ
គឺមិនវាជិបឡើយ

បន្ទាប់ពីគប់គោលនៅថ្ងៃទាំងពីរនោះរួចហើយ
អ្នកណាដែលចង់ប្រញាប់ចាកចេញពីមីណា
គឺអាចធ្វើបាន ដោយត្រូវចាកចេញមុនពេលថ្ងៃលិច។
ចំណែកឯអ្នកដែលពន្យារពេលដោយស្នាក់នៅនាយប់
ទី១៣មួយយប់ទៀត ហើយគប់គោលនៅថ្ងៃទី១៣
នោះគឺល្អប្រសើរ និងមានផលបុណ្យមហាសាលជាង។
ដូចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានមានបន្ទូល

ថា:

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى...﴾

ហើយចូរពួកអ្នករំលឹកទៅចំពោះអល់ឡោះក្នុងបណ្តាថ្ងៃ
ដែលត្រូវបានកំណត់ ។ ដូច្នោះ
ជនណាដែលមានការប្រញាប់(ចង់ចាកចេញពីតំបន់
មីណា)ក្នុងថ្ងៃទីពីរ គឺគ្មានទោសព័រអ្វីឡើយចំពោះគេ
ហើយជនណាដែលចង់ពន្យារ(ដោយបន្តស្នាក់នៅរហូត
ដល់ថ្ងៃទីបី)

ក៏គ្មានទោសព័រអ្វីចំពោះគេដែរសម្រាប់អ្នកដែលកោត
ខ្លាច(អល់ឡោះ)... [គម្ពីរគួរអាន ២:២០៣] ព្រោះថា
ពួការីមូហាំម៉ាត់

លោកបានអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សទូទៅអាចប្រញាប់ចាក
ចេញបាន

ប៉ុន្តែលោកផ្ទាល់មិនបានប្រញាប់ចាកចេញនោះទេ
ផ្ទុយទៅវិញលោកបានស្នាក់នៅមីណារហូតដល់លោក
បានគប់គោលនាថ្ងៃទី១៣ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជ្រុះ
បន្ទាប់មកលោកក៏បានធ្វើដំណើរចាកចេញមុនពេល
លោកសឡាតហ្ស៊ីហ្ស៊ី។

ហើយអាណាព្យាបាលរបស់ក្មេងប្រុសដែលគ្មានលទ្ធភាព
គប់ដោយខ្លួនឯង គឺអាចគប់ជំនួសគាត់នៅជំរិតុលអាក់ហ្គុះ
និងបណ្តាហ្គាម៉ាវីតដែលនៅសល់

បន្ទាប់ពីខ្លួនបានគប់សម្រាប់ខ្លួនឯងរួច។
 ហើយដូចគ្នានេះដែរ
 ក្នុងស្រីតូចដែលគ្មានលទ្ធភាពគប់
 គឺអាណាព្យាបាលរបស់នាងជាអ្នកគប់ជំនួស
 ដោយផ្អែកលើហាទីស្តរបស់ហ្វារា
 សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់
 ដែលគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា:

«حَجَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَمَعَ النَّسَاءِ وَالصَّبِيَّانُ، فَلَيَّبْنَا عَنِ الصَّبِيَّانِ
 وَرَمَيْنَا عَنْهُم».

“ពួកយើងបានធ្វើហាជ្ជីជាមួយរូស្វីលុលឡោះ ❷
 ហើយមានស្រីនិងកុមារនៅជាមួយពួកយើងផងដែរ។
 ពេលនោះ:

ពួកយើងបានសូត្រកាល់ពីយំ:ជំនួសឲ្យកុមារ
 ហើយបានគប់ដុំថ្មជំនួសពួកគេ”។¹ រាយការណ៍ដោយ
 អ៊ីបនូម៉ាហ្គ:

ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលអសមត្ថភាពក្នុង
 ងការគប់គោល ដោយសារជំងឺ ឬចាស់ជរា
 ឬមានផ្ទៃពោះ ចាត់តាំងអ្នកផ្សេងឱ្យគប់គោលជំនួស
 ដោយយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

ដូច្នេះ
 ចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអល់ឡោះតាមលទ្ធភាពរបស់ពួ

1 រាយការណ៍ដោយ អាត់តៀរមីហ្ស៊ី:៩២៧

កម្ពុក... [គម្ពីរគួរអាន ៦៤:១៦]។

ហើយពួកគេទាំងនេះមិនអាចប្រជ្រៀតជាមួយហ្វូង
មនុស្សនៅកន្លែងគប់គ្រួស(ជុំរ៉ោះ)បានទេ
ហើយពេលវេលានៃការគប់គ្រួសក៏នឹងកន្លងផុតទៅ
ដោយមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើវានៅពេល
ក្រោយឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ

ទើបគេអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេអាចចាត់តំណាងបាន
ដែលនេះគឺផ្ទុយពីកិច្ចការហាដ្ឋិផ្សេងៗទៀត។ ដូចនេះ
អ្នកដែលស្ថិតក្នុងតំណាងអៀហរមមិនគួរចាត់តំណាង
ឱ្យអ្នកដទៃធ្វើជំនួសខ្លួនឡើយ

ទោះបីជាការធ្វើហាដ្ឋិរបស់គាត់ជាប្រភេទស្ម័គ្រចិត្ត(ណារ៉ាហ្វិល) ក៏ដោយ
ពីព្រោះអ្នកដែលបានអៀហរមសម្រាប់ហាដ្ឋិ ឬអ៊ីរ៉ោះ
ទោះបីជាវាទាំងពីរជាប្រភេទស្ម័គ្រចិត្ត(ណារ៉ាហ្វិល)ក៏
ដោយ

គឺតម្រូវឱ្យរូបគេត្រូវតែបំពេញវាទាំងពីរឱ្យបានពេញ
លេញ

ដោយយោងតាមព្រះតម្រាស់របស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ដៃ
លទ្ធផលបានមានបន្ទូលថា:

﴿وَأْتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...﴾

ហើយចូរពួកអ្នកបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចហាដ្ឋិ
និងអ៊ីរ៉ោះសម្រាប់អល់ឡោះ... [គម្ពីរគួរអាន ២:១៩៦]។
ពេលវេលានៃការតវ៉ាហ្វ និងការសាអុំ
មិនកន្លងផុតទេ ផ្ទុយពីពេលវេលានៃការគប់គោល។

ចំណែកឯការស្នាក់នៅអារ្យៈ
 និងការស្នាក់នៅមុហ្សទើលីហ្វៈ និងមីណា
 គឺពិតណាស់ថាពេលវេលារបស់វាត្រូវកន្លងផុតទៅ
 ប៉ុន្តែការស្ថិតនៅរបស់អ្នកដែលគ្មានលទ្ធភាពនៅទីក
 ន្លែងទាំងនេះគឺអាចទៅរួច
 ទោះបីជាមានការលំបាកក៏ដោយ,
 នេះគឺខុសពីការគប់គោល,
 ពីព្រោះការគប់គោលមានការរាយការណ៍ពីអ្នកជំនាន់
 មុនដ៏ល្អប្រសើរថាអាចតែងតាំងអ្នកតំណាងបានស
 ម្រាប់អ្នកដែលមានឧបសគ្គ
 មិនដូចសកម្មភាពដទៃទៀតទេ។

ការគោរពសក្ការៈ(អ៊ុហ្គាហ្គាត់)ត្រូវផ្អែកលើភស្តុតាង
 គឺគ្មាននរណាម្នាក់អាចបង្កើតច្បាប់ណាមួយចេញពីវា
 បានឡើយ លើកលែងតែមានភស្តុតាង។
 ហើយគេអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកតំណាងគប់គោលសម្រាប់ខ្លួន
 ឯងជាមុន
 បន្ទាប់មកគប់ជំនួសអ្នកដែលបានចាត់តាំងគាត់
 នៅគោលនីមួយៗនៃគោលទាំងបី
 ខណៈដែលគាត់ស្ថិតនៅកន្លែងតែមួយ។
 ហើយមិនវាជិប(មិនចាំបាច់)លើគាត់ឡើយ
 ដែលត្រូវគប់គោលទាំងបីសម្រាប់ខ្លួនឯងឱ្យចប់សព្វ
 គ្រប់ជាមុនសិន
 ទើបត្រឡប់ទៅគប់ជំនួសអ្នកដែលបានចាត់តាំងគាត់
 នោះទេ

យោងតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវជាងគេក្នុងចំណោម

ទស្សនៈទាំងពីររបស់បណ្តាអ្នកប្រាជ្ញ
ដោយសារគ្មានភស្តុតាងដែលតម្រូវឱ្យធ្វើដូច្នោះ
និងដោយសារតែមានភាពលំបាកលំបិននៅក្នុងនោះ
។ ហើយអល់ឡោះទ្រង់មានបន្ទូលថា:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

...ហើយទ្រង់មិនបានធ្វើឱ្យមានការលំបាកលើពួកអ្នក
នៅក្នុងសាសនា(របស់ពួកអ្នក)នោះឡើយ...
[គម្ពីរគួរអាន ២២:៧៨] ហើយព្យាករិមូហាំម៉ាត់ ៖
ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា:

«يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا».

“ចូរពួកអ្នកបង្កភាពងាយស្រួល
ហើយកុំបង្កការលំបាក”។¹
ហើយក៏ព្រោះតែការណ៍នេះមិនត្រូវបានគេរាយការណ៍
ពីពួកសហហាបឺរបស់រ៉ូសូល ៖
នៅពេលដែលពួកគេបានគប់(ជុមរ៉ោះ)ជំនួសឱ្យកូនៗ
របស់ពួកគេ
និងអ្នកដែលគ្មានសមត្ថភាពក្នុងចំណោមពួកគេឡើ
យ។ ប្រសិនបើពួកគេបានធ្វើបែបនេះមែន
នោះវាពិតជាត្រូវបានគេរាយការណ៍តៗគ្នាជាមិនខាន
ព្រោះវាជារឿងដែលមនុស្សម្នាក់ខ្លះខ្លែងក្នុងការរាយ
ការណ៍អំពីវា។ ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងបំផុត។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាតូខរី៦៩

ជំពូក

កាតព្វកិច្ចនៃការសំឡេងសត្វជំនួនទៅលើអ្នក
ធ្វើហានិជ្ជបែបតាំម៉ាត់ត្រក និងគីរីន។

ហើយចាំបាច់លើអ្នកធ្វើហានិជ្ជដែលធ្វើហានិជ្ជប្រភេទ
តាំម៉ាត់ត្រក ឬ គីរីន
ហើយមិនមែនជាអ្នករស់នៅក្នុងបរិវេណម៉ាស្ទិទអ៊ុល
ហារីម(ទឹកដីពិសិដ្ឋ) គឺតម្រូវឱ្យគាត់សម្តែងសត្វជំនួន
ដែលនោះគឺ៖ សត្វពពែមួយក្បាល

ឬមួយភាគប្រាំពីរនៃសត្វអូដ្ឋ
ឬមួយភាគប្រាំពីរនៃសត្វគោ។
ហើយចាំបាច់ដែលសត្វជំនួននោះត្រូវតែបានមកពី
ប្រាក់កាសដែលស្របច្បាប់(ហាឡាល់)
និងជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ស្អាតស្អំ
ពីព្រោះអល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់ស្អាតស្អំ។
ទ្រង់មិនទទួលយកឡើយ
លើកលែងតែអ្វីដែលស្អាតស្អំ។

អ្នកមូស្លីមគួរតែចៀសវាងការសុំអ្នកដទៃ
មិនថាជាអំណោយ ឬរបស់អ្វីផ្សេងនោះទេ
ទោះបីពួកគេជាស្តេច ឬជាជនដទៃក៏ដោយ
ប្រសិនបើអល់ឡោះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យគេនូវទ្រព្យ
សម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់
ដែលអាចឱ្យគេផ្តល់ជាអំណោយពីខ្លួនឯងបាន
និងធ្វើឱ្យគេមិនត្រូវការអ្វីពីអ្នកដទៃ
នោះក៏ដោយសារតែមានបញ្ជាក់នៅក្នុងហាទីស្តជាច្រើន

នរបស់ព្យាការី

អំពីការបន្ទោស

និងភាពអាប័ននៃការសុំ

ហើយនិងការសរសើរចំពោះអ្នកដែលបានបោះបង់វា។

ប្រសិនបើអ្នកធ្វើហាជ្ឈិតាម៉ាត់តួក

និងអ្នកធ្វើហាជ្ឈិគីរីន

គ្មានលទ្ធភាពសំឡេះសត្វជំនួនទេនោះ

គឺតម្រូវឲ្យគេបួសចំនួនបីថ្ងៃនៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើហាជ្ឈិ

និងប្រាំពីរថ្ងៃទៀតនៅពេលដែលគេវិលត្រឡប់ទៅកាន់គ្រួសាររបស់គេវិញ។

ហើយគេអាចជ្រើសរើសក្នុងការបួសបីថ្ងៃនោះ

ដោយគេអាចបួសវាមុនថ្ងៃសំឡេះគួរហ្គាន

ឬក៏អាចបួសវានៅក្នុងបណ្តាថ្ងៃតាសស្រិកទាំងបីថ្ងៃក៏បាន។ អល់ឡោះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា:

﴿...فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ...﴾

ដូចនេះជនណាដែលធ្វើហាជ្ឈិ”អាត់តាម៉ាត់តួក” ដោយធ្វើអ៊ីមរ៉ោះភ្ជាប់ជាមួយនឹងហាជ្ឈិ គឺត្រូវសំឡេះសត្វជំនួនណាមួយដែលគេងាយរកបាន។ តែប្រសិនបើគេគ្មានលទ្ធភាព(សំឡេះសត្វ)ទេនោះ គឺត្រូវបួសចំនួនបីថ្ងៃក្នុងពេលធ្វើហាជ្ឈិ និងប្រាំពីរថ្ងៃទៀតនៅពេលដែលពួកអ្នកវិលត្រឡប់ទៅ(កាន់គ្រួសារ)វិញ។ នោះគឺគ្រប់ចំនួនដប់ថ្ងៃពេញ។

វាក៏សម្រាប់អ្នកដែលមិនមែនជាអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់ម៉ាស៊ីតអាល់ហារ៉ម។ (អាល់ហ្គាក់រ៉ោះ៖១៩៦) វាក្យខណ្ឌហើយនៅក្នុង សហោស អាល់ពូខវី, អំពី អាអ៊ីស្តៈ និងអ៊ុបនូ អូមើរ **رضي الله عنهم** គាត់ទាំងពីរបាននិយាយថា៖

«لَمْ يَرْحُصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصَمَّنَ إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْهَدْيَ»

“ការតមអាហារនៅថ្ងៃតាស្សរិក

មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ
លើកលែងតែសម្រាប់ជនណាដែលរកសត្វចំនួនមិនបាន”។¹ ហើយហ្វឹកុមនេះ
គឺស្ថិតក្នុងឋានៈជាហ្វឹកុមដែលចេញពីណាពី
ការដែលប្រសើរបំផុតនោះ
គឺត្រូវបួសបីថ្ងៃមុនថ្ងៃអារ៉ហ្វៈ
ដើម្បីឱ្យនៅថ្ងៃអារ៉ហ្វៈនោះគេមិនបានបួស
ពីព្រោះណាពី
លោកបានឈរនៅថ្ងៃអារ៉ហ្វៈក្នុងសភាពដែលលោក
មិនបានបួស
ហើយលោកបានហាមឃាត់មិនឱ្យបួសនៅថ្ងៃអារ៉ហ្វៈ
សម្រាប់អ្នកដែលកំពុងស្ថិតនៅអារ៉ហ្វៈ។ ម្យ៉ាងទៀត
ការមិនបួសនៅថ្ងៃនេះ
គឺធ្វើឱ្យគេមានកម្លាំងបន្ថែមទៀតក្នុងការរំលោភដល់
អល់ឡោះ(ហ្ស៊ីរតៀរ) និងការបួងសួង(ខូអា)។
គេអនុញ្ញាតឱ្យបួសរយៈពេលបីថ្ងៃដែលបានរៀបរាប់
ខាងលើនោះ ដោយអាចបួសបន្តបន្ទាប់គ្នា

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខវី១៩៩៨

ឬដាច់ពីគ្នាបាន។

ដូចគ្នាដែរ

ចំពោះការបួសប្រាំពីរថ្ងៃទៀត

ក៏មិនតម្រូវឱ្យបួសបន្តបន្ទាប់គ្នាដែរ

ពោលគឺគេអាចបួសបន្តបន្ទាប់គ្នា ឬដាច់ពីគ្នាបាន ពីព្រោះអស់ឡោះជាម្ចាស់

ទ្រង់មិនបានដាក់លក្ខខណ្ឌឱ្យមានការបួសបន្តបន្ទាប់គ្នានោះទេ ហើយវិស្វលរបស់ទ្រង់ ៖ ក៏ដូច្នោះដែរ។ ហើយការដែលប្រសើររំលង

គឺត្រូវពន្យារការបួសប្រាំពីរថ្ងៃនោះ

រហូតដល់គេបានត្រឡប់ទៅកាន់គ្រួសាររបស់គេវិញ ដោយសារតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលថា៖

﴿...وَسَبَّعَهُ إِذَا رَجَعْتُمْ...﴾

...ប្រាំពីរថ្ងៃទៀតនៅពេលដែលពួកអ្នកវិលត្រលប់ទៅ..

[គម្ពីរគួរអាន ២:១៩៦]

ហើយការបួសសម្រាប់អ្នកដែលគ្មានលទ្ធភាពសំឡេងសត្វជំនួស

គឺប្រសើរជាងការសុំសត្វជំនួសពីបណ្តាមេដឹកនាំនិងអ្នកដទៃទៀតដើម្បីយកមកសំឡេងជំនួសខ្លួន។

ហើយចំពោះអ្នកដែលត្រូវបានគេផ្តល់ឱ្យនូវសត្វជំនួស ឬអ្វីផ្សេងទៀត ដោយមិនបានសុំ

ហើយក៏មិនមានចិត្តលោភលន់ចង់បានដែរ

គឺគ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយក្នុងការទទួលយកវា

ទោះបីជារូបគេកំពុងធ្វើហានិជ័យសម្រាប់អ្នកដទៃក៏ដោយ

ពោលគឺ

ប្រសិនបើអ្នកដែលបានពឹងពាក់គេ(ឲ្យធ្វើហានិជ័យន្តរស
)

មិនបានដាក់លក្ខខណ្ឌឲ្យរូបគេទិញសត្វជំនួនពីថវិកា
ដែលបានផ្តល់ឲ្យនោះទេ។

ចំណែកឯទង្វើរបស់មនុស្សមួយចំនួន

ដែលសុំសត្វជំនួនពីរដ្ឋាភិបាលឬអ្នកដទៃ

ដោយប្រើឈ្មោះអ្នកដទៃដែលខ្លួនបានលើកឡើង

ទាំងដែលខ្លួនជាអ្នកកុហកនោះ

ការធ្វើបែបនេះគឺគ្មានការសង្ស័យឡើយចំពោះការហា
មឃាត់របស់វា

ព្រោះវាជាការរកស៊ីដោយការភូតកុហក។

សូមអរលំឡោះការពារពួកយើងនិងបណ្តាអ្នកមូស្លីមឲ្យរ
ួចផុតពីអំពើបែបនេះ។

ជំពូក

វាជិប(ចាំចាច់)លើបណ្តាអ្នកធ្វើហានិជ័យ

និងអ្នកផ្សេងទៀត ត្រូវបង្គាប់ប្រើគ្នាឱ្យធ្វើអំ

ពើល្អ។

ហើយក្នុងចំណោមកាតព្វកិច្ចដ៏ធំធេងបំផុតសម្រា
ប់បណ្តាអ្នកធ្វើហានិជ័យ និងអ្នកដទៃទៀតនោះគឺ

ការត្រាស់បង្គាប់ឱ្យធ្វើអំពើល្អ

និងការហាមឃាត់ពីអំពើអាក្រក់

និងការថែរក្សាលើការសន្យាទាំងប្រាំពេលជាលក្ខណៈ

រួមគ្នា

ដូចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ប្រើនៅក្នុងគម្ពីររបស់ទ្រង់ និងតាមរយៈអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ ៖

ចំណែកឯអ្វីដែលមនុស្សជាច្រើនបានប្រព្រឹត្តក្នុងចំណោមអ្នករស់នៅទីក្រុងម៉ាក្កា និងទីក្រុងផ្សេងៗទៀត ដូចជាការសឡាតនៅក្នុងផ្ទះ និងការទុកម៉ាស៊ីតចោល

គឺជាកំហុសមួយដែលបំពាននឹងច្បាប់តស្ដាម។ ដូច្នោះគឺត្រូវតែហាមឃាត់នូវទង្វើនេះ

និងបង្គាប់ប្រើមនុស្សទាំងឡាយឲ្យថែរក្សាការសឡាតនៅតាមម៉ាស៊ីត

ដោយសារអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ពីណាពី ថាលោកបានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោក អ៊ីបនិ

អ៊ីមមី ម៉ាក់ទូម (សូមអល់ឡោះយល់ព្រមលើរូបគាត់) នៅពេលដែលគាត់បានសុំការអនុញ្ញាតពីលោកដើម្បីសឡាតនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់

ដោយសារតែគាត់ជាមនុស្សពិការភ្នែក ហើយផ្ទះរបស់គាត់នៅឆ្ងាយពីម៉ាស៊ីត៖

«هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجِبْ»

“តើអ្នកឮការអាហ្សានទេ? គាត់បានឆ្លើយថា: បាទ, លោកបានមានប្រសាសន៍ថា: បើដូច្នោះចូរអ្នកឆ្លើយតប”។

ហើយនៅក្នុងការនិទានមួយទៀត៖

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖២៤២០, មូស្លីម៖៦៥១

«لَا أَجِدُ لَكَ رُحْمَةً».

“ខ្ញុំមិនឃើញមានការអនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកឡើយ”¹ លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَتَقَامَ، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ إِلَى رَجَالٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ».

“ជាការពិតណាស់

ខ្ញុំពិតជាចង់ប្រើនរណាម្នាក់ឱ្យគេអ៊ីក៏ម៉ែសឡាត។ បន្ទាប់មក

ខ្ញុំប្រើនរណាម្នាក់ឱ្យធ្វើជាអ៊ីម៉ាដីកនាំមនុស្សសឡាត។ បន្ទាប់មកទៀត

ខ្ញុំក៏ចេញទៅសំដៅទៅកាន់ក្រុមដែលមិនមកចូលរួមសឡាត រួចដុតផ្ទះរបស់ពួកគេចោល”² ។

ហើយនៅក្នុងសៀវភៅស្វីណាន់អ៊ីតនូម៉ាដ៖

និងផ្សេងទៀត ដោយខ្សែបន្តនិទានហាសាន់, អំពីអ៊ីតនូអាប៊ុល رضي الله عنهما, ពិតណាស់ណាពី ❶ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ سَمِعَ التَّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ غُدْرٍ».

“អ្នកណាដែលបានឮសំឡេងអាហ្សាន ហើយមិនបានមក គឺគ្មានសឡាតសម្រាប់គេឡើយ

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖៦៥៣

2 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្សូទ ពី អាប៊ុលឡោ: ប៊ីន អ៊ីម៉ាក់ទូម៖៥៥២

លើកលែងតែមានមូលហេតុស្របច្បាប់”¹។

ហើយនៅក្នុងសហ៊ីហមូស្លីម, អំពី អ៊ុតនូម៉ាស្លីទ رضي الله
4c បាននិយាយថា:

«បុគ្គលណាដែលពេញចិត្តនឹងដួបអល់ឡោះជាម្ចាស់
នៅថ្ងៃស្អែក(ថ្ងៃបរលោក)ក្នុងសភាពជាអ្នកមូស្លីម
ចូរឱ្យគាត់រក្សានូវការសឡាតទាំងនេះនៅកន្លែងដែល
គេប្រកាសហៅ(ម៉ាស្លីត)។ ពិតប្រាកដណាស់

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ញត្តិសម្រាប់ណាពីរបស់ពួក
អ្នកនូវគំរូទាំងឡាយនៃការចង្អុលបង្ហាញ។

ហើយពិតប្រាកដណាស់

វា(ការសឡាតរួមគ្នា)គឺស្ថិតក្នុងចំណោមគំរូនៃការចង្អុល
លបង្ហាញ។

ហើយប្រសិនបើពួកអ្នកសឡាតនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកអ្នក
ក

ដូចដែលអ្នកដែលមិនទៅម៉ាស្លីតនេះសឡាតនៅក្នុង
ផ្ទះរបស់គេ

នោះពួកអ្នកពិតជាបានបោះបង់ចោលនូវគំរូ(ស្វីណះ)
របស់ណាពីរបស់ពួកអ្នកហើយ។

ហើយប្រសិនបើពួកអ្នកបោះបង់ចោលនូវគំរូ(ស្វីណះ)រ
បស់ណាពីរបស់ពួកអ្នក

នោះពួកអ្នកពិតជានឹងរង្វេង។

ហើយគ្មានបុរសណាម្នាក់ដែលគេសម្អាតខ្លួន(យករូប្យ)

ហើយគេសម្អាតខ្លួននោះបានយ៉ាងល្អប្រសើរ

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម:៦៥៤

បន្ទាប់មក

គេឆ្ពោះទៅកាន់ម៉ាស៊ីតណាមួយក្នុងចំណោមម៉ាស៊ីត
ទាំងនេះ

លើកលែងតែអល់ឡោះជាម្ចាស់នឹងកត់ត្រាឱ្យគេនូវអំ
ពើល្អមួយសម្រាប់គ្រប់ជំហានដែលគេបានដើរ

ហើយទ្រង់នឹងលើកតម្កើងឋានៈរបស់គេមួយកម្រិត
ហើយទ្រង់នឹងលុបបំបាត់ចោលនូវកំហុសឆ្គង(បាបក
ម្ម)របស់គេមួយ។ ហើយពិតប្រាកដណាស់

ពួកយើងបានឃើញហើយ

គឺគ្មាននរណាម្នាក់ដែលបោះបង់ចោលវាឡើយ

លើកលែងតែពួកពុតត្សត(មូណាហ្វិក)ដែលគេស្គាល់
ច្បាស់ពីភាពពុតត្សតរបស់គេ។

ហើយពិតប្រាកដណាស់

បុរសម្នាក់ត្រូវបានគេនាំខ្លួនមកដោយមានបុរសពីរ
នាក់គ្រាហ៍

រហូតដល់គេបានដាក់ឱ្យគាត់ឈរនៅក្នុងជួរ(សាហូ)»¹
។

ចាំបាច់លើបណ្តាអ្នកធ្វើហានិជ្ជ
និងអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវចៀសវាងពីបម្រាមទាំងឡាយ
របស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
និងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នពីការប្រព្រឹត្តិការ ដូចជា៖
ការរួមភេទខុសច្បាប់(ហ្សីណា),
ការរួមភេទរវាងបុរសនិងបុរស, ការលួចប្លន់,

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើរូទៈ៥៥១

ការយកការប្រាក់,
 ការយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្មេងកំព្រា,
 ការបោកប្រាស់ក្នុងកិច្ចការជំនួញ,
 ការក្សត់នឹងការទុកចិត្ត(អាម៉ាណៈ),
 ការសេពគ្រឿងស្រវឹង, ការដក់បារី,
 ការស្លៀកសម្លៀកបំពាក់អូសដី, ភាពក្រអឺតក្រទម,
 ការច្រណែនឈ្នានីស, ការអួតបង្ហាញ(វិយ៉ាក់),
 ការនិយាយដើមគេ, ការញុះញង់,
 ការចំអកឡកឡើយចំពោះបណ្តាអ្នកមូស្លីម,
 ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ភ្លេងកម្សាន្ត
 ដូចជាឱសថម្រៀង ឧបករណ៍តន្ត្រី(អ៊ូត រំបាប់) ខ្លយ
 និងឧបករណ៍ស្រដៀងគ្នានេះ, ការស្តាប់ចម្រៀង
 និងឧបករណ៍ភ្លេងចេញពីវីទ្យុ
 និងឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀត, ការលេងគ្រាប់ឡកឡាក់
 និងអុក, ការទាក់ទងនឹងល្បែងស៊ីសង(ម៉ែស៊ីរ) -
 ដែលជាការក្តាល់ -
 ការបង្កើតរូបភាពនៃវត្តមានព្រលឹងពីក្នុងចំណោមម
 នុស្សនិងសត្វ ព្រមទាំងការយល់ស្របនឹងទង្វើនេះ។
 ពិតណាស់
 ទង្វើទាំងអស់នេះគឺស្ថិតក្នុងចំណោមទង្វើអាក្រក់ដែល
 អស់ឡោះទ្រង់បានហាមឃាត់ចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រ
 ង់នៅគ្រប់ពេលវេលា និងទីកន្លែង។ ហេតុនេះ
 ចាំបាច់ដែលបណ្តាអ្នកធ្វើហានិជ្ជ
 និងអ្នកដែលរស់នៅក្នុងទីកន្លែងពេកុលឡោះអាល់ហារ៉ាម
 ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះវាឱ្យបានច្រើនជាងអ្នកផ្សេង

ទៀត

ពីព្រោះថាអំពើបាបកម្មនៅក្នុងទឹកដីដ៏សុខសាន្តម្នាក់

យនេះ បាបរបស់វាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ

ហើយទណ្ឌកម្មរបស់វាក៏កាន់តែធំធេង។

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូល៖

﴿...وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ يَظْلَمُ نُذْفُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾﴾

ហើយជនណាដែលមានបំណងដាក់ប្រព្រឹត្តិសេចក្តី
ពិត)ដោយបំពាននៅទីនោះ:

យើងនឹងឱ្យរូបគេភ្នក្សនូវទណ្ឌកម្មដ៏សែនឈឺចាប់បំផុត។
[គម្ពីរគួរអាន ២២:២៥]

ប្រសិនបើអល់ឡោះជាម្ចាស់បានសន្យាព្រមានចំពោះ
អ្នកដែលគ្រាន់តែមានបំណងចង់ប្រព្រឹត្តិអំពើបំពាន
នៅក្នុងដែនដីហរម

នោះតើទណ្ឌកម្មចំពោះអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តិវានោះនឹង
ទៅជាយ៉ាងណាទៅ?! គឺគ្មានការសង្ស័យឡើយថា
វាពិតជាវិតតែធ្ងន់ធ្ងរ និងខ្លាំងក្លាជាងទៅទៀត។
ហេតុនេះ:

តម្រូវឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះទង្វើបែបនោះ
ក៏ដូចជាអំពើល្មើសទាំងឡាយផងដែរ។

ហើយបណ្តាអ្នកធ្វើហាជ្លីនឹងមិនទទួលបាននូវហាជ្លី
ដែលគេទទួលយក

និងការអភ័យទោសចំពោះបាបកម្មឡើយ

លុះត្រាតែពួកគេប្រុងប្រយ័ត្នពីអំពើល្មើសទាំងនេះ

និងអំពើផ្សេងៗទៀតដែលអល់ឡោះបានហាមឃាត់ពួកគេ ដូចដែលណាពី ❷ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ»

“ជនណាដែលបានធ្វើធម្មយាត្រាហាជ្ជី ហើយគេមិនបានរួមមេត្រី(ជាមួយភរិយា) និងមិនបានល្មើសនឹងបទបញ្ជាផ្សេងៗរបស់អល់ឡោះ ជាម្ចាស់ទេនោះ គេនឹងវិលត្រឡប់មកវិញដូចជាថ្ងៃដែលគេប្រសូត្រពិ ផ្ទៃម្តាយរបស់ខ្លួនដូច្នោះដែរ(ពោលគឺជ្រះស្អាតពីបាបកម្ម)”។¹

ហើយអ្វីដែលជាអំពើគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមដែលធ្ងន់ធ្ងរ និងធំធេងជាងនេះទៅទៀតនោះគឺ៖
ការទូអាសុំពីអ្នកស្លាប់ ការសុំជំនួយសង្គ្រោះពីពួកគេ
ការស្សៀងចំពោះពួកគេ
និងការសំឡះសត្វសម្រាប់ពួកគេ ដោយសង្ឃឹមថា
ពួកគេនឹងជួយអង្វរករជំនួសអ្នកដែលបួងសួងសុំពីពួកគេនៅចំពោះអល់ឡោះ
ឬព្យាបាលអ្នកជំងឺរបស់គេឱ្យជាសះស្បើយ
ឬធ្វើឱ្យអ្នកដែលបាត់ខ្លួនរបស់គេត្រលប់មកវិញ
និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

ហើយនេះគឺជាប្រការនៃស្តីរិកធំដែលអល់ឡោះបានហាមឃាត់ ហើយវាគឺជាសាសនារបស់ពួកអ្នកធ្វើស្តីរិកនាសម័យ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ៍១៥២១, មូស្លីម៖១៣៥០

យ៉ាហ៊ីលីយ៉ះ។ ហើយពិតណាស់
អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជូនបណ្ណាវស្វល
និងបានបញ្ជូនបណ្ណាកម្មីរ ដើម្បីបដិសេធ
និងហាមឃាត់នូវប្រការនេះ។

ដូច្នេះ ចាំបាច់លើបុគ្គលគ្រប់រូប
ទាំងអ្នកដែលធ្វើហាជី និងអ្នកផ្សេងទៀត
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះវា
ហើយត្រូវសារភាពកំហុស(តារហ្គាត់)ចំពោះអល់ឡោះពី
អ្វីដែលបានប្រព្រឹត្តកន្លងមក ប្រសិនបើធ្លាប់មាន
ហើយត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើហាជីជាថ្មី
បន្ទាប់ពីបានសារភាពកំហុសពីអំពើនោះរួច។ ព្រោះថា
ស្តីរិកធំ ធ្វើឲ្យរាល់ទង្វើទាំងអស់ក្លាយជាអសារបង់
ដូចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថាៈ

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾﴾

តែប្រសិនបើពួកគេ(បណ្ណាព្យាការី)បានធ្វើស្តីរិកវិញ
នោះ

ទង្វើ(កុសល)ទាំងឡាយដែលពួកគេធ្លាប់បានសាងនី
ងត្រូវចាត់ទុកជាអសារបង់ជាមិនខាន។

[គម្ពីរគួរអាន ៦:៨៨]

ក្នុងចំណោមប្រភេទនៃស្តីរិកតូចគឺៈ
ការស្ស៊ូចនឹងអ្វីផ្សេងក្រៅពីអល់ឡោះ
ដូចជាការស្ស៊ូចនឹងព្យាការី ❷, កាក់ហ្គុះ
និងភាពទៀងត្រង់ជាដើម។

ហើយក្នុងចំណោមនោះរួមមាន៖ វិយ៉ាក់ និងស៊ុមអះ, និងការនិយាយថា៖ “អ្វីដែលអល់ឡោះ និងអ្នកមានចេតនា(វានឹងកើតឡើង)”, “ប្រសិនបើគ្មានអល់ឡោះ និងអ្នកទេនោះ” និង “នេះគឺមកពីអល់ឡោះ និងមកពីអ្នក”, ព្រមទាំងប្រការផ្សេងៗដែលស្រដៀងគ្នានេះ។

ហេតុនេះ ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នពិចារណាដោយមុខដែលជាអំពើស្តីរិកទាំងនេះ និងផ្តាំផ្ញើគ្នាឱ្យបោះបង់វា ព្រោះណាព្រះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

“ជនណាដែលបានស្ងៀមនឹងអ្វីផ្សេងក្រៅពីអល់ឡោះ គេពិតជាក្លាយបានបោះបង់ជំនឿ (ការហ្វៀវ) ឬបានធ្វើស្តីរិកហើយ”។ រាយការណ៍ដោយ អះម៉ាត់, អាពូឡើវូទ និងអាត់តៀវមីហ្ស៊ី តាមខ្សែរាយការណ៍ដែលត្រឹមត្រូវ។

រីឯនៅក្នុងសេចក្តីរាយការណ៍ដែលត្រឹមត្រូវវិញ អ៊ីមើរ បាននិយាយថា៖ រ៉ស៊ីលុលឡោះ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ».

“ជនណាដែលស្ងៀម ចូរឱ្យគេស្ងៀមនឹងអល់ឡោះ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូឡើវូទ៖៣២៥១

ឬនៅស្ងៀម”¹⁴

ហើយព្យាករិ

ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِنَّا.»

“បុគ្គលណាស្ងៀមនឹងភាពទៀងត្រង់(អាម៉ាណៈ)
គឺមិនមែនជាក្រុមរបស់យើងឡើយ”²⁴

រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គ្រីវូទ៤

លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشَّرْكَ الْأَصْغَرَ، فَسُئِلَ عَنْهُ فَقَالَ: الرِّيَاءُ.»

«អ្វីដែលខ្ញុំខ្លាចបំផុតចំពោះពួកអ្នកគឺស្តីរិកតូច,
ហើយនៅពេលលោកត្រូវបានគេសួរអំពីវា

លោកបានឆ្លើយថា៖

គឺរិយ៉ាក»³

លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فَلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فَلَانٌ.»

“ចូរពួកអ្នកកុំនិយាយថា៖

អ្វីដែលអស់ឡោះមានចេតនា

និងបុគ្គលនោះមានចេតនា(វានឹងកើតឡើង)។

ក៏ប៉ុន្តែពួកអ្នកត្រូវនិយាយថា៖

អ្វីដែលអស់ឡោះមានចេតនា(វានឹងកើតឡើង)។

បន្ទាប់មក ទើបបុគ្គលនោះមានចេតនា”⁴ ហើយ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គ្រីវូទ៖៣២៥៣

2 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គ្រីវូទ៖2679, មូស្លីម៖1646

3 រាយការណ៍ដោយអះម៉ាក៖៥/៤២៨

4 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គ្រីវូទ៖៤៨៨០

អាន់ណាសាអ៊ី បានរាយការណ៍អំពី អ៊ីបនូអាប័ហ្គាស
 رضي الله عنهما ថា មានបុរសម្នាក់បាននិយាយថា៖
 ឱវិស្វីលលុលឡោះអើយ! អ្វីដែលអល់ឡោះមានចេតនា
 និងលោកមានចេតនា(វានឹងកើតឡើង)។ ពេលនោះ
 វិស្វីលលុលឡោះ ❶ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«أَجَعَلْتَنِي لِلَّهِ نِدًّا، بَلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ».

តើអ្នកបានចាត់ទុកខ្ញុំជាដៃគូប្រជែងនឹងអល់ឡោះឬ
 ? ផ្ទុយទៅវិញ

គឺអ្វីដែលអល់ឡោះតែមួយអង្គគត់បានកំណត់។

បណ្តាហានិស្តទាំងនេះបង្ហាញអំពីការថែរក្សាការពារ
 របស់ព្យាការី ❷ ទៅលើគោលការណ៍ការហ៊ុន,
 ការព្រមានរបស់លោកចំពោះសហគមន៍របស់លោកពី
 អំពើស្តីវិកធំនិងស្តីវិកតូច,
 ព្រមទាំងការយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកចំពោះភាព
 ត្រឹមត្រូវនៃជំនឿរបស់ពួកគេ
 និងការសង្គ្រោះពួកគេឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មរបស់អ
 ល់ឡោះ និងមូលហេតុដែលនាំឱ្យទ្រង់ខ្ចាស់។ ដូចនេះ
 សូមអល់ឡោះទ្រង់តបស្នងដល់លោកនូវផលទានដ៏ល្អ
 ប្រសើរបំផុត។ ពិតណាស់
 លោកបានផ្សព្វផ្សាយនិងបានព្រមានដាស់តឿន
 ហើយបានផ្តល់ដំបូន្មានដោយស្មោះត្រង់ដើម្បីអល់
 ឡោះ និងដើម្បីខ្ញុំបម្រើទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូ ម៉ាហ្គ្រះ៖២១១៧

សូមអល់ឡោះទ្រង់ប្រទានពរជ័យ
និងសេចក្តីសុខសន្តិភាពដល់លោកជានិច្ចនិរន្តរ៍រហូត
ដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ។

ហើយប្រការចាំបាច់លើអ្នកចេះដឹង
ក្នុងចំណោមអ្នកធ្វើធម្មយាត្រាហាងដី
និងអ្នកដែលរស់នៅក្នុងទឹកដីសុខសាន្តរបស់អល់
ឡោះ(ម៉ាកុះ)
និងទីក្រុងនៃអ្នកនាំសារដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមរបស់ទ្រង់ ៀ
(ម៉ាឌីណា)

គឺត្រូវបង្រៀនមនុស្សលោកនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានប
ញ្ញត្តិសម្រាប់ពួកគេ
និងដាស់តឿនព្រមានពួកគេពីអ្វីដែលអល់ឡោះបាន
ហាមឃាត់លើពួកគេ
ពីគ្រប់ទម្រង់នៃការធ្វើស្តីវិក(ការផ្តួងផ្តងនឹងទ្រង់)
និងអំពើបាបផ្សេងៗ

ហើយត្រូវពន្យល់បកស្រាយរឿងនោះដោយភ្ជាប់ជាម
យភស្តុតាងរបស់វា និងបញ្ជាក់វាឲ្យបានច្បាស់លាស់
និងគ្រប់គ្រាន់

ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចនាំមនុស្សលោកចេញពីភាពងងឹ
តសូន្យសុងទៅកាន់ពន្លឺ(នៃជំនឿ)

ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបំពេញនូវអ្វីដែលអល់ឡោះ
បានតម្រូវឲ្យចាំបាច់លើពួកគេ អំពីការផ្សព្វផ្សាយ
និងការបកស្រាយបញ្ជាក់។

អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលថា:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ...﴾

ហើយចូរអ្នក(ឱព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់)នឹកឃើញ
នៅពេលដែលអល់ឡោះទ្រង់បានដាក់កិច្ចសន្យាដ៏ម៉ឺង
ម៉ាត់ទៅលើពួកដែលគេផ្តល់គម្ពីរឱ្យ
ពួកអ្នកត្រូវតែបកស្រាយបំភ្លឺវា(គម្ពីររបស់អល់ឡោះ)
ដល់មនុស្សលោក

ហើយពួកអ្នកមិនត្រូវលាក់បាំងវានោះឡើយ...

[គម្ពីរគួរអាន ៣:១៨៧]

គោលបំណងនៃចំណុចនេះគឺ៖

ដាស់តឿនព្រមានដល់បណ្តាអ្នកប្រាជ្ញនៅក្នុងសហគមន៍នេះ

ពីការងើរតាមមាតិការបស់ជនបំពានទាំងឡាយនៃពួក
អះលីគីតាប(ពួកដែលគេផ្តល់គម្ពីរឱ្យ)
ដែលពួកគេបានលាក់បាំងសេចក្តីពិត

ដោយសារតែការផ្តល់អាទិភាពឱ្យផលប្រយោជន៍លោកិយ
ជាងផលប្រយោជន៍នាថ្ងៃបរលោក។

ហើយទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានមានបន្ទូលថា:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي
الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٧٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ
فَأُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾﴾

ជាការពិតណាស់

ពួកដែលបានលាក់បាំងនូវអ្វីដែលយើងបានបញ្ជូនមក
នៃសញ្ញាភស្តុតាង និងការចង្អុលបង្ហាញ

ក្រោយពីយើងបានបញ្ជាក់វា(ភាពជាព្យាការីរបស់ម្ចាស់
ហាំម៉ាត់)ដល់មនុស្សលោកនៅក្នុងគម្ពីរ(របស់ពួកគេ)
ហើយនោះ:

ពួកទាំងនោះហើយជាពួកដែលត្រូវបានអល់ឡោះដាក់
បណ្តាសា

និងបណ្តាអ្នកដែលដាក់បណ្តាសាទាំងឡាយ(ម៉ាឡាអ៊ី
កាត់ ព្យាការី

និងមនុស្សលោក)ក៏បានដាក់បណ្តាសាពួកគេផងដែរ
។

លើកលែងតែបណ្តាអ្នកដែលបានសារភាពកំហុស
ហើយបានកែលម្អ(ទង្វើរបស់ពួកគេ)

ព្រមទាំងបានបញ្ជាក់(អំពីការលាក់បាំងរបស់ពួកគេ)
ប៉ុណ្ណោះ។ ពិតណាស់ អ្នកទាំងនោះ:

គឺយើង(អល់ឡោះ)នឹងទទួលយកការសារភាពកំហុស
របស់ពួកគេ

ហើយយើងគឺជាអ្នកដែលទទួលយកការសារភាពកំហុស
ជាអ្នកអាណិតស្រឡាញ់បំផុត។ 160 [គម្ពីរគួរអាន

២:១៥៩-១៦០] ជាការពិតណាស់
បណ្តាអាយ៉ាត់នៃគម្ពីរគួរអាន

និងបណ្តាហាទីស្តរបស់ព្យាការីបានបង្ហាញឲ្យដឹងថា
ការអំពាវនាវទៅកាន់អល់ឡោះជាម្ចាស់

និងការណែនាំបណ្តាខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ទៅកាន់គោល
បំណងដែលពួកគេត្រូវបានគេបង្កើតឡើង

គឺជាកិច្ចការដ៏ប្រសើរបំផុតមួយ
និងជាកាតព្វកិច្ចដ៏សំខាន់បំផុត

ហើយក៏ជាមាគ៌ារបស់បណ្តាអ្នកនាំសារ
និងអ្នកដែលដើរតាមពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃបរលោកផ
ងដែរ។ ដូចដែលព្រះ

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾﴾

ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដែលមានពាក្យសម្តីល្អប្រសើរជា
ងអ្នកដែលអំពាវនាវទៅកាន់អល់ឡោះ

និងបានសាងទង្វើកុសល ព្រមទាំងបាននិយាយថា៖
ពិតប្រាកដណាស់

រូបខ្ញុំគឺស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រគល់ខ្លួន(ជាជន
មូស្លីម)នោះឡើយ។ [គម្ពីរគួរអាន ៤១:៣៣]។
ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា៖

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾﴾

ចូរអ្នក(ឱអ្នកនាំសារមូហាំម៉ាត់)ពោលថា៖

នេះគឺជាមាគ៌ារបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំកំពុងតែអំពាវនាវទៅ
កាន់អល់ឡោះ

ដែល(មាគ៌ានេះ)ស្ថិតនៅលើភស្តុតាងយ៉ាងច្បាស់លា
ស់ដែលរូបខ្ញុំផ្ទាល់

ព្រមទាំងអ្នកដែលដើរតាមខ្ញុំ(ក៏អំពាវនាវទៅកាន់វា)
ដែរ។ អល់ឡោះជាម្ចាស់មហាស្នាតស្តុំ។

ហើយខ្ញុំមិនមែនស្ថិតក្នុងចំណោមពួកដែលធ្វើស្តីវិក
នោះឡើយ។ [គម្ពីរគួរអាន ១២:១០៨]

ហើយព្យាករិ្ត ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».

“បុគ្គលណាដែលបានណែនាំទៅកាន់អំពើល្អ គឺរូបគេនឹងទទួលបានផលបុណ្យប្រៀបដូចនឹងអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអំពើនោះដែរ”¹

«لَا يُهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ»

“ការដែលអល់ឡោះចង្អុលបង្ហាញដល់មនុស្សម្នាក់តាម រយៈអ្នក គឺល្អប្រសើរសម្រាប់អ្នកជាងអូដ្ឋក្រហម”²

ហើយវាក្យខណ្ឌគួរអាន

និងសេចក្តីរាយការណ៍នៅក្នុងអត្ថន័យនេះគឺមានយ៉ាង ច្រើន។

ដូច្នេះហើយ គឺពិតជាចាំបាច់សម្រាប់អ្នកចេះដឹង និងអ្នកមានជំនឿក្នុងការបង្កើនការខិតខំប្រឹងប្រែង របស់ពួកគេឱ្យកាន់តែខ្លាំងក្លាឡើងក្នុងការអំពាវនាវទៅកាន់អល់ឡោះស៊ុបហានៈហ្វី, និងណែនាំបណ្តាខ្ញុំបម្រើ(របស់ទ្រង់)ទៅកាន់មធ្យោបាយនៃការព្យាររួចផុត(ពីការដាក់ទណ្ឌកម្ម), និងដាស់តឿនព្រមានពួកគេពីមូលហេតុនៃសេចក្តីវិនាសអន្តរាយ, ជាពិសេសនៅក្នុងសម័យកាលនេះ ដែលចំណង់តណ្ហាបានគ្របដណ្តប់

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖១៨៩៣

2 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ្ត៖៣០០៩, មូស្លីម៖២៤០៦

ហើយគោលការណ៍ដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ
 និងពាក្យស្លោកដែលនាំឱ្យវង្វេងបានរីករាលដាល,
 ហើយអ្នកដែលអំពាវនាវទៅកាន់ការចង្អុលបង្ហាញដ៏
 ត្រឹមត្រូវមានចំនួនតិចតួច
 រីឯអ្នកដែលអំពាវនាវទៅកាន់ការមិនជឿលើអត្ថិភាព
 របស់ព្រះជាម្ចាស់
 និងភាពដែលចាត់ទុកគ្រប់យ៉ាងគឺអនុញ្ញាត(ដែលខុស
 នឹងបទបញ្ញត្តិសាសនា)
 បានកើនឡើងយ៉ាងច្រើន។ ដូចនេះ
 គឺអស់ឡោះតែមួយអង្កត់ដែលជាទីសុំជំនួយ,
 ហើយគ្មានអានុភាព និងគ្មានកម្លាំងអ្វីឡើយ
 លើកលែងតែដោយ(ការអនុញ្ញាតពី)អស់ឡោះដ៏ខ្ពង់
 ខ្ពស់ មហាអស្ចារ្យបំផុត។

ជំពូក

ស៊ីណាត់សាងអំពើល្អឱ្យបានច្រើន។

វាជាការគប្បីសម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលធ្វើហានិជ្ជ
 ឱ្យប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការហ្សឺរកៀរចំពោះអស់ឡោះ
 ការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះទ្រង់
 និងការសាងទង្វើកុសល ព្រមទាំងបង្កើនការសឡាត
 និងការដើរតវ៉ាហ្វូជុំវិញកាក់ហ្គុះឱ្យបានច្រើន
 ក្នុងអំឡុងពេលដែលពួកគេស្នាក់នៅទីក្រុងម៉ាក្កុះ
 ព្រោះផលបុណ្យនៅក្នុងទឹកដីហាវីមត្រូវបានគេបង្កើន
 ទ្រូងដង
 ហើយអំពើបាបនៅក្នុងនោះក៏មានទម្ងន់ធ្ងន់ធ្ងរណា

សំដែង។ ដូចគ្នានេះដែរ វាជាការគប្បីសម្រាប់ពួកគេក្នុងការបង្កើនការសូត្រ សឡាវ៉ាត និងសឡាមទៅលើវិស្វលរបស់អល់ឡោះ ។

នៅពេលដែលបណ្តាអ្នកធ្វើហាដ្ឋីមានបំណងចាក ចេញពីក្រុងម៉ាក្កះ គឺតម្រូវឱ្យពួកគេធ្វើតវ៉ាហ្វាលា ដើម្បីឱ្យវាជាសកម្មភាពចុងក្រោយរបស់ពួកគេនៅពេល តុលឡោះ លើកលែងចំពោះស្ត្រីដែលមានរដូវ និងស្ត្រីក្រោយពេលសម្រាលកូន គឺមិនត្រូវតវ៉ាហ្វាលាលើពួកគេឡើយ ដោយផ្អែកលើហាទីស្តរបស់ អ៊ីបនូ អាប័ហ្គាស់ (សូមអល់ឡោះប្រទាននូវការពេញចិត្តលើគាត់ទាំងពីរ) បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ».

«មនុស្សទាំងឡាយត្រូវបានបញ្ជាឱ្យធ្វើការតវ៉ាហ្វាវីហ្គើក (តវ៉ាហ្វាចុងក្រោយ)របស់ពួកគេជុំវិញព្រៃតុលឡោះ លើកលែងតែស្ត្រីដែលមានរដូវ ដែលត្រូវបានបន្ធូរបន្ថយសម្រាប់នាង»¹ ។

នៅពេលដែលគេបានបញ្ចប់ការលាផ្ទះកាក់ប៖ ហើយមានបំណងចាកចេញពីម៉ាក្កួន គេត្រូវដើរទៅមុខរហូតដល់ចេញផុត។

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ៍១៧៥៥, មូស្លីម៖១៣២៨

គេមិនគួរដើរថយក្រោយឡើយ
 ព្រោះរឿងនោះមិនមានការរាយការណ៍ពីព្យាការី(សូម
 សុខសន្តិភាពមានដល់លោក)
 ហើយក៏មិនមានពីសាវ័ករបស់លោកដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ
 វាក៏ជារឿងបង្កើតថ្មី(បីឡោះ)ក្នុងសាសនា។
 ហើយព្យាការី(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក)បាន
 មានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ».

"បុគ្គលណាដែលធ្វើទង្វើ(អាម៉ាល់)អ្វីមួយ
 ដោយវាពុំមែនជាកិច្ចការដែលយើងបានប្រើទេនោះ
 វានឹងត្រូវគេបដិសេធចោល"1។
 លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

"ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះប្រការទាំងឡាយដែលគេបង្កើត
 ថ្មី(នៅក្នុងសាសនា)
 ព្រោះរាល់ប្រការដែលគេបង្កើតថ្មី គឺជាប្រការពិតអះ
 ហើយរាល់ប្រការពិតអះទាំងអស់ គឺសុទ្ធតែរង្វេង"2។
 យើងខ្ញុំសូមពីអល់ឡោះនូវជំហរនិងនរណាដែលសាសនា
 របស់ទ្រង់
 និងសុវត្ថិភាពពីអ្វីដែលផ្ទុយនឹងសាសនានោះ។

1 បានបញ្ជាក់ប្រកបព្រះហឫទ័យ

2 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្លីម ពី ហ្គាពៀរ កូន អាប៊ុនឡោះ
 (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់) លេខ ៨៦៧

ពិតណាស់
និងឧត្តមឧត្តមបំផុត។

ទ្រង់ជាម្ចាស់ដ៏សប្បុរស

ជំពូក

អំពីក្បួនច្បាប់ និងសុដីវធម៌នៃការទស្សនកិច្ច

ជាស្និទ្ធស្នាលទៅទស្សនកិច្ចម៉ាស៊ីតរបស់ណាពី ៖
នៅមុន ឬក្រោយពេលធ្វើហាជ្រ
ដោយយោងទៅតាមអ្វីដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសហិត
ទាំងពីរ អំពីអាតិហ្វិរីយ៉ាវ៉េ: រឺឌីយ៉ាល់ឡោះអាស៊ីហ្វិ
បាននិយាយថា: រឺស៊ីលុលឡោះ: ៖
បានមានប្រសាសន៍ថា:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

“សឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់ខ្ញុំនេះ(ម៉ាស៊ីតណាហ្គាវី)ម្តង

គឺល្អជាងសឡាតនៅម៉ាស៊ីតដទៃចំនួនមួយពាន់ដង
លើកលែងតែម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមប៉ុណ្ណោះ”។¹ អំពី
អ៊ីបនូអ៊ីមើរ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا ពិតណាស់ ណាពី ៖
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

“សឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់ខ្ញុំនេះមួយដង
គឺល្អជាងសឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតផ្សេងមួយពាន់ដង

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី១១៩០, មូស្លីមៈ១៣៩៤

លើកលែងតែម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមប៉ុណ្ណោះ”¹ [មូស្លីម]
 អំពី អាប់ទុលឡោះ: កូន ហ្ស៊ីបែរ عنه رضي الله
 បាននិយាយថា: រ៉ស្វីលុលឡោះ: ❸
 លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ،
 وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِي مَسْجِدِي هَذَا».

“សឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់ខ្ញុំនេះមួយដង
 គឺល្អជាងសឡាតនៅម៉ាស៊ីតដទៃចំនួនមួយពាន់ដង
 លើកលែងតែម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមប៉ុណ្ណោះ,
 ហើយសឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមមួយដង
 គឺល្អប្រសើរជាងសឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់ខ្ញុំនេះចំនួន
 មួយរយដង”² រាយការណ៍ដោយ អះម៉ាត់,
 អ៊ុបនូយូហ្សែម៉ៈ និង អ៊ុបនូហ៊ុបហ្កាន

អំពី ហ្គាពៀរ عنه رضي الله ពិតណាស់ រ៉ស្វីលុលឡោះ: ❸
 លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ،
 وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ».

“សឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់ខ្ញុំនេះមួយដង
 គឺល្អជាងសឡាតនៅម៉ាស៊ីតដទៃទៀតចំនួនមួយពាន់
 ដង លើកលែងតែម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមប៉ុណ្ណោះ,
 ហើយសឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតអាល់ហារីមមួយដង

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម:១៣៩៥
 2 រាយការណ៍ដោយអះម៉ាត់:៤/៥

គឺល្អជាងសឡាតនៅម៉ាស្លិកដទៃទៀតចំនួនមួយរយ
ពាន់ដង”។¹ រាយការណ៍ដោយ អះម៉ាត់

និងអ៊ីបនូម៉ាហ្គ្រៈ។

ហើយបណ្តាហាទីស្តដែលមានខ្លឹមសារក្នុងន័យនេះ
គឺមានជាច្រើន។

នៅពេលដែលគេបានទៅដល់ម៉ាស្លិក
ស្វីណាត់ឲ្យគេឈានជើងស្តាំចូលមុន ហើយសូត្រថា៖

بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ
وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

គេត្រូវសូត្រទូអាដូចគ្នានឹងពេលចូលម៉ាស្លិកដទៃ
ទៀតដែរ

ហើយគ្មានហ្ស៊ីកៀរជាពិសេសសម្រាប់ការចូលម៉ាស្លិក
បស់លោក ❶ ឡើយ។ បន្ទាប់មក

គេត្រូវសឡាតពីរវគ្គាត់

ហើយសុំទូអាពីអល់ឡោះនៅក្នុងសឡាតនោះនូវអ្វីដែល
គេចង់បានពីភាពល្អប្រសើរនៃលោកិយ
និងបរលោក។

ហើយប្រសិនបើគេសឡាតនៅក្នុងរ៉ាវហ្គោះ

នោះគឺប្រសើរជាង ព្រោះលោក ❷
បានមានប្រសាសន៍ថា ៖

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូម៉ាហ្គ្រៈ៖១៤០៦

(កន្លែងមួយដែលនៅចន្លោះមីមពើរនិងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ គឺជាសួនឧទ្យានមួយនៃសួនឧទ្យានឋានសួគ៌)¹

ក្រោយមក បន្ទាប់ពីសឡាតរួច

គេត្រូវទៅទស្សនកិច្ចផ្ទះណាពី ៖

និងផ្ទះរបស់សហហ្គាត់ទាំងពីរ៖ គឺអាពូហ្គាភើរ

និងអ៊ូមើរ សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់ទាំងពីរ។

គេត្រូវឈរនៅទិសខាងមុខផ្ទះណាពី ៖

ប្រកបដោយសុដីរធម៌

និងមិនត្រូវតម្លើងសំឡេងឡើយ

រួចត្រូវឱ្យសាឡាមទៅចំពោះលោក ៖ ដោយពោលថា៖

"السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ"

យោងតាមអ្វីដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅស៊ីណាន់របស់

អាពី ហ្គើរូដ ជាមួយនឹងបណ្តាញរាយការណ៍ល្អ

(ហាសាន់) ដែលរាយការណ៍ពីអាពូហ្គើរយរ៉ោះ

សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់

គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា ព្យាការី ៖

បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَزَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّىٰ أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

“ជនណាម្នាក់ដែលបានឱ្យសាឡាមមកកាន់ខ្ញុំ

អល់ឡោះជាម្ចាស់នឹងបង្វិលព្រលឹងរបស់ខ្ញុំមកកាន់ខ្ញុំ

វិញដើម្បីឱ្យខ្ញុំតបសាឡាមចំពោះគេ”។²

ហើយបើសិនជាអ្នកទៅទស្សនកិច្ចពេលនៅក្នុងការ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ៖១១៩៥, មូស្លីម៖១៣៩០

2 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើរូដ៖២០៤១

ឱ្យសាឡាមរបស់គេថា៖

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَإِمَامَ الْمُتَّقِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَدَيْتَ
الْأَمَانَةَ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

គឺគ្មានបញ្ហាឡើយ, ពីព្រោះថា
ទាំងអស់នេះគឺជាលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់លោក ្ល,
ហើយគេត្រូវសឡាវ៉ាតលើលោក ្ល
និងបួងសួងឱ្យលោក,
ដោយយោងទៅតាមអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ញត្តិនៅក្នុង
ច្បាប់ឥស្លាម
អំពីការអនុញ្ញាតឱ្យមានការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងការស
ឡាវ៉ាត និងការឱ្យសាឡាមទៅលើលោក,
ដោយអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់៖

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا﴾

ពិតប្រាកដណាស់ អល់ឡោះជាម្ចាស់
និងម៉ាឡាអ៊ីកាត់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់សឡាវ៉ាតលើព្យា
ការី(មូហាំម៉ាត់)។ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ!
ចូរពួកអ្នកសឡាវ៉ាត និងឱ្យសាឡាមទៅលើគាត់ចុះ។
[គម្ពីរគួរអាន ៣៣:៥៦] បន្ទាប់មក
ត្រូវឱ្យសាឡាមទៅកាន់អាពូហ្គាកើរ និងអូម៉េរ
សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់ទាំងពីរហើយសុំទូអា
និងសុំការពេញចិត្តចំពោះលោកទាំងពីរ។

អ៊ីបនូ អ៊ីម៉េរ

សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់ទាំងពីរ
នៅពេលដែលគាត់ឲ្យសាឡាមទៅកាន់ណាពី ❦
និងសហប្តូរគ្នាទាំងពីរ (គឺអាពុហ្គាកើរ និងអ៊ីមើរ)៖
គឺគាត់មិនដែលពោលពាក្យលើសពីពាក្យថា៖

"សូមសេចក្តីសុខកើតមានដល់លោក
ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ៖

សូមសេចក្តីសុខកើតមានដល់លោក ឱអាពុហ្គាកើត,
សូមសេចក្តីសុខកើតមានដល់លោក ឱឪពុករបស់ខ្ញុំ"
បន្ទាប់មក គេក៏ចាកចេញទៅ។

ហើយការទស្សនកិច្ចនេះ

គឺអនុញ្ញាតសម្រាប់តែបុរសប៉ុណ្ណោះ ចំណែកឯស្ត្រីវិញ
គឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកនាងទៅទស្សនកិច្ចផ្លូវណាមួយ
ឡើយ ដូចដែលមានការបញ្ជាក់ពីណាពី ❦ ថា

«لَعَنَ زَوَارَاتِ الْفُبُورِ مِنَ النَّسَاءِ وَالْمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ»

“ទ្រង់បានដាក់បណ្តាសាច់ពោះបណ្តាស្ត្រីដែលឧស្សាហ៍
ទៅសួរសុខទុក្ខផ្លូវ
និងអ្នកទាំងឡាយដែលយកផ្លូវធ្វើជាម៉ាស៊ីត
និងដុតចង្កៀងនៅលើវា”។¹

ចំណែកឯគោលបំណងទៅកាន់ទីក្រុងម៉ាឌីណា៖
ដើម្បីប្រតិបត្តិសឡាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់រ៉សូល ❦
និងប្អូនស្នងនៅទីនោះ
ព្រមទាំងទង្វើផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានដាក់បញ្ញត្តិ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្គើរូទៈ៣២៣៦

ឲ្យធ្វើនៅតាមបណ្តាម៉ាស្ត្រិតដទៃទៀត
គឺវាត្រូវបានដាក់បញ្ញត្តិសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប
ដោយយោងតាមបណ្តាហានិស្តដែលបានរៀបរាប់រួចមក
ហើយអំពីរឿងនេះ។

ស្និទ្ធស្នាលអ្នកទស្សនកិច្ចធ្វើសឡាតប្រាំពេលនៅក្នុង
ម៉ាស្ត្រិតរបស់រ៉ូស៊ីល ❶ ព្រមទាំងឧស្សាហ៍ធ្វើការហ្ស៊ីកៀរ
បួងសួងសុំទូអា និងសឡាតស្និទ្ធស្នាលនៅក្នុងនោះ
ដើម្បីឆ្លៀតយកនូវផលបុណ្យដ៏ធំធេង។

ប្រការស្និទ្ធស្នាលត្រូវសឡាតស្និទ្ធស្នាលឱ្យបានច្រើននៅ
ក្នុងរ៉ាវហ្គោះដ៏ពិសិដ្ឋ
ដោយយោងតាមអ្វីដែលបានរៀបរាប់រួចមកហើយ
នៅក្នុងហានិស្តសហោះអំពីឧត្តមភាពរបស់វា
ដែលជាប្រសាសន៍របស់ណាពី ❷ :

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

«កន្លែងមួយដែលនៅចន្លោះមីមពើរនិងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ
គឺជាសួនឧទ្យានមួយនៃសួនឧទ្យានឋានសួគ៌»¹⁴

រីឯការសឡាតហ្វឺរឌូរិញ
គប្បីសម្រាប់អ្នកមកទស្សនកិច្ច
និងអ្នកដទៃទៀតត្រូវរួសរាន់ទៅខាងមុខ
ហើយរក្សាជួរទីមួយតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន

1 ប្រភពរបស់វាត្រូវបានបញ្ជាក់រួចមកហើយ។

ទោះបីជានៅក្រុងកន្លែងពង្រីកបន្ថែមខាងមុខក៏
ដោយ

ដោយសារតែមានហានិភ័យសហគ្រាសជាច្រើនពីព្យាករណ៍ ៖
បានជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តអំពីជួរទីមួយ
ដូចជាពាក្យសម្តីរបស់លោក ៖

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ
لَاسْتَهْمُوا».

“ប្រសិនបើមនុស្សបានដឹងនូវអ្វីដែលមាននៅក្នុងការ
អាហ្សាននិងការសង្ហាតនៅជួរទីមួយ ក្រោយមក
ពួកគេគ្មានមធ្យោបាយអ្វីដើម្បីធ្វើដូច្នោះក្រៅតែពីការ
ចាប់ផ្តោត

នោះពួកគេនឹងធ្វើការចាប់ផ្តោតជាមិនខាន”។¹
រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា ពូខរី និងមូស្លីម ,
និងដូចជាប្រសាសន៍របស់ណាពី ៖
ទៅកាន់សហប្តាភ័របស់លោកថា៖

«تَقَدَّمُوا فَأَتَمُّوا بِي وَلِيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ، وَلَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَتَأَخَّرُ عَنِ
الصَّلَاةِ حَتَّى يُؤَخَّرَهُ اللَّهُ».

“ចូរអ្នករាល់គ្នាឈានមកខាងមុខ
រួចធ្វើការថ្វាយបង្គំតាមខ្ញុំ
(យកខ្ញុំជាអ៊ីម៉ា)ហើយចូរឱ្យអ្នកដែលនៅពីក្រោយអ្នក

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្លីម តាមរយៈ អាពី សៃអ៊ីត អាល់យុគ្រី
(សូមអល់ឡោះស្តប់ស្តល់ចំពោះគាត់) លេខ ៤៣៨

រាល់គ្នា ធ្វើការថ្វាយបង្គំតាមអ្នករាល់គ្នា
(មើលតាមជួរមុខ)

ហើយចូរឱ្យអ្នកដែលនៅពីក្រោយអ្នករាល់គ្នា

ធ្វើការថ្វាយបង្គំតាមអ្នករាល់គ្នា

(មើលតាមជួរមុខ)រហូតទាល់តែអស់ឡោះនឹងធ្វើឱ្យ

គេយឺតយ៉ាវ (ក្នុងរឿងល្អៗ

ឬយឺតយ៉ាវក្នុងការចូលឋានសួគ៌) ដែរ។ ១1

រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម

អាពូ ហ្គើរូដ បានរាយការណ៍អំពី អាអ៊ីស្តៈ رضي الله عنها
ជាមួយនឹងសាណាត់ហាសាន់ ថា ណាពី ❸
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَتَأَخَّرُ عَنِ الصَّفِّ الْمُدَّمِّ حَتَّى يُؤَخَّرَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ».

“បុរសម្នាក់នៅតែយឺតយ៉ាវពីជួរទីមួយ

រហូតដល់អស់ឡោះពន្យាររូបគេក្នុងភ្លើងនរក។”²

ហើយមានការបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីណាពី ❸ ថា

លោកបានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់សហហ្គាត់របស់

លោកថា៖

«أَلَا تَصْفُونَ كَمَا تَصْفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ

تَصْفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالَ: يُتْمُونَ الصُّفُوفَ الْأُولَى، وَيَتَرَاصُونَ فِي الصَّفِّ».

«តើពួកអ្នកមិនតម្រៀបជួរដូចដែលបណ្តាម៉ាឡាអ៊ីកា

1 រាយការណ៍ដោយ អាណូខរិះ៦១៥, មូស្លីម:៤៣៧

2 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម តាមរយៈ ហ្គាពៀរ កូន សាម៉ូរ៉េ:៤៣០

ត់តម្រៀបជួរនៅជិតម្ចាស់របស់ពួកគេឡើយ?»
ពួកគេបានពោលថា: «ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ!
ហើយតើបណ្តាម៉ាឡាអ៊ីកាត់តម្រៀបជួរនៅជិតម្ចាស់
របស់ពួកគេយ៉ាងដូចម្តេចទៅ?»
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា:

«ពួកគេបំពេញជួរដំបូងៗឲ្យពេញ
ហើយពួកគេឈរតម្រៀបគ្នាស្ថិតរម្មតនៅក្នុងជួរ»។¹
[មូស្លីម]

បណ្តាហាទីស្តដែលមានអត្ថន័យនេះមានជាច្រើន
ហើយវាគ្របដណ្តប់ទាំងទៅលើម៉ាស៊ីនរបស់លោក ❷
និងម៉ាស៊ីនផ្សេងៗទៀត ទាំងមុន
និងក្រោយពេលពង្រីក។
ហើយមានភស្តុតាងត្រឹមត្រូវពីណាពី ❷ ថា
លោកធ្លាប់បានជំរុញបណ្តាសហហ្គាត់របស់លោកឲ្យឈរ
នៅផ្នែកខាងស្តាំនៃជួរសឡាត។
ហើយជាការពិតដែលគេដឹងថា
ផ្នែកខាងស្តាំនៃជួរនៅក្នុងម៉ាស៊ីនដំបូងរបស់លោកគឺ
នៅក្រៅរ៉ោហ្គោះ។ ដូចនេះ
គេបានដឹងតាមរយៈភស្តុតាងនេះថា
ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបណ្តាជួរខាងមុខ
និងផ្នែកខាងស្តាំនៃជួរ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្វ្រិទ្ធារ ៦៧៩ ដែលមានខ្លឹមសារថា៖
«មនុស្សមួយក្រុមនឹងនៅតែយឺតយ៉ាវពីជួរទីមួយ
រហូតដល់អល់ឡោះនឹងធ្វើឱ្យពួកគេយឺតយ៉ាវ
ហើយដាក់ពួកគេក្នុងភ្លើងនរក»។

គឺមានអាទិភាពជាងការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើរឿង
ហ្នោះដ៏មានកិត្តិយស
ហើយថាការថែរក្សារាងទាំងពីរគឺប្រសើរជាងការថែរក្សា
ការសង្ហាតនៅក្នុងរឿងហ្នោះ។ ហើយបញ្ហានេះ
គឺពិតជាច្បាស់លាស់ណាស់សម្រាប់អ្នកដែលបានពិចារ
ណានូវបណ្តាហាដ៏សដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងបញ្ហា
នេះ។

ហើយអល់ឡោះជាម្ចាស់ជាអ្នកប្រទាននូវភាពជោគជ័យ
យ។

ហើយមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់នរណាម្នាក់
ឱ្យធ្វើការស្តាប់ប៉ះផ្ទះណាពី ឬថែបរា
ឬដើរតវ៉ាហ្វុជុវិញវានោះឡើយ
ព្រោះរឿងនោះមិនមានចែងពីក្រុមសាឡាហ្វុជុនាន់មុ
នឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ
វាគឺជាប្រការបង្កើតថ្មីក្នុងសាសនាដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើម។

ហើយមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់នរណាម្នាក់ក្នុង
ងការទូអាសុំទៅកាន់ណាពី ដើម្បីជួយបំពេញតម្រូវការ ឬបំបាត់ទុក្ខកង្វល់
ឬឱ្យបានជាសះស្បើយពីជំងឺ និងផ្សេងៗទៀតនោះឡើយ ព្រោះការសុំទាំងអស់នោះ
គឺត្រូវសុំពីអល់ឡោះតែមួយគត់។
ហើយការសុំពីអ្នកដែលបានស្តាប់
គឺជាប្រការស្តីរិកចំពោះអល់ឡោះ
និងជាការគោរពសក្ការៈ(អ៊ុហ្គាហ្គាត់)ចំពោះអ្នកផ្សេង
ក្រៅពីទ្រង់

ហើយសាសនាគម្ពីរគឺត្រូវបានកសាងឡើងនៅលើ
គោលការណ៍គ្រឹះចំនួនពីរ៖

ទីមួយ៖ មិនត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះអ្វីផ្សេង
ក្រៅពីអល់ឡោះតែមួយគត់ឡើយ។
ទីពីរ៖

ត្រូវគោរពសក្ការៈស្របទៅតាមច្បាប់បញ្ញត្តិរបស់រ៉សូល
របស់ទ្រង់។

នេះហើយជាអត្ថន័យនៃពាក្យសក្ខីកម្មថា
គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដ
លើកលែងតែអល់ឡោះតែមួយគត់
ហើយព្យាការីមូហាំម៉ាត់
គឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ។

យ៉ាងដូច្នោះដែរ
មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់សុំការជួយអន្តរា
គមន៍ពីណាពី ឡើយ
ព្រោះវាគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ ហេតុនេះ
ត្រូវតែសុំពីទ្រង់តែមួយគត់
ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា៖

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا...﴾

ចូរអ្នក(ឱអ្នកនាំសារមូហាំម៉ាត់)ពោលថា៖
ការជួយអន្តរាគមន៍ទាំងអស់
គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះ(តែមួយគត់)...

[គម្ពីរគួរអាន ៣៩:៤៤] ដូចនេះ អ្នកត្រូវបួងសួងថា៖
“ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់ទទួលយកការជួយអន្តរាគមន៍របស់ព្យាការី
ទ្រង់ចំពោះរូបខ្ញុំ ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់ទទួលយកការជួយអន្តរាគមន៍របស់ម៉ាឡាអ៊ី
កាត់របស់ទ្រង់

និងបារម្ភរបស់ទ្រង់ជាអ្នកមានជំនឿ ឱអល់ឡោះ!

សូមទ្រង់ទទួលយកការជួយអន្តរាគមន៍ពីកូនៗដែល
បានស្លាប់មុនរបស់ខ្ញុំ”

និងការបួងសួងប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះជាដើម។

ចំណែកឯអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅហើយ

គឺគេមិនត្រូវសុំអ្វីពីពួកគេនោះឡើយ

មិនថាជាការជួយអន្តរាគមន៍

ឬប្រការផ្សេងទៀតក៏ដោយ

ទោះបីជាពួកគេជាព្យាការី

ឬមិនមែនជាព្យាការីក៏ដោយ ព្រោះថាប្រការនោះ

គឺមិនត្រូវបានបញ្ញត្តិឡើងនៅក្នុងសាសនានោះឡើយ

ហើយព្រោះតែអ្នកដែលស្លាប់ទៅហើយ

គឺទង្វើរបស់គេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់

លើកលែងតែអ្វីដែលអ្នកបញ្ញត្តិ(អល់ឡោះ)បានលើក

លែងឲ្យប៉ុណ្ណោះ។

នៅក្នុងសហិតសម្បជ្ជិម, អំពី អាពូហ្វិរ៉យរ៉ោះ: رضي الله

عنه បាននិយាយថា: រឺស្តីលុលឡោះ: ﴿

لَوْ كَانَتْ مِثْرًا لَوَدِدْتُ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْهَا شَيْءٌ ۚ وَلَئِنْ كُنْتُ تُرَابًا لَأَكُونُ مِنْهَا حَبًّا ۖ وَلَا يَنْفَعُ بِي شَيْءٌ ۚ

«إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ،

أَوْ وَوَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُوهُ».

“នៅពេលដែលកូនចៅអាដាំ (មនុស្ស)
 ស្លាប់បាត់បង់ជីវិតទៅ រាល់សកម្មភាព (បុណ្យកុសល)
 របស់គេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់
 លើកលែងតែពីប្រភពបីយ៉ាងប៉ុណ្ណោះ
 (ដែលបុណ្យនៅតែបន្តហូរទៅរកគេ)
 ការធ្វើទានដែលនៅបន្តផ្តល់ផលប្រយោជន៍
 (សទ្ធិកោះ ជាវិយ័រ)
 ឬចំណេះដឹងដែលត្រូវបានគេយកទៅប្រើប្រាស់ជាប្រ
 យោជន៍ឬកូនចៅដ៏ល្អត្រឹមត្រូវ ដែលតែងតែបួងសួង
 (ទូអា) ឱ្យរូបគេ”¹⁴

ការដែលគេអនុញ្ញាតឱ្យសុំការអន្តរាគមន៍ពីណាពី
 ៖ នៅក្នុងជីវិតរបស់លោក និងនៅថ្ងៃបរលោក
 គឺដោយសារតែលោកមានសមត្ថភាពធ្វើបែបនេះបា
 ន
 ព្រោះថាលោកអាចឈានទៅមុខហើយសុំពីម្ចាស់របស់
 លោកឱ្យអ្នកដែលសុំ។
 ចំណែកឯ(ការសុំបែបនេះ)នៅក្នុងលោកិយវិញ
 គឺជារឿងដែលគេដឹងហើយ។
 ហើយរឿងនេះមិនមែនជាការពិសេសសម្រាប់តែលោ
 កម្នាក់ឯងនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ
 វាគឺជារឿងទូទៅសម្រាប់លោក និងអ្នកដទៃទៀត។
 ហេតុនេះ

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា មូស្តីម ពី អាប៊ុហ្វិរយ៉ាវ៉ា សូមអល់ឡោះពេញចិត្តដល់គាត់
 លេខ ១៦៣១

គឺអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមុស្លិមនិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់ថា

«សូមជួយអន្តរាគមន៍ឱ្យខ្ញុំផងទៅកាន់ម្ចាស់របស់ខ្ញុំក្នុងរឿងនេះ ឬរឿងនោះ» ដែលមានន័យថា

«សូមប្តូរស្តង់សុំពីអល់ឡោះឱ្យខ្ញុំផង»។

ហើយក៏អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលត្រូវបានគេសុំនោះសុំពីអល់ឡោះ

និងជួយអន្តរាគមន៍ឱ្យបងប្អូនរបស់គាត់ប្រសិនបើអ្វីដែលគេសុំនោះ

គឺជាប្រការដែលអល់ឡោះបានអនុញ្ញាតឱ្យសុំ។
ចំណែកៗនៅថ្ងៃបរលោកវិញ

គឺគ្មាននរណាម្នាក់អាចជួយអន្តរាគមន៍បានឡើយ លើកលែងតែបន្ទាប់ពីមានការអនុញ្ញាតពីអល់ឡោះ ប៉ុណ្ណោះ ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់ហ៊ានធ្វើអន្តរាគមន៍នៅចំពោះមុខទ្រង់ឡើយ

លើកលែងតែដោយមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។
[អាល់បាការ៉ោះ:២៥៥]

ចំណែកៗស្ថានភាពនៃការស្លាប់វិញ

គឺវាជាស្ថានភាពពិសេសមួយដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រដូចវាទៅនឹងស្ថានភាពរបស់មនុស្សមុនពេលស្លាប់

ហើយក៏មិនត្រូវប្រដូចទៅនឹងស្ថានភាពរបស់គេបន្ទា
ប់ពីការរស់ឡើងវិញដែរ

ព្រោះថាទង្វើកុសលរបស់អ្នកដែលបានស្លាប់ត្រូវបាន
កាត់ផ្តាច់

ហើយរូបគេត្រូវបានជាប់ទាក់ទងនឹងអ្វីដែលគេបាន
សាង

លើកលែងតែអ្វីដែលអ្នកដាក់បញ្ញត្តិ(អល់ឡោះ)បាន
លើកលែងឲ្យប៉ុណ្ណោះ។

ហើយការសុំការសន្តោសប្រោស(ស្តាហ្វាអាត)ពីអ្នកដែល
បានស្លាប់

មិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកដាក់បញ្ញត្តិ(អល់ឡោះ)បានលើ
កលែងឲ្យនោះឡើយ។ ដូចនេះ

វាមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបញ្ចូលវាទៅក្នុងរឿងនោះ
ឡើយ។ គ្មានការសង្ស័យឡើយថា ណាពី ❸

បន្ទាប់ពីលោកបានទទួលមរណភាព

គឺលោកមានជីវិតក្នុងផ្លូវដ៏ពេញលេញជាងជីវិតរបស់
បណ្តាអ្នកស្លាប់ក្នុងសមរម្យមិសាសនា(ស្តាហ្វីត)ទៅទៀ
ត

ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាប្រភេទជីវិតដូចជីវិតរបស់លោកមុ
នពេលស្លាប់

ហើយក៏មិនមែនជាប្រភេទជីវិតដូចជីវិតរបស់លោក
នៅថ្ងៃបរលោកដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ

វាគឺជាជីវិតដែលគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីធាតុពិត
និងលក្ខណៈរបស់វាឡើយ

លើកលែងតែអល់ឡោះតែមួយគត់។

ដោយហេតុនេះហើយ
ទើបមានការរៀបរាប់នៅក្នុងហាទីស្តនូវប្រសាសន៍របស់លោក ៖

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّىٰ أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

“ជនណាម្នាក់ដែលបានឱ្យសាឡាមមកកាន់ខ្ញុំ
អល់ឡោះជាម្ចាស់នឹងបង្វិលព្រលឹងរបស់ខ្ញុំមកកាន់ខ្ញុំ
វិញដើម្បីឱ្យខ្ញុំតបសាឡាមចំពោះគេ”។¹

ហេតុនេះ

វាគឺជាកត្តាតាំងដែលបញ្ជាក់ថាលោកពិតជាបានទទួលមរណភាពហើយ

ហើយព្រលឹងរបស់លោកបានឃ្លាតឆ្ងាយចេញពីរូបកាយរបស់លោក។

ក៏ប៉ុន្តែ

ព្រលឹងនោះត្រូវបានគេត្រឡប់មកកាន់លោកវិញនៅពេលមានការឱ្យសាឡាមទៅកាន់លោក។

ហើយអត្ថបទកត្តាតាំងទាំងឡាយពីគម្ពីរគួរអាននិងស៊ុណ្ណៈដែលបញ្ជាក់ពីមរណភាពរបស់ណាពី

៖

គឺត្រូវបានគេដឹងយ៉ាងច្បាស់លាស់

ហើយវាគឺជារឿងមួយដែលបណ្តាអ្នកប្រាជ្ញបានឯកភាពគ្នាទៅលើវា។

ក៏ប៉ុន្តែរឿងនោះមិនបានរារាំងនូវជីវិតនៅក្នុងផ្លូវរបស់លោកឡើយ

ដូចដែលមរណភាពរបស់បណ្តាសាហ៊ុនក៏មិនបានរារាំងនូវជីវិតនៅក្នុងផ្លូវរបស់ពួកគេដែរ

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើរូទៈ២០៤១

ដែលមានចែងនៅក្នុងបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់
ដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿٣١﴾﴾

ហើយចូរអ្នក(ព្យាការីមូហាំម៉ាត់)កុំគិតស្មានថា
បណ្តាអ្នកដែលត្រូវបានគេសម្លាប់(ពលិជីវិត)ក្នុងមា
គ៌ារបស់អល់ឡោះនោះជាមនុស្សស្លាប់ឱ្យសោះ។

ផ្ទុយទៅវិញ

ពួកគេមានជីវិតរស់នៅឯព្រះជាម្ចាស់របស់ពួកគេដោយ
ពួកគេត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវលាភសក្ការៈ(ជាច្រើន
ប្រភេទ)។ [គម្ពីរគួរអាន ៣:១៦៩]

ហើយយើងបានពន្យល់បកស្រាយយ៉ាងក្សោះក្សាយ
នៅក្នុងបញ្ហានេះ ដោយសារតែភាពចាំបាច់របស់វា
ព្រោះតែមានអ្នកជាច្រើនដែលបង្កភាពមន្ទិលសង្ស័យ
ក្នុងរឿងនេះ ហើយអំពាវនាវទៅកាន់អំពើស្តីវិក
និងការគោរពសក្ការៈអ្នកដែលបានស្លាប់ក្រៅពីអល់
ឡោះ។ ដូច្នោះ យើងសូមបួងសួងដល់អល់ឡោះ
ដើម្បីពួកយើង

និងមូស្លីមទាំងអស់គ្នាមានសុវត្ថិភាពពីគ្រប់រឿងរ៉ាវ
ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់ទ្រង់។

ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងបំផុត។

ហើយរិឿងអ្វីដែលអ្នកទស្សនកិច្ចធ្វើអំពីការតម្លើង
សំឡេងខ្លាំងៗនៅឯផ្ទះណាពី

និងឈរនៅទីនោះយូរនោះ

គឺវាជាប្រការដែលផ្ទុយពីច្បាប់ឥស្លាម។

ព្រោះតែអល់ឡោះបានហាមឃាត់អ្នកអ៊ីស្លាមអំពីការ
តម្កើងសំឡេងរបស់ពួកគេឱ្យខ្លាំងជាងសំឡេងរបស់
ណាពី ❷ និងការនិយាយខ្លាំងៗទៅកាន់គាត់
ដូចជាការដែលពួកគេនិយាយខ្លាំងៗទៅកាន់គ្នាទៅវិ
ញទៅមក

ហើយទ្រង់បានជំរុញពួកគេឱ្យបន្ថយសំឡេងនៅចំ
ពោះមុខគាត់ នៅក្នុងបន្ទាល់របស់ទ្រង់ដែលថា:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ❶ إِنَّ الَّذِينَ
يَعُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ❷﴾

ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ!

ចូរពួកអ្នកកុំដំឡើងសំឡេងរបស់ពួកអ្នកខ្លាំងជាងសំ
ឡេងរបស់ព្យាការី

និងកុំហៅគាត់ខ្លាំងៗដូចពួកអ្នកហៅគ្នាឯងនោះឲ្យ
សោះ

ខ្លាចក្រែងទង្វើកុសលរបស់ពួកអ្នកក្លាយជាអសារបង់
ទាំងដែលពួកអ្នកមិនដឹងខ្លួន។

ពិតប្រាកដណាស់

បណ្តាអ្នកដែលថ្នមសំឡេងរបស់ពួកគេនៅចំពោះមុខ
អ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ

អ្នកទាំងនោះហើយជាអ្នកដែលអល់ឡោះទ្រង់សាកល្ប
ងចិត្តរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគេកោតខ្លាច(ទ្រង់)។

សម្រាប់ពួកគេនឹងទទួលបាននូវការអភ័យទោស

និងផលបុណ្យដ៏ធំធេង។ (អាល់ហ្គុជីវ័តៈ ២-៣)។

ព្រោះតែការដែលឈរនៅយូរនៅឯផ្លូវណាពី ❦

ហើយឱ្យសាឡាមច្រើនដងនោះ

និងបណ្តាលឱ្យមានការកកស្ទះ

និងមានជាការតម្លើងសម្តែងនៅឯផ្លូវរបស់គាត់

ដែលវាជាទង្វើដែលផ្ទុយពីអ្វីដែលអល់ឡោះ

បានបង្គាប់ប្រើមកចំពោះអ្នកអ៊ីស្លាមនៅក្នុងអាយ៉ា

ត់នេះ។ ណាពី ❦ ត្រូវបានគេគោរពទាំងពេលនៅរស់

និងពេលស្លាប់។ ដូច្នោះ

ចាំបាច់លើអ្នកមានជំនឿមិនត្រូវធ្វើអ្វីនៅឯកន្លែងផ្លូវ

ដែលផ្ទុយពីសុជីវធម៌នៅក្នុងច្បាប់ឥស្លាមឡើយ។

ក៏ដូចគ្នាដែរ អ្វីដែលអ្នកទស្សនកិច្ច

និងអ្នកផ្សេងទៀតធ្វើអំពីការព្យាយាមទូអាដោយលើ

កដៃទាំងពីររបរមុខទៅផ្លូវណាពី ❦

ទាំងនេះគឺផ្ទុយពីអ្នកជំនាន់មុនអំពីសាឡាហូ

និងអ្នកបន្ទាប់ពីពួកគាត់នៃពួកតាពីអុំនីនដ៏ល្អប្រ

សើរ

ដែលវាគឺជាទង្វើពិទអៈ(បង្កើតថ្មីនៅក្នុងសាសនាឥ

ស្លាម), ហើយណាពី ❦ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا
وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ».

“ហេតុនេះ

ចូរពួកអ្នកប្រកាន់ខ្ជាប់នូវមាគ៌ា(ស៊ុណ្ណៈ)របស់ខ្ញុំ

និងមាគ៌ារបស់អ្នកគ្រប់គ្រងដ៏ឈ្លាសវៃដែលត្រូវបាន
គេចង្អុលបង្ហាញផ្លូវឲ្យបន្ទាប់ពីខ្ញុំ(យូឡាហ្វាកអើរវ៉េស្តធី
ន),

ចូរពួកអ្នកប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវាហើយខាំវានឹងធ្មេញថ្កាម
។

ហើយចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះប្រការទាំងឡាយដែលគេ
បង្កើតឡើង(នៅក្នុងសាសនា)

ព្រោះរាល់ប្រការដែលគេបង្កើតឡើងគឺជាប្រការពិតអះ
ហើយរាល់ប្រការពិតអះគឺសុទ្ធតែវង្វេង»¹⁴

លោកបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“បុគ្គលណាបង្កើតអ្វីមួយឡើងនៅក្នុងកិច្ចការសាសនារបស់យើង

ហើយប្រការនោះពុំមែនជាកិច្ចការសាសនាពីយើងទេ
នោះ វានឹងត្រូវគេបដិសេធចោល”²⁴

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

“បុគ្គលណាធ្វើទង្វើអ្វីមួយ(ក្នុងការគោរពសក្ការៈ)ដែល
មិនមែនជាកិច្ចការសាសនារបស់យើងទេនោះ

វានឹងត្រូវគេបដិសេធចោល”⁴³

1 រាយការណ៍ដោយ អាពូហ្គើរូទៈ៤៦០៧

2 ប្រភពរបស់វាត្រូវបានបញ្ជាក់រួចហើយ។

3 ប្រភពរបស់វាត្រូវបានបញ្ជាក់រួចហើយ។

អាឈី គូន អាឈប់្សិសេន ហ្សេនូលអាពីឌីន **رضي الله**
عنهما

បានឃើញបុរសម្នាក់កំពុងបួងសួងនៅក្បែរផ្លូវរបស់
ណាពី **ﷺ** គាត់ក៏បានហាមឃាត់បុរសនោះ
ហើយបាននិយាយថា៖

តើឲ្យខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នកនូវហានិភ័យមួយទេ
ដែលខ្ញុំបានឮអំពីឪពុករបស់ខ្ញុំ អំពីជីសាររបស់ខ្ញុំ
អំពីរឿយលុលឡោះ **ﷺ** ថា លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِ عِيْدًا، وَلَا يُبْوِتْكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ تَسْلِيمَكُمْ
يَبْلُغُنِي أَيَّمَا كُنْتُمْ».

“ចូរពួកអ្នកកុំយកផ្លូវរបស់ខ្ញុំធ្វើជាកន្លែងធ្វើបុណ្យ
ហើយកុំចាត់ទុកផ្ទះរបស់ពួកអ្នកជាផ្លូវ។
ប៉ុន្តែចូរពួកអ្នកសឡាវាតមកចំពោះខ្ញុំចុះ
ព្រោះការតាស៊ូមរបស់ពួកអ្នកនឹងមកដល់ខ្ញុំ
ទោះជាពួកអ្នកស្ថិតនៅទីណាក៏ដោយ”¹⁴

ក៏ដូចគ្នាដែរ
អ្វីដែលអ្នកទស្សនកិច្ចធ្វើនៅពេលឱ្យសាឡាមទៅកាន់
ណាពី **ﷺ**

1 សេចក្តីវាយការណ៍របស់លោក ស៊ែណាល់អាពីឌីន
ត្រូវបានអ្នកនិពន្ធយោងទៅលើកស្តតាងរបស់លោក អាឈប់ហាហ្សិស
អាឈប់មីកឌីស៊ី
ដែលលោកបានដកស្រង់យកតែខ្លឹមសារបច្ចេកទេសនៃហានិភ័យមកបង្ហាញ
ដោយកាត់ចេញនូវសាច់រឿងវែងឆ្ងាយដែលពាក់ព័ន្ធ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ
ហានិភ័យនេះក៏មានវត្តមាននៅក្នុងសៀវភៅ "មូស្លាត" របស់អ៊ីម៉ា អាម៉ាត់
ផងដែរ។ (២/៣៦៧)។

ដោយការដាក់ដៃស្តាំលើដៃឆ្វេងលើទ្រូងឬក្រោមទ្រូង
ដូចគ្នាទៅនឹងពេលសឡាតនោះ:

គឺមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយនៅពេលឱ្យសាឡាមទៅ
កាន់ណាពី ☸

ហើយក៏មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅពេលឱ្យសាឡាមទៅ
កាន់អ្នកផ្សេងទៀតដែរ ដូចជាពួកស្តេច
ពួកមេដឹកនាំ និងអ្នកដទៃទៀត

ព្រោះការធ្វើបែបនេះ វាជារូបភាពនៃការឱនលំទោន
បន្ទាបខ្លួន និងគោរពសក្ការៈ ដែលវាមិនគប្បីឡើយ
លើកលែងតែសម្រាប់អល់ឡោះ ដូចដែល អ៊ុបនូហាដើរ
បានលើកឡើងនៅក្នុងសៀវភៅ الفتح عن العلماء
ហើយបញ្ហានេះគឺពិតជាច្បាស់លាស់ណាស់សម្រាប់អ្នក
ដែលបានពិចារណា

ហើយគោលបំណងរបស់គាត់គឺដើម្បីធ្វើតាមការណែនាំ
របស់អ្នកជំនាន់មុនអំពីសាឡាហ្វ។

ចំណែកឯអ្នកដែលត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយការ
និយមជ្រុល ចំណង់ចំណូលចិត្ត

ការធ្វើត្រាប់តាមដោយងងឹតងងល់
និងការគិតអាក្រក់ទៅលើអ្នកអំពាវនាវទៅកាន់មា
ត់នៃបុព្វការីជនដ៏ល្អគ្រឹមត្រូវ

គឺរឿងរបស់គេប្រគល់ទៅចំពោះអល់ឡោះ។

ហើយយើងសូមប្តូរស្តង់ដារអល់ឡោះ:

សូមទ្រង់ប្រទានដល់យើង និងគេនូវការចង្អុលបង្ហាញ
និងការសម្រួល

ដើម្បីឱ្យបានជ្រើសយកសេចក្តីពិតជាងអ្វីៗផ្សេងទៀត

ត។ ពិតប្រាកដណាស់ ទ្រង់មហាវិសុទ្ធ
គឺជាម្ចាស់ដ៏ប្រសើរបំផុតដែលត្រូវបួងសួងសុំ។

ក៏ដូចគ្នាដែរ

អ្វីដែលមនុស្សមួយចំនួនធ្វើអំពីការបែរមុខទៅកាន់
ផ្សារណាពី ៖ ពីចម្ងាយ
ហើយធ្វើចលនាបបួរមាត់ដោយឱ្យសាឡាម ឬទូអា
ទាំងអស់នេះគឺស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទនៃទង្វើពិទអះដូច
គ្នា។

ហើយមិនគប្បីសម្រាប់អ្នកមនុស្សមកក្នុងការបង្កើតថ្មី
នៅក្នុងសាសនារបស់គាត់នូវអ្វីដែលអល់ឡោះមិនបា
នអនុញ្ញាតនោះឡើយ។ ហើយតាមរយៈទង្វើនេះ
គឺកាន់តែជិតទៅនឹងការបែរខ្នងចេញ

ជាជាងការស្រឡាញ់រាប់អាន និងភាពស្មោះត្រង់។

ហើយអ៊ីមុំម៉ាលីតបានបដិសេធនូវទង្វើនេះ

និងទង្វើដែលស្រដៀងនឹងវា

ហើយគាត់បាននិយាយថា៖

“អ្នកជំនាន់ក្រោយនៃប្រជាជាតិនេះ

នឹងមិនអាចល្អប្រសើរបានឡើយ

ក្រៅពីអ្វីដែលបានធ្វើឱ្យអ្នកជំនាន់មុនរបស់ខ្លួនល្អប្រ
សើរនោះទេ”¹⁴

គេដឹងច្បាស់ហើយថា

អ្វីដែលបានធ្វើឱ្យប្រជាជាតិជំនាន់ដំបូងនេះមានភា

1 ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ ការជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកដែលតំពុងរង្វេង
និងមានទុក្ខព្រួយ ឱ្យរួចផុតពីអន្ទាក់ទាំងឡាយរបស់ស្តេកន (១/៣៦៣)។

ពត្រឹមត្រូវ គឺការដើរតាមមាតិកាបស់ណាពី ៖
 យូឡាហ្វាកអើរវ៉េស្តឌីន សហហ្គាត់របស់លោក
 និងអ្នកដែលដើរតាមពួកគេដោយល្អត្រឹមត្រូវ
 ហើយប្រជាជាតិជំនាន់ចុងក្រោយនេះ
 ក៏នឹងមិនមានភាពត្រឹមត្រូវឡើយ
 លុះត្រាតែពួកគេប្រកាន់ខ្ជាប់
 និងដើរតាមមាតិកានោះ។

សូមអល់ឡោះមេត្តាផ្តល់ភាពជោគជ័យដល់មូស្លីម
 ទាំងឡាយ
 ក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយណាដែលផ្តល់នូវការសង្គ្រោះ
 សុភមង្គល និងកិត្តិយសដល់ពួកគេ ទាំងក្នុងលោកិយ
 និងបរលោក។ ពិតប្រាកដណាស់
 ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលមហាសប្បុរស
 និងឧត្តុង្គឧត្តមបំផុត។

ការព្រមាន

ហ៊ុំកុមនៃការទស្សនកិច្ចផ្លូវរបស់ណាពី ៖

ការទស្សនកិច្ចផ្លូវរបស់ណាពី ៖
 មិនមែនជាកាតព្វកិច្ច ឬជាលក្ខខណ្ឌក្នុងការធ្វើហាជី
 ដូចដែលមនុស្សទូទៅមួយចំនួនគិតនោះឡើយ
 តែវាជាប្រការគប្បីចំពោះអ្នកដែលបានទៅទស្សនកិ
 ច្ចម៉ាស្លិករបស់រ៉ស្តូល ៖ ឬស្ថិតនៅក្បែរនោះ។

ចំណែកឯអ្នកដែលនៅឆ្ងាយពីទីក្រុងម៉ាឌីណា
 គឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យព្យាយាមធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណង
 ដើម្បីទៅទស្សនកិច្ចផ្លូវឡើយ។

ប៉ុន្តែគេត្រូវបានណែនាំឱ្យព្យាយាមធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណងទៅកាន់ម៉ាស៊ីតដ៏មានកិត្តិយស (ម៉ាស៊ីតណាពី)។ ហើយនៅពេលដែលគេទៅដល់ទីនោះ គេអាចទៅទស្សនកិច្ចផ្លូវដ៏មានកិត្តិយស (របស់ណាពី ❶) និងផ្លូវរបស់សហហ្គាត់ទាំងពីរ។ ដូច្នោះ ការទស្សនកិច្ចផ្លូវរបស់លោក ❷ និងផ្លូវរបស់សហហ្គាត់ទាំងពីរ គឺគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃការទស្សនកិច្ចទៅកាន់ម៉ាស៊ីតរបស់លោក ❸ ប៉ុណ្ណោះ។ នេះគឺដោយសារតែមានបញ្ជាក់នៅក្នុងសៀវភៅសហិតសទាំងពីរថា ព្យាការី❹ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا تُسَدُّ الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

“ចូរពួកអ្នកកុំព្យាយាមធ្វើដំណើរលើកលែងតែទៅកាន់ម៉ាស៊ីតបីប៉ុណ្ណោះ គឺម៉ាស៊ីតអាល់ហារ៉ម ម៉ាស៊ីតណាហ្គាវី និងម៉ាស៊ីតអាល់អីកស”។

ប្រសិនបើការព្យាយាមធ្វើដំណើរនៅក្នុងគោលបំណងដើម្បីទៅទស្សនកិច្ចផ្លូវរបស់លោក ❶ ឬផ្លូវរបស់អ្នកដទៃត្រូវបានអនុញ្ញាត ពិតណាស់លោកនឹងបង្ហាញប្រាប់ដល់សហគមន៍អ៊ីស្លាមអំពីវា

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី១១៨៩, មូស្លីម៖១៣៩៧

ហើយនឹងណែនាំពួកគេទៅកាន់ភាពប្រសើររបស់វា។
 ព្រោះថាលោកជាអ្នកដែលស្មោះត្រង់បំផុតចំពោះមនុស្ស
 ជាអ្នកដែលដឹងច្បាស់បំផុតអំពីអល់ឡោះ
 និងជាអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ជាងគេបំផុត។
 ហើយជាការពិតណាស់លោកបានផ្សព្វផ្សាយសារលិខិត
 យ៉ាងច្បាស់លាស់
 ហើយបានបង្ហាញប្រាប់ប្រជាជាតិរបស់លោកទៅកាន់
 រាល់អំពើល្អទាំងអស់
 និងបានព្រមានពួកគេពីគ្រប់អំពើអាក្រក់ទាំងអស់។
 តើវាយ៉ាងដូចម្តេចទៅ
 បើលោកបានព្រមានរួចហើយពីការព្យាយាមធ្វើដំណើរ
 ទៅកាន់កន្លែងផ្សេងក្រៅពីម៉ាស៊ីតទាំងបី
 ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِ عِيْدًا، وَلَا يُبْوَتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ
 تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ».

“ចូរពួកអ្នកកុំយកផ្ទះរបស់ខ្ញុំធ្វើជាកន្លែងធ្វើបុណ្យ
 ហើយកុំចាត់ទុកផ្ទះរបស់ពួកអ្នកជាផ្ទះ។
 ប៉ុន្តែចូរពួកអ្នកសឡាវ៉ាតមកចំពោះខ្ញុំចុះ
 ព្រោះការសឡាវ៉ាតរបស់ពួកអ្នកនឹងមកដល់ខ្ញុំ
 ទោះជាពួកអ្នកស្ថិតនៅទីណាក៏ដោយ”¹

ហើយការយល់ឃើញថា
 ការព្យាយាមធ្វើដំណើរដើម្បីទៅមើលផ្ទះរបស់លោក ❶

1 បានបញ្ជាក់ប្រកព្ធចូចហើយ។

គឺជារឿងដែលអនុញ្ញាត
វានឹងនាំទៅរកការយកវាធ្វើជាបុណ្យ
និងនាំឲ្យកើតមាននូវរឿងដែលត្រូវហាមឃាត់ដែល
ណាពី ៖ បានព្រួយបារម្ភ នោះគឺការលើកតម្កើងជ្រុល
និងការសរសើរលើសលប់។

ដូចដែលមនុស្សជាច្រើនបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងរឿង
នោះ:

ក៏ដោយសារតែការដៀវរបស់ពួកគេអំពីការអនុញ្ញាត
ឱ្យព្យាយាមធ្វើដំណើរដើម្បីទៅមើលផ្ទះរបស់លោក ៖
ដែរ។

ចំណែកឯហាទីស្តដែលត្រូវបានគេរាយការណ៍នៅក្នុង
រឿងនេះ:

ដែលត្រូវបានគេយកមកធ្វើជាភស្តុតាងដោយអ្នកដែល
និយាយអំពីការអនុញ្ញាតឱ្យព្យាយាមធ្វើដំណើរទៅ
កាន់ផ្ទះរបស់លោក ៖ នោះ:

គឺវាជាហាទីស្តដែលមានសាណាត់ខ្សោយ

ថែមទាំងជាហាទីស្តប្រឌិតទៀតផង

ដូចដែលក្រុមហាហ្វីសបានបញ្ជាក់ពីភាពខ្សោយរបស់
វា ដូចជា អាល់ហ្វឺរីកុដនី អាល់ពែហាគី
និងអាល់ហាហ្វីស អ៊ុបនូហាដើរ និងអ្នកផ្សេងទៀត។
ដូចនេះ:

មិនអនុញ្ញាតឱ្យយកហាទីស្តទាំងនោះមកប្រឆាំងនឹង
ហាទីសដែលត្រឹមត្រូវ

ដែលបញ្ជាក់អំពីការហាមឃាត់ការព្យាយាមធ្វើដំណើរ
ទៅកាន់កន្លែងផ្សេងក្រៅពីម៉ាស៊ីតទាំងបីឡើយ។

អ្នកអានជាទីគោរព ខាងក្រោមនេះ:
គឺជាហាទីស្តដែលប្រឌិតមួយចំនួនក្នុងរឿងនេះ
ដើម្បីឱ្យអ្នកបានស្គាល់វា និងប្រយ័ត្នអំពីវា:

ទីមួយ:

(អ្នកណាដែលមកធ្វើហាជ្ជីហើយមិនបានមកទស្សនកិច្ចខ្ញុំទេនោះ មានន័យថា គេមិនអើពើនឹងខ្ញុំឡើយ)។

ទីពីរ:

(អ្នកណាដែលមកទស្សនកិច្ចខ្ញុំបន្ទាប់ពីខ្ញុំស្លាប់នោះ គឺដូចជាគេបានមកទស្សនកិច្ចខ្ញុំនៅពេលនៅរស់ដែរ)។

ទីបី:

(អ្នកណាដែលមកទស្សនកិច្ចខ្ញុំ

និងឪពុករបស់ខ្ញុំនៅឆ្នាំតែមួយ

នោះខ្ញុំនឹងធានានូវឋានសួគ៌ពីអល់ឡោះជូនគេ)។

ទីបួន:

(អ្នកណាដែលមកទស្សនកិច្ចផ្ទះរបស់ខ្ញុំ

គឺគេនឹងត្រូវទទួលបានការស្តាប់អាត់(ជួយអន្តរាគម) ពីខ្ញុំ)។

ហាទីសទាំងនេះ:

និងហាទីស្រដៀងគ្នាមួយចំនួនទៀត

គឺគ្មានការបញ្ជាក់ពីណាពី ❸ ឡើយ។

អាល់ហាហ្វីស

អ៊ីបនូហាដើរ

បាននិយាយនៅក្នុងសៀវភៅ

التلخيص

ថា:

បន្ទាប់ពីបានរៀបរាប់ជាច្រើននៃរឿយ៉ាត់

គឺសាណាត់ទាំងអស់នៃហាទីស្តនេះគឺខ្សោយ។

អាល់ហាហ្វីស

អាល់អាគីលី

បាននិយាយថា:

គ្មានអ្វីដែលត្រឹមត្រូវក្នុងរឿងនេះទេ។

ស្តែយុលអ៊ីស្លាម អ៊ុតនូតៃមីយៈ រហ៊ុម៉ាហ៊ុលឡោះ
បានអះអាងយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា
ហាទីស្តទាំងអស់នេះសុទ្ធតែជាហាទីស្តប្រឌិត។
ហើយចំណេះដឹង ការចងចាំ
និងការយល់ដឹងដ៏ទូលំទូលាយរបស់គាត់គឺគ្រប់គ្រាន់
ហើយ។

ប្រសិនបើមានរឿងណាមួយក្នុងចំណោមនោះដែល
ត្រូវបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់មែននោះ បណ្តាសហហ្គាត់
رضي الله عنه
ពិតជាអ្នកដែលនាំមុខគេក្នុងការប្រតិបត្តិវា
និងបញ្ជាក់បកស្រាយវាដល់សហគមន៍ឥស្លាម
ហើយនិងអំពាវនាវពួកគេទៅកាន់វា។ ព្រោះថា
ពួកគាត់គឺជាមនុស្សល្អបំផុតបន្ទាប់ពីបណ្តាព្យាការី
ហើយជាអ្នកដែលមានចំណេះដឹងបំផុតអំពីព្រំដែនកំ
ណត់របស់អល់ឡោះ

និងអំពីអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ញត្តិសម្រាប់ខ្ញុំបម្រើរបស់
ទ្រង់ និងជាអ្នកដែលស្មោះត្រង់បំផុតចំពោះអល់ឡោះ
និងចំពោះការរបស់ទ្រង់។ ហេតុដូច្នេះហើយ
នៅពេលដែលគ្មានអ្វីមួយក្នុងចំណោមរឿងនោះត្រូវ
បានគេរាយការណ៍ពីពួកគាត់សោះ

នោះវាបានបង្ហាញឱ្យឃើញថា
រឿងនោះគឺមិនត្រូវបានបញ្ញត្តិឡើងឡើយ។

ហើយទោះបីជាមានខ្លះក្នុងចំណោមនោះដែលត្រឹម
ត្រូវក៏ដោយ ក៏ចាំបាច់ត្រូវយល់ថា
នោះគឺជាការទស្សនកិច្ចដែលស្របនឹងច្បាប់ឥស្លាម

ដែលគ្មានការព្យាយាមធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណងទៅ
កាន់ផ្លូវតែមួយគត់នោះទេ
ដើម្បីបង្រួបបង្រួមរវាងហាទីស្តទាំងឡាយ។
ហើយអល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់បំផុត។

ជំពូក

**អំពីការស្និទ្ធស្នាលនៃការទស្សនកិច្ចម៉ាស៊ីតគូហ្កា
ក និងការទៅមើលអាល់ហ្កាគៀក**

ស្និទ្ធស្នាលឲ្យអ្នកដែលទៅទស្សនកិច្ចម៉ាទីណា៖
ទៅទស្សនកិច្ចម៉ាស៊ីតគូហ្កាក និងសឡាតនៅទីនោះ
ព្រោះមាននៅក្នុងសហើសទាំងពីរពីហាទីស្តរបស់អ៊ុប
នូអូម៉ើរ رضي الله عنهما លោកបាននិយាយថា៖

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَزُورُ مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا وَيُصَلِّي فِيهِ رُكْعَتَيْنِ».

«ណាពី ﷺ

លោកបានទៅទស្សនកិច្ចម៉ាស៊ីតគូហ្កាកដោយធ្វើរដើ
ង និងដោយយានជំនិះ

ហើយបានសឡាតនៅទីនោះពីររ៉ក្កាត់»¹

ហើយអំពី សះលី កូន ហ្វីណេហ្វិ رضي الله عنه
បាននិយាយថា៖ រ៉ស្វីលុលឡោះ ﷺ

លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءٍ فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ».

“ជនណាដែលបានយកទឹករូហ្កាពីផ្ទះរបស់ខ្លួន

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖១១៩៣, មូស្លីម៖១៣៩៩

ហើយបានធ្វើដំណើរទៅម៉ាស៊ីតគូហ្កាក់

ហើយបានសទ្ធាកនៅក្នុងវា

នោះគេទទួលបានផលបុណ្យស្មើនឹងការធ្វើអ៊ីរ៉េវ៉េ”¹។

គេប្រើស្វីណិតឲ្យទៅទស្សនកិច្ចទីបញ្ចុះសពអាស់ហ្កា
កៀក និងផ្សាររបស់អ្នកដែលបានស្លាប់ស្លាហុំទ

និងផ្សារហាំហ្សៈ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ព្រោះព្យាការី ❶

លោកធ្លាប់ទៅទស្សនកិច្ចផ្សារពួកគេ

និងប្អូងស្នងសុំទូអាឲ្យពួកគេ ហើយរស្មីលុលឡោះ ❶

បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«رُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ بِالْآخِرَةِ».

«ចូរពួកអ្នកទៅមើលផ្សារ

ព្រោះវាធ្វើឱ្យពួកអ្នកនឹកដល់ថ្ងៃបរលោក»²។

រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម

ណាពី ❶ លោកតែងបង្រៀនសហហ្កាត់របស់លោក
នៅពេលដែលពួកគេទៅទស្សនកិច្ចផ្សារ ឲ្យសូត្រថា៖

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللهُ بِكُمْ

لَا حِفْوَ، نَسَأَلُ اللهُ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ».

«សូមសេចក្តីសុខកើតមានដល់ពួកអ្នក

ដែលជាអ្នករស់នៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន(ផ្សារ)នេះ

ពីក្នុងចំណោមអ្នកមានជំនឿ និងអ្នកមូស្លីម។

ហើយពិតណាស់ពួកយើង

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីបនូ ម៉ាចាស់៖១៤១២

2 កត់ត្រាដោយមូស្លីម លេខ (976)។

ប្រសិនបើអល់ឡោះទ្រង់មានចេតនា
 គឺពិតជានឹងទៅតាមក្រោយពួកអ្នក។
 ពួកយើងសូមបួងសួងដល់អល់ឡោះ
 សូមទ្រង់ប្រទាននូវសុខសុវត្ថិភាពសម្រាប់ពួកយើង
 និងសម្រាប់ពួកអ្នកផងដែរ»¹ រាយការណ៍ដោយ
 អ៊ីម៉ាមស្លឹម ពីហាទីស្តរបស់ ស៊ីឡៃម៉ាន កូន ពូរ៉ែដៈ
 ពីឪពុករបស់គាត់។

ហើយ អាត់-ទើមីហ្ស៊ី បានរាយការណ៍អំពី
 អ៊ីពន្ធអាប់ហ្គាស رضي الله عنهما បាននិយាយថា៖ ណាពី ❸
 លោកបានដើរកាត់ផ្លូវទាំងឡាយនៅទីក្រុងម៉ាឌីណា។
 ពេលនោះ លោកបានបែរមុខទៅរកផ្លូវទាំងនោះ
 ហើយបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ، أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ
 بِالْآخِرِ».

«សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់ពួកអ្នក ឱ!
 បណ្តាអ្នកនៅក្នុងផ្លូវ
 សូមអល់ឡោះអភ័យទោសឱ្យពួកយើង និងពួកអ្នក។
 ពួកអ្នកបានទៅមុនពួកយើង
 ហើយពួកយើងនឹងទៅតាមក្រោយ»²

ហើយតាមរយៈហាទីស្តទាំងនេះ គេបានដឹងថា
 គោលបំណងនៃការទៅមើលផ្លូវដែលស្របតាមច្បាប់

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖៩៧៥
 2 រាយការណ៍ដោយ អាត់-គៀរមីហ្ស៊ី៖១០៣៥

សាសនា គឺការរំលឹកអំពីថ្ងៃបរលោក,
 ការធ្វើល្អទៅកាន់អ្នកដែលស្លាប់,
 ការទូអាប្បងស្នងសម្រាប់ពួកគេ
 និងការសុំសេចក្តីមេត្តាករុណាសម្រាប់ពួកគេ។
 ហើយវិធានការទស្សនកិច្ចដើម្បីធ្វើការទូអាប្បងស្នង
 នៅឯផ្ទះរបស់ពួកគេ ឬការសម្តែងនៅទីនោះ
 ឬសុំជំនួយពីពួកគេ ឬសុំឱ្យជាសះស្បើយពីជំងឺ
 ឬសុំអល់ឡោះតាមរយៈពួកគេ
 ឬតាមស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ឬផ្សេងទៀតនោះ
 គឺជាប្រការពិទអះដែលត្រូវបានហាមឃាត់
 និងមិនត្រូវបានអល់ឡោះ
 និងរំសួលរបស់ទ្រង់បង្គាប់ប្រើនោះឡើយ
 ហើយអ្នកសាឡាហូជំនាន់មុន
 ដែលអល់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងពួកគេ
 ក៏មិនបានធ្វើដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ
 វាគឺជាការឃ្លាតចាកដែលរំសួល ❶ បានហាមឃាត់
 ដោយលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«زُورُوا الْقُبُورَ، وَلَا تَقُولُوا هُجْرًا»

“ចូរពួកអ្នកទៅទស្សនកិច្ចផ្ទះ
 និងកុំពោលពាក្យអាក្រក់”។

ហើយកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់នេះគឺសុ
 ទ្ធតែជាប្រការពិទអះ ប៉ុន្តែវាមានកម្រិតខុសៗគ្នា។
 ក្នុងនោះ ខ្លះជាប្រការពិទអះ

1 រាយការណ៍ដោយមូស្លីម៖៨៧៧

តែមិនមែនជាអំពើស្តីវិក

ដូចជាការទូអាប្តងស្នងសុំពីអល់ឡោះនៅឯផ្ទះទាំងឡាយ និងការសុំពីទ្រង់តាមរយៈសិទ្ធិរបស់អ្នកស្លាប់

និងឋានៈរបស់ពួកគេ

និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលស្រដៀងគ្នានេះ។

ហើយខ្លះទៀតគឺជាប្រការស្តីវិកធំ

ដូចជាការទូអាប្តងស្នងសុំពីអ្នកស្លាប់

និងការសុំជំនួយពីពួកគេ

និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលស្រដៀងគ្នានេះ។

ហើយការពន្យល់បកស្រាយអំពីរឿងនេះ

ត្រូវបានគេលើកឡើងយ៉ាងលម្អិតរួចមកហើយកាលពី

មុន។ ដូច្នោះ ចូរអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ និងប្រុងប្រយ័ត្ន

ហើយចូរអ្នកសុំពីម្ចាស់របស់អ្នកនូវការផ្តល់ភាពងាយ

ស្រួល និងការចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់សេចក្តីពិត។

ពីព្រោះពិតណាស់

ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលផ្តល់ភាពងាយស្រួល

និងជាអ្នកចង្អុលបង្ហាញ

គ្មានព្រះណាផ្សេងដែលត្រូវគោរពសក្ការៈក្រៅពីទ្រង់ឡើយ

ហើយក៏គ្មានម្ចាស់ណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ដែរ។

នេះគឺជាការបញ្ចប់នៃអ្វីដែលយើងមានបំណងចង់

បរិយាយ

ហើយការសរសើរទាំងឡាយគឺសម្រាប់អល់ឡោះទាំងដំ

បូងនិងចុងក្រោយ។

សូមអល់ឡោះប្រទានពរជ័យដល់ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់

អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់

និងជាជម្រើសដ៏ឆ្លើមរបស់ទ្រង់ក្នុងចំណោមសត្វលោក
ក៏ម្យ៉ាងម៉ាត់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ
និងបណ្តាសហប្តាភ័របស់គាត់
និងបណ្តាអ្នកដែលបានដើរតាមពួកគេដោយសេចក្តី
ល្អរហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ។

Index

អារម្ភកថា អ្នកនិពន្ធ.....	2
ជំពូក	5
កស្តតាងនានានៃការដាក់កាតព្វធ្វើកិច្ចហាដ្ឋី និងអ៊ីរ៉េវ៉ា និងការរួសរាន់ក្នុងការបំពេញអ៊ីហ្គាទាត់ទាំងពីរនេះ។	5
ជំពូក	12
កាតព្វកិច្ចត្រូវសារភាពកំហុសពីអំពើ និងបាបទាំងឡាយ និងការដោះស្រាយរាល់អំពើអយុត្តិធម៌ដែលបានប្រព្រឹត្តលើអ្នក ដទៃ.....	12
ជំពូក	24
កិច្ចការរបស់អ្នកធ្វើហាដ្ឋី នៅពេលពួកគេទៅដល់មីកត.....	24
ជំពូក	35
ស្តីពីទីតាំងកំណត់ (មីកត)	
និងការកំណត់ព្រំដែននៃទីតាំងទាំងនោះ.....	35
ជំពូក	43
ក្បួនច្បាប់ចំពោះអ្នកទៅដល់មីកតនៅក្រៅខែហាដ្ឋី	43
ជំពូក	48
នៅក្នុងហ្វឹកុម(ច្បាប់) នៃការធ្វើហាដ្ឋីរបស់កុមារតូច កើតគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាត់ជំនួសឱ្យហាដ្ឋីនៃឥស្លាមដែរឬទេ?	48
ជំពូក	54
ការបកស្រាយអំពីបម្រាមទាំងឡាយនៃអៀហរ័ម និងកិច្ចការដែលអនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកអៀហរ័ម	54
ជំពូក	68
អំពីកិច្ចការដែលអ្នកធ្វើហាដ្ឋីត្រូវធ្វើនៅពេលចូលក្រុងម៉ាក្កុះ និងការបកស្រាយអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើបន្ទាប់ពីចូលក្នុងម៉ាក្កុះ រ័ម អំពីការគវ៉ាហ្វ និងរបៀបរបស់វា.....	68
ជំពូក	83

ស្តីពីហ្វីកុមនៃការនៀតអៀររមហាដ្ឋិនៅថ្ងៃទីប្រាំបីនៃខែហ្សូ លហ្វីដ្ឋុះ និងការចាកចេញទៅកាន់មីណា	83
ជំពូក	120
បញ្ជាក់ពីឧត្តមភាពនៃទង្វើដែលអ្នកធ្វើហាដ្ឋិអនុវត្តនៅថ្ងៃ ណាៗ(ថ្ងៃរយ៉ាស់ឡេះសត្វ)។	120
ជំពូក	131
កាតព្វកិច្ចនៃការសំឡេះសត្វជំនួនទៅលើអ្នកធ្វើហាដ្ឋិបែប តាំម៉ាត់ត្នក និងគីរីន។.....	131
ជំពូក	135
វាជិប(ចាំចាច់)លើបណ្តាអ្នកធ្វើហាដ្ឋិ និងអ្នកផ្សេងទៀត ត្រូវបង្កាប់ប្រើគ្នាឱ្យធ្វើអំ ពើល្អ។	135
ជំពូក	152
ស្និទ្ធសាងអំពើល្អឱ្យបានច្រើន។	152
ជំពូក	155
អំពីក្បួនច្បាប់ និងសុដិវធម៌នៃការទស្សនកិច្ច.....	155
ការព្រមាន.....	179
ហ្វីកុមនៃការទស្សនកិច្ចផ្សារបស់ណាពី ៖	179
ជំពូក	185
អំពីការស្និទ្ធសាងនៃការទស្សនកិច្ចម៉ាស្តិតតូហ្កាក និងការទៅមើលអាល់ហ្កាគៀក	185

km^២១១២,១ - ១៦/០៤/២០២១

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

